



ANUARI
2025





Andreas Wiehl

Marburg/Lahn, 1955. Estudia Matemàtiques a Berlín (73-76), arts escèniques (76-79), per a professor de respiració i moviment amb Goralewski (84-86) i pintura i pedagogia de les arts amb Fruhtrunk a Munich (80-86). Des de 1990 és professor d'Art a l'Institut FAKS, on imparteix seminaris per a professors de manualitats i també a l'Escola de Fantasia. Treballant amb la Literaturbüro de Munich realitzà multitud d'instal·lacions i accions. Ha creat un sistema patentat d'estants. Des de 1996 ha exposat a nombrosos indrets combinant exposicions i instal·lacions de diferents temàtiques.

A la seva web: www.stickbee.de/Kunst també podeu veure diferents accions col·lectives.

L'any 2014 va fer l'exposició «100 caps» a Capdepera. I l'any 2019 «Naranja» una instal·lació feta amb pells de taronja i la participació de la gent del poble. L'any 2025 va fer al carrer de les Pedres de Capdepera la seva exposició més insòlita: un treball en què les emocions i els gestos es transformen en pintures visuals a través d'una connexió directa amb el ball i el ritme. Aquesta transformació no neix d'una planificació racional, sinó d'una experiència física i emocional on el moviment és el protagonista. Totes les pintures són creades ballant i que, sense l'acte de ballar, no pot ni dibuixar ni pintar. El dibuix és, per tant, una manifestació del moviment corporal. La tria del color no prové de pensaments premeditats, sinó que és una expressió emocional vinculada al moviment.

Andreas Wiehl ha estat moltes vegades a Mallorca a la seva vida per poder posar-hi una xifra. La seva mare ja havia tingut una casa de vacances quan ell era petit a Cala Rajada. I ell mateix també ha estat propietari d'una casa a Capdepera. Sempre que pot, hi és amb la seva dona i el seu fill, fent una pausa del bullici de Munic, on viu des dels seus dies d'estudiant.

«Capdepera és un lloc pel qual tenc molta predilecció. M'agrada el poble, on s'hi pot trobar una cultura autèntica, al marge del turisme, però no contra el turisme. La gent és molt oberta, i aquí venc cada any, per uns dies», ens digué a *Cap Vermell* l'any 2014 quan l'entrevistàrem.

Sumari

Editorial, 1
Premi Cap Vermell, 3
Justificació del Premi, 4
Obituari, 6
Plaça del Sitjar, 10
Crònica política, 20
Entrevistes, 22
Col·laboracions, 41
Cultura, 58
Festes i saraus, 92
Excursions i viatges, 101
Esports, 118
Agenda de la vila, 133
Epíleg, 136

EDITA

Associació Cultural Cap Vermell
Capdepera - Cala Rajada

EQUIP DE REDACCIÓ
jaume fuster, pere fuster,
paco galián, miquel llull,
miquel piris, llucià rinyon,
josep terrassa, maria vives,
pere cortada, joan cabalgante,
xisco campins

IL·LUSTRACIÓ DE LA COBERTA
Obra d'Andreas Wiehl

CORRECCIÓ LINGÜÍSTICA
La Bona Voluntat & Associats

PRODUCCIÓ
Z67

MAQUETACIÓ
Documenta Balear SL

IMPRESSIÓ
Ulzama Digital

www.capvermell.cat
capvermell@gmail.com

Carrer dels Baverons, 6
07590 Cala Rajada

Depòsit Legal: 1197/80

Editorial

Portalet paremiològic

Ja tornam ser aquí, perquè qui dia –i anuari– passa, any empeny. Sempre començam igual, tornem-hi, que no ha estat res, perquè ja se sap que el calendari nou treu el vell de casa i que a poc a poc, i d'anuari en anuari es va lluny. Si t'en vas i tornes, viatge complet. Cada dia és un any, o potser cada any és un dia. Vint-i-sis, si trobau. Una flor no fa estiu, ni dues, primavera, però vint-i-sis, vaja, un ram! Deu ser, la nostra, arrencada d'ase i arribada de cavall. *Cap Vermell* és com fer un miracle, ni que el faci el dimoni. Algú d'aquesta santa casa, que controla el números, ja ha perdut el compte d'articles i notícies i altres herbes publicats en un quart de segle, per molt que qui comptes vol, comptes té. I fora por, perquè la por no és res, en haver-la vista. Segons les previsions, i els desitjos, de més de dos endevins, *Cap Vermell* ja tocara ser mort fa molt de temps, però, qui la mort d'altri espera, la seva veu primera. Si no és que pica a ferro fred. I qui escup al cel, a la cara li cau.

Cap Vermell va néixer l'any 1980, i devia néixer amb bona lluna, i encara que ningú neix ensenyat, ja es diu que els bous joves aprenen a llaurar de vells. I, a més, el que es té en néixer, no es perd en créixer. A poc a poc es va lluny. Altrament, alguna cosa deu haver après aquest grup de gent en gairebé mig segle. Gent aguda mai fa nosa. Un grup de gent que s'esforça per fer-ho bé, tot sabent que no hi ha paraula ben dita que no pugui ser mal compresa, sempre des de la convicció que qui perd els orígens, perd la identitat. Cada poble la seva llengua i cada casa la seva façana. Tira-tira, de la gota, la font; de la font, el riu; i del riu, la mar. Dona'm una passa d'avantatge i veni'm darrere, amb un peu davant l'altre, que a *Cap Vermell* encara no se li ha acabat el ble.

Aquest 2026 fa cara d'ou nial, i n'hi ha que voldrien que partíssim cul batut i cara alegre. Però no ha de ser així. Cadascú en el seu redol ha de plantar cara. Qui diu les veritats va al cel. Mentre hi haurà món, hi haurà què dir. I quan veim una injustícia, hem de buidar el gavatx, i no callar i menjar morena. N'hi ha, ja ho sabeu, que de la comandera n'han fet la raó de viure. I alguns d'aquests són més dolents que la carn de xinxà. *Sotsmet ton cors a mal senyor, e no ta volentat*. No podem quedar espantats com el blat de l'any tretze. *Cap Vermell*, si més no, té voluntat de fer el cuc de l'orella malalt als autoritaris, d'aquests que no tenen cor que els valgui. Qui té salut i llibertat és ric i no ho sap.

Amb tot això, aquí teniu 136 pàgines, reflex esblaimat de 365 dies de feina de franc. I si és cert que de la feina surt el profit, segur que nosaltres devem anar ben grassos. En aquestes pàgines hi trobareu un poc de tot. Notícies, entrevistes, col·laboracions, esports, cultura i *tutti quanti*. Ja us en podeu fer una idea llegint el sumari. No volem perdre les manades pel rostoll ni que res ens faci perdre el cantet. Ara mateix ens plantejam un any més d'informar, de dir-hi la nostra i de mantenir el lligam amb vosaltres, benvolguts lectors, donant-vos la paraula quan la vulgueu prendre. Un lligam cada vegada més estret i més gruixat. D'aquí a un any hi tornarem, si els sants i vosaltres lectors ens hi ajudau. Segur que sí.



Premi Cap Vermell 2024

**Josep Mascaró Adrover,
rep el Premi Cap Vermell 2024**



Amb un emotiu acte, dissabte 15 de març, en Pep Mascaró (també conegut com en Pep Renshinkan o Pep «del judo») va rebre el Premi Cap Vermell 2024. Premis que arriben a la 25a edició.

Amb un públic entusiasta, que gairebé omplí el teatre de Capdepera, se creà un ambient molt especial.

L'acte s'inicià amb un bell vídeo commemoratiu dels 25a edició dels Premis Cap Vermell, repassant un per

cull un poc la història del Renshinkan que és la història del Judo a Cala Rajada.

I així s'arribà al moment culminant de l'acte. En Josep Terrassa, president de Cap Vermell, va llegir la justificació de l'atorgament del Premi.

Seguidament va ser la batlessa en funcions, Núria García, qui dirigí unes paraules al públic recordant els mèrits d'en Pep i la idoneïtat de dedicar-li el premi per



un tots els premis lliurats des de l'any 2000. Un llarg camí iniciat amb el lliurament del premi a Joan «Rai».

Després na Maria Vives «Llissa» i Joan Genovart, van fer de presentadors dirigint tota la vetllada, començant amb la benvinguda al públic, les autoritats i, evidentment, a l'homenejat, en Pep Mascaró.

Com és habitual vam visionar un vídeo que recull declaracions del mateix Pep i d'alumnes i d'ex-alumnes. Durant, aproximadament, una vintena de minuts en el document audio-visual elaborat per Pere Cortada se re-

la seva tasca al front del Reshinkan.

En aquest punt, en Josep Mascaró va rebre el Premi Cap Vermell de la mà de Claudia Suiter (Premi Cap Vermell 2023), acompanyat d'una forta ovació que acabà amb tot el públic en peu.

En Josep Mascaró, dirigí unes breus paraules d'agraïment i recordà els primers judokes i col·laboradors amb qui comptà des dels primers anys d'existència del Renshinkan, molts d'ells presents.

Un grup d'alumnes oferí una exhibició. En Manolo



Peña va ser l'encarregat de presentar un per un els judokes participants i les seves actuacions. La millor forma d'afegir-se a l'homenatge al seu «sensei» és fent judo, posar en pràctica el que han après al llarg d'aquests anys.

Els alumnes i ex-alumnes d'en Pep van desenvolupar diverses tècniques de judo, mentre en Manolo Peña descrivia cada una, des de les més avançades a l'esport base representades per dos nines.

Per acabar els presentadors van agrair la feina de tots els col·laboradors amb la gala, presentaren l'anuari 2024 i convidaren a tots els assistents a brufar i provar les postres preparats per Toni Navarro i les galetes Artasanes.

Així la vetllada s'allargà una bona estona en un ambient distès i agradós, que va ser aprofitat per fer fotografies de grup amb el Pep.

Enhorabona Pep, enhorabona Renshinkan!!! Gràcies per honorar-nos amb l'acceptació del Premi Cap Vermell 2024!

S'han publicat els vídeos de les intervencions íntegres de Josep Terrassa, Núria Garcia i Josep Mascaró, així com un resum de l'exhibició de judo efectuat al tatami improvisat a l'escenari.

Us deixem algunes imatges del lliurament del Premi Cap Vermell 2024.



Justificació del Premi Cap Vermell 2024

Josep Mascaró Adrover

Josep Terrassa / Cap Vermell

Quan la Junta directiva de l'Associació Cap Vermell decidí atorgar el Premi 2024 a Josep Mascaró i a l'escola de judo Renshinkan ho va fer per unanimitat; els seus objectius i els nostres són del tot coincidents: treballar a favor d'una ciutadania més noble i més culta.

L'origen del judo és japonès. A finals del segle XIX un mestre en arts marçials depurà una part d'aquelles tècniques del seu caràcter violent i el convertí en un esport noble. La paraula 'judo' es pot traduir per «camí de la suavitat o de la flexibilitat»; encara que els judokes facin combats seria més correcte dir que juguen a judo, on per guanyar s'ha de tirar el contrari a terra. Allò que inicialment era una art marcial fou convertida en un esport i més recentment en una disciplina educativa.

El judo combina una part esportiva i una altra de mental; allò que persegueix el judoka és la màxima eficàcia amb el mínim d'esforç, cosa que s'aconsegueix aprofitant la força del contrari en benefici propi. A l'hora de competir, quan els dos judokes es tenen agafats per la jaqueta, s'estableix entre ells dos un joc de sensacions, un combat mental; l'estratègia que acabarà imposant-se és fruit de la tensió creada i mai la conseqüència d'un pla prèviament planificat. Per vèncer allò fonamental no és la força sinó dirigir la tensió creada en la lluita en benefici propi, cosa que requereix concentració i preparació tècnica.

Josep Mascaró és manacorí, un home ben arrelat en el seu poble. Inicià la vida laboral fent de fusteret però ben prest el judo entrà a formar part de la seva vida, d'això ja en fa 44 anys. En Josep és un docent més i la seva trajectòria com a judoka està lligada des del principi



a la formació esportiva i educativa de generacions de nins i nines.

Fundà el Club de Judo Renshinkan de Cala Rajada l'any 1987, fa gairebé 38 anys; ja aleshores el judo era la seva vida i la seva passió. La paraula *Renshinkan*, segons el mestre, significa «casa on s'ensenya la veritat de les coses». El primer local on va fer classes fou el saló parroquial; després ha passat per altres instal·lacions, però sempre de forma provisional. L'any 1990 aconseguí el local on actualment s'ensenya el judo i adaptà l'espai per al desenvolupament d'aquest esport.

Com bé sap l'amic Paco Galian i el seu fill Lluís, que com a judoka aconseguí el cinturó negre, en Pep educa en valors; més enllà de l'aprenentatge d'unes tècniques i de la preparació per a competir el judo és disciplina, correcció i respecte vers el contrari; el judoka no pot fer res ofensiu vers el seu adversari, ni es dirigirà cap a l'àrbitre, respectant sempre les seves decisions. En Josep sempre ha tengut clar que la seva feina era ensenyar els valors del judo, perquè més enllà d'un esport és una

pinturasromero.com

PINTURAS ROMERO

Calidad y Limpieza

- REHABILITACIÓN DE FACHADAS · INTERIORES
- IMPERMEABILIZACIONES · TRABAJOS VERTICALES
- TRATAMIENTOS MADERA Y METALES
- SATE · AISLAMIENTO TÉRMICO

620 079 435

TALLERS

CA N'ANDREU

VENDA VEHICLES
REPARACIÓ: XAPA,
PINTURA I MECÀNICA

C/ Ferrers 12 - Polígon Industrial
Tel. 971 818 690 / URGÈNCIES: 639 952 671
07580 CAPDEPERA, Mallorca, Illes Balears
info@tallerescanandreu.com



forma de vida; aquell que no segueix els valors esmentats sol durar poc en el club, assegura el mestre. La UNESCO ha reconegut el judo com el millor esport formatiu per a nins/es de més de 4 anys i per a joves.

En Josep ensenya i promou el judo per uns quants centres educatius situats a la comarca de Llevant; a més de Manacor i Cala Rajada, imparteix classes a Cala Millor, Sa Coma, Sant Llorenç i la Colònia de Sant Pere. La majoria dels centres estan situats a indrets on hi ha una forta immigració i, per tant, la seva feina contribueix a la integració i cohesió social. Pot semblar que

el judo és un esport individual, que ho és quan es competeix, però crea comunitat (com es comprova mirant la quantitat de gent que aquesta nit ens acompanya). En els entrenaments també es treballa en grup i es practiquen els valors del respecte mutu.

També volem destacar la generosa participació dels judokes en les festes del poble, cosa que es fa des de la creació del Club. Molt meritori és el fet que regularment Renshinkan organitzi trobades, exhibicions i competicions; algunes d'abast internacional.

Cap Vermell vol fer constar el seu particular agraïment pel fet que setmanalment i puntualment rep informació dels esdeveniments en els quals participen els judokes de Renshinkan.

L'Associació Cap Vermell, com deia al principi, se sent plenament identificada amb la tasca que desenvolupa el Club Renshinkan i agraeix als pares la confiança que han depositat en els generosos ensenyants d'aquest noble esport. Un agraïment especial per a Josep Mascaró, primerament pel fet d'haver fundat una escola de judo a Cala Rajada i, la més important, per la passió que hi dedica i els valors que ensenya.

En reconeixement d'allò exposat dedicam el Premi Cap Vermell 2024 a Josep Mascaró i al Club de judo Renshinkan.

Capdepera, 15 de març del 2025

FORN DE SA PLAÇA

des de 1988

ENVIAMENT GRATUÏT
A PARTIR DE 8 BOSSES

Galletes ARTÀsanes
601 985 230
www.forndesaplaça.com

Escaneja'm!

2 maig

Obituari: Pedro Melis «Colom»

Josep Terrassa

A la memòria de Pedro Melis Garau «Colom»



La matinada d'ahir ens va deixar Pedro Melis Garau «Colom», un home que ha contribuït a fer poble i que durant molts d'anys va participar en nombroses activitats que exigeixen feina i col·laboració i recompensen amb la satisfacció d'haver treballat en benefici de tots.

Pedro va néixer al desembre de l'any 1936, en plena Guerra Civil; un esdeveniment que va marcar profundament l'esdevenir del nostre poble i de la nació. La postguerra fou dura, entre altres coses perquè escassejaven tot tipus de recursos. A la generació dels seus pares i a la seva li va correspondre seguir endavant a base de molta feina.

En Pedro ha estat un home tranquil i assenyat, per la qual cosa les associacions locals el convidaven a formar part del seu equip directiu. Ha col·laborat amb agrupacions pageses, com Unió de Pagesos de Mallorca i la Cooperativa Agropecuària de Mallorca, de la qual n'obriren una seu gabellina a Sa Tafona Nova. Va pertànyer també a les comunitats de regants del torrent de Canyamel i a la Càmera Agrària, de la qual en va ser president molts d'anys. Fins ara, havia seguit amb la gestió de la maqui-



nària que hi ha al molí i que comparteixen els pagesos locals. En Pedro també va participar de partits polítics d'àmbit local, sent regidor de l'Ajuntament per UCD a la primera legislatura democràtica.

En altres àmbits, quan s'han organitzat activitats populars, també han comptat amb l'ajuda d'en Pedro. Així, durant un seguit d'anys va formar part de la comissió organitzadora de la Festa dels Reis d'Orient; el record al saló parroquial de davant el convent recollint les joguetes que dies després els Reis a cavall repartien i en feien entrega als nins.

Durant dècades va ser membre de l'Obreria de Sant Antoni; el record assegut dins el carro de la bandera que encapçalava la cavalcada i, en els darrers anys, endomassava casa seva per a convertir-la en la casa de l'obrer. També varen ser molts anys que va anar a arrabassar paumes amb l'obreria de Sant Antoni i després les assolava per a les Madones de la Llata.

DM
CONSTRUCCIONS
Daniús Maria

C/ Gabriel Garau Caselles, 24
07570 Artà, Mallorca
Tels: 971 83 60 42
Mail: construcciones@danusmaria.com
Web: www.danusmaria.com

art en joies
taller de joieria

carrer de l'agulla, 24 - 07590 cala rajada - mallorca
telèfon 971 58 82 25 - fax 971 58 82 26
artenjoies@artenjoies.com

En altre moment, va formar part de la Junta directiva de l'Associació de la Tercera Edat Ca Nostra, i també de la seva Coral.

Des de que en tenc record, va participar en activitats parroquials, tant per l'Esperança com per la Setmana Santa, i va cantar al cor parroquial. Per Pasqua, portà les imatges (quasi sempre la creu) de les processons de Setmana Santa i s'encarregava d'aportar els rams d'olivera del Diumenge de Rams.

En Pedro sempre ha estat un conrador enamorat de la seva feina, un digne representant d'una pagesia que conreava la terra amb saviesa, sabent a cada moment allò que convenia fer. La tasca de conrador es complementava amb la cria de porcs per fer les seves matances i d'una guarda d'ovelles que aprofitaven la pastura. Quan la malaltia ja el debilitava, no va perdre mai les ganes d'anar al camp, necessitava el contacte emotiu amb la terra, els arbres i unes ovelles que el coneixien i li sortien a camí quan entrava a la finca.

Convertí el seu coneixement del camp gabellí en saviesa popular i el convidaren a participar en projectes culturals importants. El professor Joan Miralles el convocà per fer una recollida de toponímia local i Andreu Ramis per aportar informació sobre festes locals. En Pedro era «Climentó» per part de mare, per tant era família de Climent Garau Arbona, un dels prohoms de la cultura illenca i un dels premiats amb el Premi Cap Vermell; també era «de cas Colom» i «Barruà» per part de pare (tots ells de Capdepera). Interessat sempre en la cultura, en Pedro fou un dels primers socis de l'Obra Cultural a Capdepera i subscriptor de *Cap Vermell* des del principi.

L'any passat vaig iniciar una actualització de la història de Capdepera; el punt de partida és l'època andalusina, un període del qual tenim escassa informació i poques restes arqueològiques. Una de les primeres passes fou visitar en Pedro per parlar del projecte i fou així com sortiren dos topònims interessants: sa bassa de Can Gener i el pou d'en Martí. Junts recorreguérem el pla de S'Horta on havia existit la bassa i arribàrem fins el se-

menter de Ses Vinyasses on està situat el pou. Amb els mesos m'he convençut que a dit indret existí un interessant nucli de població andalusina.

Quan ha arribat l'hora dels adéus, els companys de *Cap Vermell* m'han animat a redactar aquest escrit de comiat. Volem agrair-te, estimat company i veí, tota la feina feta tan desinteressadament, la saviesa que ens regalares i la teva generositat impagable.

Una enorme abraçada.

13 setembre

L'últim adéu a Antoni Garau Muntaner «Bombu»

Joan Cabalgante



Amics i familiars d'Antoni Garau «Bombu» aprofitaren per donar-li l'últim adéu, perquè les seves hores arribaren a la seva fi, dia 11 de setembre de 2025. El dia següent, dia dotze, el sant de la seva estimada Maria Esteva Rullan, tothom el recordava.

Toni era tota una institució dins Cala Rajada, molt amic dels seus amics dugué endavant el negoci familiar de l'hotel Cas Bombu. A la presentació del receptari de Cas Bombu ell mateix digué «i tot això gràcies a la padrina Beth». Posteriorment l'establiment rebé el premi Cap Vermell, el 2017, per a tota la seva trajectòria, els

tortuga
capdepera

info@tortuga-capdepera.com
www.tortuga-capdepera.com

Carrer des Centre N° 7 | 07580 Capdepera | Mallorca
Mo - Fr | Lu - Vi 10.00 h - 14.00 h & 17.00 h - 20.00 h - Sa | Sà 10.00 h - 14.00 h
Shop | 0034 971 073666 - Mòbil ES | 0034 687 611185 - Mòbil DE | 0049 172 5305950

GRÜN & FORM
inspiration

Ca's Conill
COMERÇ TRADICIONAL



seus fills Margalida i Tomeu, l'acompanyaren en tot moment, car aquí residia la força de la família que com bé comentà Pep Terrassa en la justificació del premi «conformaven el paisatge humà de Cala Rajada».

M'imagino a Antoni a les tertúlies del bar Juva, o quan de petit l'enviaven a cercar llagostes al viver que hi ha al passeig de Cala Gat, també a les xerrades amb Camilo Isern, jardiner de Can March, mentre contaven que de vegades don Bartomeu venia a dinar a l'edifici, o com quan de nin s'aturà amb el seu cotxe negre davant Cas Bombu per demanar un tassó d'aigua. No sabem què hi ha de llegenda i què de veritat en el seu anecdotari, però el seu somriure murri m'acompanyarà tota la vida. Als noranta-sis anys me va estrènyer la mà a la presentació del llibre d'Antoni Flaquer «Coix», *La meva Cala Rajada*, ple d'humor i de vitalitat, i aquest estiu me va demanar que el fes de veure des de dintre del seu petit cotxe, justament quan coincidirem a davant del Juva. No hi vaig ésser a temps! Però és igual, perquè el record que tinc d'en Toni «Bombu» és impertorbable. Fins fa poc semblava tenir més embranzida que quan la meva àvia, Maria Gomila Esteva, jugava de petita davant casa seva.

Després vengué la guerra incivil, amb l'escissió familiar, Toni va haver de quedar amb el seu germà al llevant de Mallorca mentre que els seus pares romangueren a Tarragona, en el bàndol republicà, car treballaven per la Campsa. Després Toni passà a viure a Artà, però la vida de pagès no li agradà i les ties Catalina i Margalida li demanen que quedés amb elles a Cas Bombu, aleshores Toni reenganxa amb Cala Rajada. Lluny queda ja aquell any 1885 quan Bartomeu Garau bastí un casetull que va ser taverna i cuina per a servir menjars, però l'essència encara es manté. La cuina de cas Bombu era divina, el seu receptari ho sosté, i com deia el mateix Toni: «Bons són l'arròs amb mongetes, les paelles... les salses són variacions de la maonesa». I tot i que hi havia plats que se li havien oblidat, encara sovint cuinava i mantenia el pedigrí de Cas Bombu, que com ell bé me recordà: «Els Bombus som una gent amb solera!» Record quan em

rebé assegut a una taula camilla, hi havia tota la família, me cridà l'atenció la quantitat d'aparells de ràdio que tenia. I és que ell va ser un gran ràdio-aficionat. Me contava que es comunicava amb gent d'altres països, crec que d'aquí li deu venir la relació amb el meu avi, que en aquella època llegia un llibre titulat «Telegrafia sin hilos». El seu fill Tomeu recorda mentre parlem la SATAM, una manxa de benzina situada davant Cas Bombu. L'any 1919 definí Cas Bombu un estiuejant barceloní com «una fonda neta com la plata on els plats de llagosta tenien fama per tota l'illa». I és que l'establiment rebé per aquella època molts de personatges il·lustres com Bartomeu Maura i Muntaner o el mateix polític Álvaro Figueroa, comte de Romanones. Toni era un personatge carismàtic, rialler, però també geniut i perseverant alhora de defensar el seu llinatge, que el portà ben amunt.



Seguidament, també convidà a l'Associació Cultural Cap Vermell temps més tard a dinar de llagosta a la «Bomba» i al final desvetllà el secret de la recepta, no se'n va voler dur res més que el calor de la seva gent i dels seus amics. I el menjador de Cas Bombu, amb les seves rajoles blanques i negres, també va ser motiu d'acollida d'un itinerari literari que molts recordaran.

Finalment, una anècdota que contava el propi Antoni «una vegada férem un peix al forn a uns periodistes italians, que quedaren tan entusiasmats que ens feren una primera plana a *L'Stampa*, una revista italiana (...) en un altre dinar pantagruèlic (de llagosta i de peix) un d'ells va demanar que li duguessin puros; en aquell temps a qui havien d'enviar era a mi, era el temps de la guerra. Varen dir que enviarien un obsequi per haverlos duit, un rellotge. La padrineda es pensava que no vendria mai aquell present, però el rellotge va arribar, un Roamer, i jo m'hi passejava» Ho acaba de dir mentreriu. Ara, el rellotge d'en Toni s'ha aturat i tots nosaltres li donam l'últim adéu. Que la terra et sigui lleu!

11 octubre

En memòria de Climent Garau Bordoy «de ses Coves» (Artà, 1930 - Canyamel, 2025)



Visqué tota la seva vida a Canyamel (Capdepera). Fou propietari de l'Hostal Cuevas, fundat pels seus besavis. Fill, net i besnet de guies, ell mateix ha fet de guia de les coves i en va ser l'encarregat durant molts d'anys. Sense cap mena de dubte, ha estat la persona més versada en les coves d'Artà de les que va escriure un llibre l'any 2006 publicat per Documenta Balear.

Gran radioaficionat, disposava d'una estació molt ben dotada des d'on contactà amb tot el món. Aficionat a la fotografia i professional de l'electrònica. Instal·là a partir dels anys 50 i 60 els radiotelèfons a totes les barques del bou, la qual cosa feia que pogueren ser localitzades i contactar amb la costa en qualsevol moment. Aquest fet suposà un gran avanç per la gent de la mar i el va fer molt popular a Capdepera.

L'any 2022 va fer una gran exposició fotogràfica a la Sala Cap Vermell de Cala Rajada de la qual vos recordam algunes imatges.

A 95 anys ens deixa un pou de saviesa. DEP.

18 octubre

L'home que dissenyà el «carrit del gelat» del Mercat Medieval. Herbes de Can Planetes



Tal volta el carrit del gelat d'herbes de can Planetes és un dels elements més populars i carismàtics del Mercat Medieval. Avui ens ha deixat els seu dissenyador.

Corria l'any 2006 quan es parlà de fer un gelat d'herbes, però també necessitàvem el suport. Un carretó al vell estil. En un grup de grans i moltes idees tots aquells que ens dedicam a fer feina asseguts darrera una taula no sabíem com invertir el muntatge. Llavors ell va dir. Molt fàcil: amb una varilla roscada de 14 subjectam les rodes i feim tot el muntatge. Ningú no entengué res però confiàrem en ell. Quedàrem per sopar i muntar el carretó. I ell s'hi posà i confegí tots els elements. La resta ja és història. I de llavors fins ara.

Arribà a Capdepera als 3 anys en una família nombrosa i popular d'Extremadura. Era extremadament manyós. D'aquests que com se sol dir, «tenia idea». No era gaire histriònic, més bé seriós i reservat, però feiner i disposat sempre a posar-hi les mans.

La *varilla roscada de 14* es va fer famosa com a recurs de quan no sabíem fer qualsevol cosa. Ara que ens ha deixat, serveixi aquesta anècdota per recordar-lo.

L'any que ve, el «carrit dels gelats» tornarà a sortir al carrer, ni que sia per recordar-te, Pepe Muñoz!

L'Orient

**BAR DE POBLE
DES DE 1957**

📍 Plaça de l'Orient, 4
Capdepera

☎ (+34) 971 56 30 98

www.cafelorient.com

E.S. GALP CALA RATJADA

galp

Tel. 971311011

**PISTAS Y TUNEL DE LAVADO
ABIERTO TODOS LOS DIAS
DE 9:00 A 21:00**

Plaça del Sitjar

Cap Vermell

Gener

Acabat l'any anterior, Capdepera inicia la singladura de l'any nou amb el show de Mardroche i Jaume Torres a la plaça d'es Sitjar, marxa, marxa, molta marxa.



Na Pedroche gabellina
a mi molt m'ha agradat,
s'ha tret el vestit d'estrella
i el de llata s'ha posat.

L'etern retorn es compleix el dissabte de Reis amb l'arribada al moll de Ses Majestats d'Orient, continuant l'endemà amb el repartiment de les joguines als infants, gran festa aquesta, de llarga tradició local.

Organitzat per l'Ajuntament de Capdepera, al cementeri es rendí un sentit homenatge a les «Roges del Molinar» seguit de diversos parlaments. Ens fan saber que el Castell rep un gran número de visitants, atracant-se la xifra als 100.000, amb el consegüent augment dels

ingressos. El cicle sense fi continua i arriba Sant Antoni, festa grossa i molt concorreguda, llàstima que la pluja la deslluís a Cala Rajada.

Torres, talaies, i talaïots, Son Jaumell, es Castell i la Torre Nova del Cap Vermell fan flamarada reivindicant els drets humans. No hi ha evidència empírica que la fogatera els hagi fet millorar, però mentre entretingui i calmi consciències ja està bé.

I com cada gener, l'Ajuntament i els hotelers acudeixen a distintes fires turístiques amb l'objectiu de promocionar el nostre municipi com a destinació turística de qualitat, diversa i sostenible, sigui el que sigui el significat d'aquestes grandiloqüents paraules.

La defensa de Sa Pedruscada continua, el GOB hi diu la seva i l'associació SOS Sa Pedruscada dona a conèixer les intrincades normatives que afecten el solar i les raons legals que impedeixen la construcció al solar de la discòrdia.

Com cada any per aquestes dades s'ofereixen cures, enguany de restauració, cuina i vins; de formació en Protecció Civil i de formació en medi ambient per la càtedra de Medi Ambient i Turisme participada pel nostre Ajuntament. Qualsevol diria que a més estudis ambientals, més desastres ecològics. Les autoritats locals s'han retratat inaugurant la via preferent ciclista de s'Heretat, 2.500 metres entre la mateixa rodona i l'encreuament de Son Talent amb la carretera de ses Coves. Convé deixar constància del nou Jutge de Pau, Pere Nebot Massanet, elegit al plenari del darrer dia del mes.

La gresca política la inicià una denúncia per presumptes irregularitats urbanístiques en la casa que habita la batlessa. El PSOE posà el crit en el cel i no donà per bones les explicacions de la primera edil, per contra, MES no piulà.

NOU SEGLE 12

Vinos & Tapas

Michel Heijman • Plaza de l'orient 1 • 07580 capdepera
tel: 0034 650 895 211 • e-mail: welcome@nousegle12.com
f Nou Segle 12 • NIF: B-1 65 490 57



OPTICA MASSANET

Avda Cala Agulla, 12
07590 Cala Ratjada
Mallorca (Balears)

Telf.: 971 81 81 71
Fax: 971 56 55 13

Al Centre Cap Vermell es celebrà la Gala de l'Esport Gabellí, lliurant-se reconeixements a l'esport federat i competitiu i als valors socials en l'esport, a més es distingí a les millors promeses i a l'esport adaptat, essent la menció especials d'honor, per la seva llarga trajectòria en el món del futbol gabellí, per a Miquel Bestard «Best».

Més enllà del Pont d'Artà dos fets entristiren el començament d'any. La mort del ex-President del Govern Balear Francesc Antic causant la natural consternació. I, l'eliminació del Reial Mallorca de la copa del Cap de l'Estat, al perdre davant el Pontevedra, un equip de la quarta categoria del futbol nacional, això fa mal.

Febrer

La gran notícia del mes fou l'apertura d'un forn i pastisseria a Capdepera, Ca na Joana. Tots en alegràrem i li desitjarem tota la sort del món en l'aventura empresarial.

El mes transcorre plàcid, sense notícies ferestes. Destacam: Son apressats dos lladregots de poca munta. S'inicien les feines de millora i manteniment de les zones verdes, començant per Cala Provençals. Els alumnes de primària de s'Alzinar participen en una activitat ambiental a la zona del Puig de Can Mateu. Se netegen els grafitos de les pedreres de marès de Cala Agulla. S'asfalta el carrer Leonor Servera. Se posa en marxa el programa SOIB Reactiva 2024 amb l'objectiu de fomentar la contractació de persones joves. Es desmantella l'aparcament de Cala Agulla, causant gran consternació entre els amics de l'automòbil. La Coral S'Alzinar organitzà unes eleccions per celebrar un sopar o els cantaires soparen per celebrar eleccions, no quedà clar. En el 90 aniversari, La Palma tingué la bona pensada de crear el Concurs de Llata «La Palma», destinat a fomentar i posar en valor la llata.

Fins i tot el plenari municipal resultà ensopit, intranscendent i escabetsat en vint minuts. Estam temptats de fer-nos candits i dir que vivim en el millor dels pobles possibles.

Els darrers dies del mes són els darrers dies: carnestoltes i el Dijous Llarder, amb les rues i ruetes i disfressats, així que l'etern retorn continua amb les seves giravoltes, aquesta vegada per anunciar-nos l'inici de la corema.

De fora ens arriba la bona nova de que El Govern conservador comprarà les finques de Son Jaumell (Capdepera), de Cala Mitjana, Cala Torta i es Pins Campaners (Artà), exercint l'adquisició directa, mitjançant el dret de tanteig per un import total màxim de 3.388.697 euros, a l'empresa venedora, Cala Cristal, SL. I pensar que no fa tant estaven en contra dels parcs naturals! Ben vinguts al club!



Març

El mes comença amb el final del carnaval, l'enterrament de 90 quilos de sardina organitzat per l'Associació Sol Naixent i l'Associació Festes del Carme i l'inici dels quaranta dies de penitència cristiana.

Pel demés, el poble començà a despertar de la letargia hivernal posant a punt els negocis per a la propera temporada turística que, segons diuen, pot ser que sia com la del any passat o inclús millor.

El poble continua amb les seves cabòries: Té lloc un Seminari de Jardins tallafocs. A l'Ajuntament oneja la pancarta de l'arc de sant Martí donant el sus als actes del dia de la Dona. El Centre Jove visita el centre d'oci «Super Rabbit». L'Associació Hotelera i l'Ajuntament visiten la ITB i el «Saló Mundial del Turisme 2025» a Versailles. Continuen les tasques de manteniment de zones paisatgístiques degradades del municipi i te lloc la Mostra de Cervesa Artesana. Capdepera rep cinc guardons ambientals «Bandera Ecoplayas»: Cala Mesquida, Cala Agulla, Son Moll, Canyamel i Font de Sa Cala. Mentre el centre Cap Vermell acull la II Fira de l'Ocupació.

Continua el fulletó de sa Pedruscada, ara el GOB presenta recurs de reposició contra la reparcel·lació i



contra la resolució de la Junta de Govern Local de Capdepera que aprova definitivament el projecte de reparació de la UA-11 Sa Pedruscada, promogut per Residencial Vista Alegre SA.

Uns successos dramàtics, que vivíem des de la llunyania, han arribat a les costes de Capdepera. El dia 4 se trobà el cos d'un home arrossegat per les ones a la platja de Son Moll i, el dilluns, 17 de març, va aparèixer un nou cadàver a Cala Mesquida. La Guardia Civil ho relacionà amb l'arribada d'una pastera procedent de les costes algerines.

Abril

D'entre els molts actes i iniciatives que tingueren lloc a l'abril destacam: La celebració a les biblioteques del Dia Internacional del Llibre Infantil amb el lema «La llibertat de la imaginació». El concert de conjunts de l'Escola Municipal de Música al Centre Cap Vermell. La presentació del completíssim Programa de la XXII Mostra de les Arts Escèniques de Capdepera, la del poemari *Què li hem fet a aquest planeta?* de Joan Isaac i la de la XXXV edició de la Mitja Marató de Cala Rajada. L'acte inaugural de la XXII Mostra de les Arts Escèniques de Capdepera que replega a 895 participants i transformarà Capdepera en l'epicentre cultural i artístic de la zona durant gairebé tres mesos. La ballada protagonitzada pels nins i nines de l'escola de ball «Castell de Capdepera». L'homenatge que L'IES Capdepera reté a Joan Rai, creant-li un Racó Lector, dintre del pla de foment de la lectura de l'Institut. La tradicional diada de sant Jordi amb el lliurament dels premis «Ploma de ferro 2025». I, com cada any, te lloc la mostra-exposició de l'escola d'Adults.

A les platges veiérem una invasió de barquetes de Sant Pere i al pinar de l'Agulla cotxes, malgrat la prohibició d'accés i aparcament.

L'Ajuntament continua administrant el poble amb una campanya contra els excrements de cans a la via pública, davant les continuades mostres d'incivisme dels seus propietaris. Els tècnics municipals ratifiquen que els terrenys de la discòrdia de sa Pedruscada són urbans. La Policia Local rebé tres nous vehicles híbrids. I continuen les tasques de pavimentació a Cala Mesquida i Cala Rajada.

Dues qüestions ocupen el plenari municipal: l'aprovació dels requisits que Capdepera afegeix a la legalització d'habitatges en rústic i, les baixes i altes de regidors. Pel PSOE surten Rafel Fernández i Carmen Corraliza i entren Pep Uceda i M^a Angeles Piñeiro. De MES surt Mireia Flaquer i entra Pilar Díaz.

Una nota de premsa de l'Ajuntament informà de la presa de posició del nou Inspector en Cap de la Policia Local, el Sr. Pablo Calixto de María Aranda *que «assumeix el càrrec amb experiència, dedicació i una visió clara*



cap a la millora contínua de la seguretat del nostre municipi». A les tres setmanes agents de la Policia Local denuncien el seu malestar amb el nou inspector. No li arrendem els guanys.

De més enllà de l'Atlàntic ens arriben noves d'una guerra aranzelària que capgira el comerç mundial.

30 anys al servei de Capdepera



ENCINALUZ S.L.

CERRAJERIA CONSTRUCCIONES METALICAS

www.encinaluz.com

tel/fax 971 565518 / email: info@encinaluz.com

ALUMINIO - PVC - HIERRO - INOX

Maig

El mes de Maria a Capdepera és conegut per la gentada que arreplega el Mercat Medieval.

L'IES Capdepera s'ha convertit en el Museu Magdalena Nebot, per retre un sentit homenatge a una dona lluitadora pels drets de les dones i la memòria històrica. L'Escola d'Adults de Capdepera exposa a l'hospital de Manacor 24 pintures sota el títol de «Mirades». Al passeig marítim de Cala Lliteres s'hi tornen a veure escultures. Intercanvi de corals: Cor Jove de Capdepera amb Altaveu Grup Vocal de Barcelona. Na Jennifer Carriqui va tenir una excel·lent participació en les Olimpíades de Llengües Clàssiques, obtenint el primer premi de grec i el segon de llatí. La Coral s'Alzinar celebrà el «Concert de primavera» al Centre Cap Vermell i, l'escola de ball de bot «Castell de Capdepera» oferí una exhibició a la plaça dels Pins, on els més petits van ballar davant un nombrós públic.

Després de localitzar una banda de lladregots es munten controls, un dels quals a la rodona de s'Heretat a càrrec de la policia municipal que donà l'alto a un cotxe que circulava a gran velocitat que, lluny de frenar, intentà atropellar a un policia i se dirigí de cap a un altre que repel·lí l'agressió efectuant diversos disparos. El Seat León, malauradament, aconseguí escapar.



Al plenari, el punts forts foren l'estat de comptes i la Policia Local. El PSOE i l'equip de govern entaulen, a través d'escrits, un diàleg de sords sobre la gestió econòmica del municipi. Que si l'Ajuntament haurà d'augmentar els impostos i retallar serveis degut a la mala gestió dels governats que incompleixen les regles fiscals.... Que si s'ha obrat amb total transparència, que no s'han aprovat augments impositius, que se crea alarma amb finalitat partidista... que cada lector en tregui les conclusions pertinents.

Comptabilitzant dues visites del Conseller d'Educació amb les autoritats locals. Preocupació per l'aparcament de l'Agulla per si no s'hi arribarà a temps i els automobilistes no tindran on deixar el vehicle. S'ha fet feina al pont de la platja de Canyamel, millorant-n'he la seguretat i l'estètica

Des del Vaticà estant, l'Esperit Sant il·luminà als membres del col·legi cardenalici que elegí un nou Pontífex amb el nom de Lleó XIV.

Juny

Amb el començament de la temporada estival la Unitat de Platges de la Policia Local de Capdepera realitzà controls per comprovar que els usuaris segueixen les normes d'ús a les platges. Al Centre de Salut de Capdepera un usuari fustigà i posar en perill al personal sanitari de guàrdia. El Sindicat SATSE Balears expressà «la seva rotunda condemna davant la greu agressió verbal...». El Cor Jove de Capdepera participà en el IV Cicle de Música Coral de Lloseta i La Coral Gabellina participa en la Trobada de Corals de de Gent Gran 2025. En el marc de la celebració del Dia Internacional dels Arxius, la Fundació Amics del Patrimoni feu donació de la seva documentació a l'arxiu municipal de Capdepera. L'Escolar estrena nova directiva presidida per Salvador Castro. S'enderrocà l'edifici abandonat «La Bohème» de Cala Rajada. Se celebrà a les places Castellet (Cala Rajada) i de l'Orient (Capdepera) diverses actuacions musicals amb motiu de la celebració del Dia Europeu de la Música, una jornada plena d'acords, ritme i emoció.

El dimecres 4, es declarà un incendi a la zona de Cala Gat, aviat extingit. I la matinada de divendres, 27, es declarà un altra incendi a la nau que abans acollia «Sa granja d'ous» de Can Patilla i, ara reconvertida en magatzem de material de construcció, que pràcticament l'ha destruïda.

L'Institut Balear de l'Energia ha construït la major instal·lació solar flotant de les Illes Balears a la bassa de Son Jaumell. I, el GOB i l'Associació Salvem Sa Pedruscada presentaren un recurs contenciós administratiu contra la urbanització de sa Pedruscada.

Una notícia curiosa-nostàlgica que pocs recordaven: el primer concert de Sabina a Mallorca fou al Bar Recreo de Capdepera l'any 1977.

Dues notícies luctuoses. Un turista deixà la vida a la platja de Son Moll, ofegat. I un home de nacionalitat britànica morí, a causa de les ferides sofertes en caure d'un mur de devers cinc metres, al passeig marítim de Cala Lliteres.

L'assemblea de l'Agrupació socialista de Capdepera (PSIB/ PSOE) elegí en Pep Uceda González com a Se-

cretari General de l'agrupació per ampla majoria. Preguntat per aquesta nova etapa comentà: *«amb moltes ganes de fer feina, engrescats per arrancar una nova etapa i anar preparant el futur de l'agrupació i donar entrada a la gent que vulgui col·laborar més endavant».*

Se dugué terme la visita anual dels escolars a hotels del municipi amb el propòsit de donar-los a conèixer el funcionament dels distints departaments i gaudir per un dia de les seves instal·lacions. Tingué lloc l'Assemblea General Anual de l'Associació Hotelera i de Serveis de les Cales de Capdepera, tractant-se diversos temes, entre d'altres, el conveni col·lectiu d'hoteleria que s'estava negociant, el de la connectivitat o el d'incloure Canyamel com a zona de reconversió, fet que permetria accedir a ajudes per a la millora de la zona. Es tragué a rotlo la preocupació per garantir el subministrament d'aigua i es demanà que es treballés sobre un pla de futur.

Capdepera diu sí a la diversitat, sí a l'amor lliure i sí a una societat més justa i inclusiva penjant la bandera LGTBIQ+ al balcó de l'Ajuntament.

Al Teatre Municipal tingué lloc l'emotiu acomiadament de Claudia Suiter i l'escola de dansa Stylo amb l'espectacle *Tiempo de bailar* després de quaranta-tres anys de feina. Repetirem allò que li diguérem, quan l'any 2023 fou Premi Cap Vermell: *«Quina sort que ha tingut Capdepera de poder gaudir d'una professora com na Claudia. Gràcies!!!!»*

Els treballs de reforma del moll i del seu entorn es paralitzaren per a no interferir en el desenvolupament de la temporada turística i, alhora per facilitar les activitats lúdiques i les festes que es desenvolupen al port durant l'estiu i la tardor.

L'Ajuntament obri un pàrquing dissuasiu al Clot de Sa Grava a l'espera de poder fer-ne un a l'Agulla i reaccionà contra una agència que ofereix turisme d'excessos a Cala Rajada. Aprovà una moció per a la defensa de la memòria democràtica, dignitat i justícia i en contra de la derogació de la llei de memòria i reconeixement democràtics de les illes balears. I diu que plantarà 82 plataners i 45 ullastres al polígon industrial. També executà

els pressupostos participatius, amb la col·laboració de l'IES Capdepera, destinats a la població d'entre 12 i 16 anys del municipi. I, subscribí el conveni de cooperació entre els municipis del Llevant i el Consell de Mallorca per impulsar les rutes senderistes de Gran Recorregut GR East Mallorca de més de 100 km. El plenari municipal es preocupà bàsicament pel nou pàrquing de Cala Agulla i els embulls burocràtics que comporta. I aprovà una moció en defensa de la Llengua catalana.

El món està fet una olla de caragols, l'exèrcit dels EEUU ha bombardejat instal·lacions iranianes on suposadament s'hi fabricaran bombes atòmiques. A Capdepera la vida continua, com si res.

Juliol

L'etern retorn ens porta les marineres festes del Carme.

Consignam: Alumnes del segon curs del cicle formatiu de grau mitjà de Sistemes Microinformàtics i Xarxes (SMX) l'IES Capdepera tingueren l'oportunitat de dur a terme la meitat del període de pràctiques, corresponent al mòdul de Formació en Centres de Treball (FCT), en empreses del sud d'Itàlia al llarg de cinc setmanes. Un any més, a la platja de Son Moll, l'Associació Balear d'Esclerosi Múltiple organitzà la campanya «Mulla't per l'Esclerosi Múltiple» per a informar i sensibilitzar envers aquesta malaltia crònica i discapacitant. L'Escolar inicià la campanya de socis i inscripcions per a la temporada 25/26. Tornaren les arts al carrer, tornà *Street Arts Festival* amb una desena de funcions que es pogueren gaudir a diferents punts de Capdepera i Cala Rajada. Els nins i nines de l'Escola d'Estiu de Capdepera, amb activitats divertides i educatives, aprengueren la importància de cuidar el medi ambient i, com el reciclatge contribueix a un futur millor per al nostre municipi. Capdepera acollí un intens i emocionant DIVERCAMPUS de bàsquet adreçat a nins i nines amb ganes d'aprendre i divertir-se, enguany l'activitat va tenir un ob-



**SON
POCA
PALLA**

CAPDEPERA
Productes típics - 971564434



Lliteras
Tel/Fax: 971 818 762
Móvil: 607 902 938
C/L'Agulla, 39-1^a
Cala Rajada

Flaquer
info@lliterasflaquer.com
Bauunternehmung

jectiu tècnic molt concret: perfeccionar el rebot.

L'Ajuntament es reuní amb els veïnats del Castell per a la implantació d'una zona ACIRE en els carrers del centre històric de Capdepera. El Ple del juliol acordà què no s'apliqui una excepció segons la qual es poden donar places turístiques a bens declarats d'interès cultural o catalogats. Encara que convé recordar que som dels pocs municipi que no compta amb un catàleg de patrimoni.

Capdepera acollí el primer camp de corresponsals juvenils de les Illes Balears, una iniciativa pionera organitzada per l'Institut Balear de la Joventut IBJOVE amb la col·laboració de l'Ajuntament. Durant 11 dies, una vintena de joves treballaren conjuntament per aprofundir en temes com la informació juvenil, la detecció de notícies falses i la millora del projecte de corresponsals en el que tots estan fent feina als seus municipis.

Després d'aparèixer a la premsa groga notícies alarmants sobre l'ocupació hotelera al municipi, des de l'Associació Hotelera de Capdepera ens comentaren que tot apunta que, pel que fa a les xifres d'ocupació, tenim al davant una temporada moderadament bona.

El darrer dia del mes tingué lloc una marxa per mostrar la sensibilitat de la població vers Palestina.

Continua a Gaza el genocidi, davant la indiferència dels auto-proclamats líders mundials.

Agost

Aquest mes és el de la basca, el dels turistes, el de sant Roc i sant Bartomeu.

Coses que passaren al *ferragosto*: el començament de les obres del carril bici de Canyamel. La posada en escena del musical *Mamma Mia* a càrrec dels nins i nines de l'Escola d'estiu del Teatre de Capdepera. La primera sortida de Mallorca del Cor Jove de Capdepera, que actuà a Sant Lluís (Menorca). La maqueta del Far de Capdepera realitzada pel professor jubilat Xavier Valentí. I, al Figueral, nins i nines a partir de 5 anys visqueren una setmana intensa de formació, aprenentatge i emoció amb el Campus de Futbol dirigit per Jovan Stankovic. El lliurament dels premis del 1r Concurs de llata al Castell. La tercera edició del Memorial dedicat a Francisco Domínguez Escudero «Nene» en el que participaren els veterans de l'equip amfitrió, el C.E. Escolar, els del Serverense i els del Mallorca. L'homenatge a Miquel Bestard en el si del Torneig de Sant Bartomeu, en el partit entre el Petra i el CE Escolar, equips als que va dedicar molt del seu temps. El sopar a la fresca de SOS Sa Pedruscada que reuní unes 300 persones per a reivindicar la paralització de la urbanització prevista. La nova penya mallorquinista «Bar Los Amigos» amb més de 125 socis.



Com cada any es celebrà la festivitat de La Beata a la capella d'Es Carregador, essent la joveneta Maria Ureña la que representà a la Beateta. Missa, processó, «Ses Tres guitarres» i membres de les corals gabellines foren els protagonistes i, per acabar, refrigeri amb bunyolada.

A la península cremaren 336.345 hectàrees amb el consegüent espectacle dels polítics llançant-se les culpes uns al altres.

Setembre

Al setembre comença el curs escolar i els adults esperen que la calor remeti.

El conseller d'Educació i Universitats, A. Vera, i el secretari autonòmic de Desenvolupament Educatiu, M. Suñer, visitaren els centres educatius CEIP s'Auba i l'edifici clausurat del CEIP S'Alzinar, on s'han impulsat diverses actuacions per millorar-ne les condicions estructurals i funcionals, a fi que torni acollir alumnes el curs 2026-2027.

La Mare de Déu Morta de la parròquia de Capdepera ha estat restaurada amb el resultat de recuperar la lluminositat i colors originals de la imatge. En motiu de la Diada de Mallorca tingué lloc una trobada de corals al Centre Cap Vermell, amb la participació de la Coral Llorencina, L'Orfeó Artanenc, la Coral de Son Servera, la Coral Gabellina i la Coral s'Alzinar. Guillem Calden-



tey feu la travessia Menorca (Cala en Bosc)- Mallorca (Cala Mesquida) per portar un missatge de superació i solidaritat després d'esser diagnosticat de càncer de còlon, explicà que «Amb aquest repte vull demostrar que, després d'un procés de lluita contra el càncer, és possible tornar a sentir el cos capaç». Durant el cap de setmana del

13 i 14 de setembre se va celebrar el Mallorcart, una fira/mercat de productors artesans de Mallorca en el qual les nostres «Yolitas» van estar presents als jardins de la Misericòrdia de Palma, on tingué lloc la fira de productors artesans de Mallorca, amb gran èxit. La «Trobada Gegantina 2025» recollí les colles de Manacor, Santa Maria, Lluçmajor i Alcúdia a més de la local que desfilaren des de la plaça Vella fins a la de l'Orient.

Deixam constància que la redacció rep queixes de ciutadans referents a la neteja viària.

L'Ajuntament prohibí la circulació de buggies i quads a camins de fora vila no asfaltats i zones forestals. Rebé una subvenció del Consell de Mallorca de 12.638,45€ per als equipaments culturals i Capdepera celebrà el Dia del Turista amb un programa especial d'activitats ad-hoc.

Investigadors de la UAB comproven que la música generada per IA pot provocar la mateixa resposta emocional que la composta per persones.

Octubre

En l'etern cicle anual, a l'octubre, a Cala Rajada tornen les llampugues.

Resumim les notícies més destacades: Les obres per unir el nucli urbà de Capdepera amb el camí de s'Here-tat, en el marc de la posada en marxa de una nova ruta GR que travessarà la Comarca de Llevant. El rescat d'un ferit a la Talaia de Son Jaumell pels Bombers de Mallorca i Protecció Civil de Capdepera. L'adjudicació de les obres per a la millora de la seguretat de la carretera de Cala Mesquida. La reforestació al Parc Natural de Llevant, amb 40.000 arbres autòctons, impulsada pel Govern. Que Salvament Marítim i la Guàrdia Civil van recollir un cadàver, a devers 25 milles de la costa, en avançat estat de descomposició, sospitant-se que podria tractar-se del tripulant d'una pastera naufragada. La formalització, a l'Arxiu Municipal de Capdepera, del conveni de donació del fons documental del metge Joan Al-

zina Melis, una figura destacada en l'àmbit intel·lectual i científic del municipi. L'Ajuntament licità el catàleg de patrimoni de Capdepera, pendent des de l'any 2009. Una faia de l'Alei-alei de Capdepera entra a formar part del centre d'interpretació de les Festes deth Haro de Les (Vall d'Aran – Lleida) on hi assistiren destacats membres alei-aleiosos. I, el rescat d'una tortuga marina, embollicada en plàstics i fems en aigües de Cala Rajada, que fou traslladada a la Fundació Palma Aquàrium on rebé atenció veterinària.

A la concentració convocada per l'atac a la Flotilla solidària amb Gaza hi acudiren escassament unes 50 persones.

Es presentà el Cap de setmana del Peix Fresc 2025, tot quedà llest per uns dies d'activitats gastronòmiques, culturals i musicals que convertiren el port en un punt



de trobada festiu i de promoció del producte local. I, es capturà el primer gran exemplar de la temporada, una llampuga de 16 quilos, per l'embarcació *Vima* tripulada per Jaume Cuat, Vanesa i Valeria. La mostra de la Llampuga despatxà més de 13.000 racions amb bon ambient, tot i la situació meteorològica, a ningú va decebre, ningú partí decebut.



ca na rafela



sabateria

c. ciutat, nº 11 · 07580 capdepera (mallorca)
tel. 971 56 37 73 · canarafela@gmail.com

ELITE

Autotaller Can Xisco

Mecànica i electricitat de l'automòbil
Polígon de Capdepera

Horari:
de dilluns a dijous de 8-13h i de 15-19h
divendres de 8-17h

Telèfon: 971565979 / 680843190

Na Yolanda Izquierdo no te aturador i participà al programa UEP, COM ANAM? per explicar el procés de l'obra de pauma de la a la z. Se presentà la col·lecció d'art sacre a la Casa del Governador del Castell, fruit de les generoses donacions de Victòria Reynés Fiol i Joan Guaita Esteve. Mentre, al cementiri s'hi fan millores i tasques de jardineria que contribuïran a millorar la seguretat i la funcionalitat del recinte. A tot això es reprenen les obres del moll de Cala Rajada. I un any més les escoles i al clubs «Ca Nostra» i «Sol Naixent» celebraren el Dia de les Verges.

El GOB presentà, davant la Demarcació de costes, una denúncia per l'explotació sense autorització d'un quiosc-bar a la platja de Son Moll fa més d'un any i es queixa de no haver tingut resposta.

Capdepera acollí una nova edició del Festival Internacional de Globus Aerostàtics IBBF Mallorca. Hi Participaren més de 25 globus procedents de 10 nacionalitats europees captivant petits i grans amb un espectacle de llum i color.



Membres de l'Ajuntament es van reunir amb empresaris de la zona de Canyamel amb l'objectiu d'identificar problemàtiques específiques del nucli turístic i definir les línies d'actuació prioritàries d'acord amb el Pla de Reconversió del nucli turístic de Canyamel.

Ja no cauen bombes sobre Gaza. Esperança.



Novembre

Aquest mes respira calma.

Amb la festa de les Ànimes, molt influenciada per l'estètica i les formes de Halloween, Cala Rajada «s'omplí de màgia, misteri i rialles per als infants i per a tota la família».

La jornada de Tots Sants fou assolellada i amb una temperatura molt amable, convidant a complir la tradició de visitar els familiars, amics i coneguts difunts.

La Plataforma «Salvem sa Pedruscada» manifestà el seu rebuig per l'inici de les obres de dotació de serveis del solar de Sa Pedruscada. La Plataforma publicà un comunicat de 9 punts en el que mostra la seva postura davant l'inici de les obres.

A proposta de l'associació Art de la Pauma, s'ha homenatjat amb el títol de mestre artesà honorífic una generació d'artesans que han mantingut viva la tradició de la llata. Entre els reconeguts hi ha les gabellines Margalida Flaquer Mestre, Maria Vives Garau, Joana Colom Brunet i Maria Guiscafré Mayol.

Moviment a l'Ajuntament, la batlessa Ferrer dona el relleu a Garcia, complint l'acord de governança.



L'Ajuntament de Capdepera tornà a fer una crida al civisme després de les malifetes contra les instal·lacions del parc infantil de Sa Gravera. Una vegada més la manca de respecte pel mobiliari urbà i pels espais comuns obliga a fer una despesa degut als brètols que gaudeixen embrutant i fent malifetes.

A l'Arxiu es dugué a terme la conferència «La migració balear a l'Argentina: del Llevant mallorquí fins a Mendoza» per part de la investigadora Aina Jofre.

Mercat de segona mà i, «Encanto Musical» pels més petits.

A la fi s'instal·là la nova il·luminació del camp de futbol i la pista d'atletisme d'Es Figueras, una infraestructura llargament reclamada pels usuaris. Una obra que ha sofert tot tipus de peripècies burocràtiques, fent que el procés s'allargués mesos.

La retolació del nou GR East Mallorca (el provincialisme impedeix anomenar-la *Llevant*) al pas per Capdepera creà dubtes i queixes al provocar confusions.

Se celebrarà a l'Ajuntament el Plenari del Consell d'Infància i Adolescència 2025/26 per donar veu a les inquietuds dels joves del municipi i poder manifestar-les als responsables municipals que assistiren a l'acte.



L'Ajuntament signà els convenis de les beques universitàries amb les diferents empreses col·laboradores. Aquest any seran 27 els alumnes beneficiaris, 24 corresponen a alumnat de graus universitaris i 3 a màsters.

Donaren començ les obres d'embelliment a Canyamel amb un cost aproximat de 600.000 €. I, està en execució el pas de fauna del carril bici de Canyamel a l'al-



tura de la Torre de Canyamel. Pensat sobretot per a les ovelles, també serà un pas per als vianants i ciclistes que utilitzin la l'eix cívica.

Capdepera rebé la Bandera Verda d'«Ecovidrio» pel seu compromís amb la sostenibilitat. Mentre 56 associats i associades del Club Sol Naixent viatjaren a Galícia. I, els membres de la coral s'Alzinar feren un sopar de germanor per celebrar Santa Cecília.

Tingué lloc la trobada anual d'obrerries de Sant Antoni, essent l'amfitrió el nostre al poble. 87 persones vingudes de Manacor, Artà, Sa Pobla, Son Servera, Sant Llorenç, Porto Cristo, la Colònia San Pere i Sa Coma compartiren taula i parlaments.

Dia 26, una forta calabruixada, a Cala Rajada, arribà a més de 20 cm. de gruix.

A Palestina continuen matant gent; però ja no se'n parla.

ESGARBALLÓ
JARDINERIA I MANTENIMENT

www.esgarballo.com
+34 667 019 584

S'Espardenya
Mallorca

Avinguda Cala Agulla, 25
Telèfon +34 658 986 331

Desembre

Gira el món i torna al Born.

A primers de mes tingué lloc el consuetudinari ple municipal farcit de tràmits administratius.

Se celebrà el Dia Internacional per a l'Eliminació de la Violència contra les Dones.

L'Ajuntament compra un tractor blau per a fer tasques de manteniment (llàstima que no fos «amarillo»).

Dia 5 va tenir lloc la encesa dels llums de Nadal a la plaça Castellet amb el cercaviles de la Llum, i les actuacions del Circo Stromboli i Batucap Batucada, seguit de l'espectacle *La Colla Pirata fa Nadal*. Festa, aquesta que ha agafat molta força i compta amb una bona resposta del públic.

L'Ajuntament de Capdepera ha aprovat el pressupost per a l'any 2026, que s'enfila a 27.679.128,62 €, un increment del 3,98% respecte al pressupost de l'any anterior.

També s'ha aprovat el pressupost 2026 de l'òrgan autònom del Castell de Capdepera amb un pressupost de

273.376,08 €, un increment del 5,14% respecte al de l'any anterior.

Tingueren lloc, a Capdepera, els actes de celebració dels 80 anys de la Biblioteca de Capdepera i els 40 anys de la de Cala Rajada, amb el lliurament del V Premi de Punts de Llibre de l'IES Capdepera essent, la guanyadora Sofia Vélez Cabos. També s'inaugurà l'exposició de Nena Mestre, *La lletra pels ulls entra*.

Petit «rifi-rafe» entre el PSOE i MES a compta dels pressuposts municipals. El lector ja en traurà el net.

S'atraca Nadal i l'Ajuntament lliurà flors als establiments, la Banda de Música ens oferí el Concert de Nadal, dirigit per Yannick Wilken, na Maria Moragues obté el premi a millor façana i la botiga Texas al millor aparador i festa de Nadal al taller de llata de Yalitas animada per Desvetleries.

La Coral Gabellina celebra el seu 27è aniversari i la de s'Alzinar celebra una jornada de portes obertes a l'espai s'Olivera

En aquests moments hi ha al voltant 170 conflictes armats al món, màxim registre des de la II Guerra Mundial. A Capdepera, tot bé.



BigMat
LA BOTIGA PROFESSIONAL DE LA CONSTRUCCIÓ

AGRUPACIÓ

Capdepera
C/ Camp Roig s/n (Pol. Ind.)
T 971 81 80 13
E agrupacio@bigmat.es

Son Servera
C/ Joan Alcover, 4 (Pol. Ind.)
T 971 56 78 03
E agrupacio@bigmat.es

HORARI ININTERROMPUT
Dilluns-Divendres de 7:00-18:00h
Dissabtes de 7:30-13:00h

RENOVA L'ESTIL DE CASA TEVA

**PISCINA I JARDÍ
ESTUFES
BRICOLATGE
CERÀMICA
CONSTRUCCIÓ**

P PARKING CLIENTS

TARJETA DE FIDELITZACIÓ

FINANÇAMENT A PROFESSIONALS

ENTREGA A DOMICILI

HORARI CONTINUAT

ASSESSORAMENT PROFESSIONAL

SERVEIS A MIDA

Crònica política

Cap Vermell



Un any marcat pel canvi de batlia

La notícia política més important de l'any 2025 ha estat segurament el canvi de batlia. Núria Garcia, de Més per Capdepera, es va convertir en la segona dona en ser batlessa del municipi i en la desena persona en ostentar la màxima representació gabellina en democràcia, després de Salvador Moll, Joan Pascual, Antoni Alcover, Antoni Muntaner, Josep Gallego, Joan Ferrer, Bartomeu Alzina, Rafel Fernàndez i Mireia Ferrer.

Més per Capdepera, un partit que històricament havia estat a l'oposició, tindrà un any i mig per intentar dur a terme les promeses realitzades en el seu programa electoral. Capdepera no és un municipi nacionalista si hem de fer cas dels resultats electorals, ja sigui a les eleccions estatals o a les autonòmiques, que és on es pot analitzar amb més detall la base ideològica d'una societat, però sí que és un municipi amb inquietuds de caire social i mediambiental.

Els de Més, conscients d'aquesta realitat, anaren adaptant el seu discurs a la composició social i política de Capdepera, i a força de picar pedra i de saber canalitzar el descontent de bona part de l'electorat amb l'anterior equip de govern, aconseguiren uns resultats a les eleccions de 2023 impensables temps enrere.

Però governar és una altra cosa, i és on es demostra la solidesa d'un projecte polític. S'haurà de comprovar si els ecosobiranistes són capaços de fidelitzar aquells nous electors que les donaren la confiança l'any 2023, possiblement en part com a vot protesta o de càstig a l'anterior govern. Una tasca complicada, però que en tot cas la faran reconciliats amb Més per Mallorca, després de l'enfrontament arran del pacte amb el PP.

Els canvis en política són complexes, més encara en els municipis, on els governants estan condicionats per inèrcies socials i econòmiques que no controlen, així com per tota una sèrie de limitacions pressupostàries i legals imposades per normativa superior.

Veurem quines són les decisions que es prendran o els gestos que es faran en aquest any i mig i, en definitiva, la capacitat de Més per Capdepera de confirmar que són una alternativa política sòlida en el nostre municipi.

Pel que fa al PP les toca ara acabar la legislatura a l'equip de govern però sense tanta visibilitat. La seva part de batlia possiblement hagi estat de perfil baix, si bé la gestió en un municipi sovint depèn de la feina que no surt als diaris, és a dir, d'aquella consistent en arreglar els problemes particulars dels ciutadans. Al seu favor juga una certa inèrcia estatal d'augment de les expectatives de la dreta, una inèrcia que sol ser limitada en les eleccions municipals, però que en el cas de llocs amb poc arrelament social, com és Cala Rajada, sí que pot tenir més incidència.

El PSOE es troba immers en una època de reconstrucció a nivell local. La renúncia i sortida de Fernàndez no foren tan pacífiques com s'ha volgut vendre, i ara la tasca principal és la de recomposar una agrupació dividida durant l'època de l'ex batle. Els socialistes han començat a fer una oposició més visible, necessària en qualsevol democràcia, però possiblement amb la idea d'intentar refer ponts amb Més per Capdepera.

Perquè aquesta serà una altra de les qüestions de futur: amb un escenari polític general cada cop més escorat cap a la dreta i l'extrema dreta, està per veure si l'esquerra tindrà vots suficients l'any 2027 per sumar.



CAMP ROIG panificacions, S.L.

Conradors, 3 - 07580 Capdepera
Tel. 971 563 962 - Fax 971 563 044

administracion@camproig.es www.camproig.es

in [] off
INFORMÁTICA PROFESIONAL

Carrer Can Melis, 7

Cala Rajada

telf 971819525 - fax: 971818620

Socialistes i ecosobiranesistes saben que Capdepera és un municipi progressista, però el vent bufa en contra.

D'El Pi no se'n sap res. Fa mig any que no compareixen per l'Ajuntament ni van als plenis. Una manca de respecte als seus electors i a les institucions democràtiques. Ningú dona explicacions. El Pi acaba d'incorporar-se a Coalició per Mallorca, una nova formació on també hi és el nou partit fundat per Joan Lladó, ex líder d'ERC a Mallorca. Veurem si es presentaran a Capdepera, on és segur que cercaran persones per formar una candidatura.

Per altra banda de cada cop són més insistents els rumors que apunten a que Rafel Fernández crearà una nova formació a Capdepera. De fet s'han fet reunions i ha convidat a persones diverses a trobades personals. N'hi ha que diuen que podria aprofitar la creació de Coalició per Mallorca per ser el cap de llista i d'altres afirmen que cerca fundar un partit nou, totalment independent, que podria dur el nom de Capdepera ets tu. El temps ens ho dirà.

I finalment hi ha VOX. Alguns donen per fet que tard o prest aconseguiran formar una delegació en el nostre municipi, aprofitant l'auge de les seves idees a nivell estatal. Si agafam de mostra els seus resultats a les darreres eleccions generals tendrien un regidor, pentura dos. Però una cosa són les eleccions a l'Ajuntament i una altra les eleccions al govern espanyol. La seva presència, en qualsevol cas, provocaria un petit terratrèmol polític a nivell municipal.

Estabilitat

Més enllà de les valoracions personals o de les expectatives de cadascú, el cert és que el pacte de PP-Més s'ha caracteritzat per certa estabilitat. De moment poc renou intern i manca de discrepàncies públiques, inclús quan alguns dels seus membres han estat acusats d'il·legalitats, com en el cas de la denúncia de Fernández contra Núria García i Joan Campins, després arxivada,

o quan va sortir el tema de les obres sense permís a l'immoble on resideix Mireia Ferrer.

Centrant-nos en accions de govern concretes durant l'any 2025 podríem destacar l'inici de les obres del carril bici de Canyamel –el segon després del de s'Heretat–, la reobertura de la passarel·la de sa Mesquida després d'anys de demandes ciutadanes, la posada en marxa de la primera zona del municipi amb restriccions per als vehicles o la contractació dels catàlegs de patrimoni i de camins públics, elements que fa anys que esperaven.

També varen finalitzar les obres d'embelliment de sa Font de sa Cala i s'han iniciat les de Canyamel, indret aquest darrer que ha estat el més afortunat el 2025 pel que fa a inversions, ja que el Consistori també hi va invertir 200.000 € en asfaltar els carrers de la urbanització Costa de Canyamel.

Però també hi ha hagut qüestions més polèmiques, com ara l'aparcament de Cala Agulla, que després de clausurar l'antic en el mes de febrer resulta que no es va tenir preparat el nou a temps per a la temporada turística, el que va provocar crítiques. L'alternativa de sa Gravera no ha acabat de funcionar. Tot plegat a l'espera que el Govern de les Illes Balears atorgui la urgència per a l'ocupació de la parcel·la on s'ha d'instal·lar el nou.

També hi ha hagut més moviments en el serial de sa Pedruscada. Els veïnats i el GOB varen interposar un recurs judicial contenciós administratiu contra la reparcel·lació del solar. Després de la suspensió de llicències de 2023 l'equip de govern va arribar a un acord amb la promotora per rebaixar el projecte dues alçades i en una vintena d'adossats. En tot cas, l'Ajuntament ja ha manifestat que no desclassificarà el sòl ni expropiarà la parcel·la, ja que no podria fer front al seu cost. Veurem com acaba tot.

I finalment la Policia Local, com ja és habitual, dividits en diverses faccions, una de les quals està enfrontada amb els actuals governants i amb els inspectors que aquests trien, el darrer Pau de Maria. És el conte de mai acabar, mentre la ciutadania s'ho mira estupefacte.



Converses amb... entrevistes del 2025

Cap Vermell

Les entrevistes, que es publiquen a Cap Vermell amb el títol genèric de «Conversa amb...» és una secció amb forta presència i importància a la nostra publicació digital. Enguany hem publicat com a tal **trenta-cinc entrevistes** (tres al mes de mitjana), a més de fer-nos ressò d'altres que han publicat altres mitjans o la secció *D'amic a AMIC. Entrevistes del Banc de continguts de l'AMIC*. Un punt i a part hem de fer per a les tres entrevistes fetes als representants polítics del municipi amb motiu de l'equador de la legislatura.

Per la seva extensió ens veiem obligats a publicar un breu resum, però us recomanem llegir-les (o rellegir-les) senceres a la pàgina web.

3 de gener

Començarem el mes de gener republicant una conversa del mes de novembre amb **Toni Guiscafrè Rosselló** atès que ajornà l'estrena del seu curtmetratge al Teatre. Ho titularem «del Tic-toc al cinema». Ens



comentà els dubtes sobre el seu futur ja que «el procés de fer una pel·lícula és molt llarg i has de moure tot un equip, necessites molts recursos. És complicat. A mi m'agradaria explorar tots els camps, m'interessa molt el món de la càmera o director de fotografia...» També ens manifestà que «en acabar el grau de producció hauré de fer les pràctiques, que m'agradaria fer-les a IB3. Ja vos he dit que el cine m'interessa, però la tele també. I després dedicar-me a altres projectes i continuar amb els continguts de xarxes».

I que el seu curtmetratge, *S'avenc d'en Niu*, és a partir d'un fet real que va passar a Capdepera, tot i que es va rodar a les afores de Palma i a Sant Joan.

25 de gener

Marga Bisquerra, regidora de Teixit empresarial, Promoció econòmica, Participació Ciutadana i Mercats ens parlà de que està treballant en diversos projectes que tenen com a objectiu posar en valor els productes locals i donar suport a sectors que són senya d'identitat del municipi.

Un dels projectes és la creació d'un distintiu per al peix pescat a Cala Rajada, una iniciativa que busca reconèixer i promocionar la qualitat del nostre producte pesquer. A més, aquest distintiu servirà per donar més visibilitat als pescadors i per fomentar el consum de producte local tant en el comerç com en la restauració.

D'altra banda, també estem treballant en una normativa específica per al producte fet al municipi, amb l'objectiu d'establir uns criteris clars que permetin diferenciar i protegir els productes elaborats o produïts aquí. Això ajudarà a donar-los un valor afegit i a potenciar el seu reconeixement tant a nivell local com a





fora del municipi. Totes aquestes iniciatives formen part del compromís per potenciar l'economia local, donar suport als sectors tradicionals i promoure un model econòmic sostenible i vinculat a la identitat del municipi.

Quan a les trobades amb els veïnats en comentà que són una experiència positiva i enriquidora. «*Ens han permès tenir un contacte més directe amb la ciutadania, escoltar les seves inquietuds i intentar donar-los resposta de manera més pròxima i efectiva. D'altra banda, també ens han ajudat a detectar problemàtiques concretes de cada zona i a prioritzar accions d'acord amb les necessitats reals. És important que, quan el ciutadà tengui queixes, les pugui transmetre directament al polític, i no només a través d'una instància presentada en el registre*».

21 de gener

També el mes de gener recollirem l'entrevista en vídeo que Biel Sánchez va fer a «**Pepín**» Terrassa per al programa «Troters» que emet FIWI (l'antic canal 4). En



Pep, un dels manadors més veterans parla de la seva trajectòria com a manador, de la seva quadra «gabellina» i de la feina com a encarregat de la pista de curses de Capdepera.

29 de gener

Conversa amb Carlos García, cantautor

Carlos García García (Capdepera, 3 de setembre de 1995). Té 29 anys i acaba de publicar el seu primer disc. Té un somni: la música. Autodidacta, lluitador, les seves

cançons són plenes d'esperança. Va començar el seu contacte amb la música des de ben petit. El seu debut com a artista professional va ser a la televisió (Canal 4 TV-IB) directament sense haver trepitjat un escenari abans. Va passar de cantar a la seva habitació a un plató de televisió. Ha estat seleccionat en diversos concursos televisius. Acaba de treure el seu primer àlbum en solitari 'No dejes de brillar' format per dotze emotives cançons que no deixaran indiferent ningú. Ja està organitzant propers llaçaments (nous singles, col·laboracions, etc). Però millor que ell ens ho expliqui:

«Jo faig música perquè la gent se senti bé, per ajudar a totes les persones que estiguin passant per un mal moment, a totes les persones que tinguin un somni per complir... de fet el títol és «No dejes de brillar» perquè volia reflectir



aquest missatge que la gent entenguin que vida només n'hi ha una i si no aprofitem les oportunitats que tenim i no feim el que ens agrada no ho podrem fer en una altra vida perquè no n'hi ha.

«... He de dir que, des del 2019, estic treballant en aquest disc, han passat 6 anys!... però per a una persona que ho fa tot, és tot un procés i un gran esforç tant físic, com mental o econòmic. Ha duit molt de temps, però ha valgut la pena.»

3 de febrer

Conversa amb Metus Mustafà, xef privat

Després d'una sèrie d'anys treballant com a xef en diversos hotels i restaurant, ha optat per apostar per nou projecte com a xef privat... Tot un repte!

«He decidit deixar tot el que és món dels hotels i restaurants per iniciar un projecte personal com a xef privat, per desenvolupar un servei que, a més del meu interès, doni una experiència gourmet als clients. Parlem d'oferir serveis de màxima qualitat a cases vocacionals, sopars privats, menjars familiars o reunió d'amics, paelles fetes en viu, barbacoes..., tots aquests serveis que oferim estan molt



detallats a la pàgina web (www.gourmetmoments.info). Quan entres a la web pots trobar informació professional meua, a tall de presentació, ja que el client ha de saber a qui contracta; després descriu els serveis que oferim; i més endavant les propostes de menús fixxes. També hi ha un petit formulari per omplir que permet posar-nos en contacte per saber les necessitats particulars del client. A partir d'un primer contacte ja puc remetre una proposta, totalment gratuïta i sense compromís, perquè el client la pugui valorar i fer els suggeriments o canvis que s'adaptin millor a la seva idea. Així ajustem la proposta segons els gustos i el preu. Hi ha un ample marge d'oferta, sempre en funció del producte. Si vols caviar del més car o gamba o llagosta fresca, es pot fer, però si vol una cosa més senzilla, també. Sempre amb una elaboració molt cuidada.

El client podrà gaudir d'un bon servei a casa, en un ambient privat i sense molèsties, deixem la cuina impol·luta. Cal tenir present que no tot es cuina a casa, molts de plat es poden dur preelaborats i s'acaben in situ. El parament, coberts, vaixel·la, etc., també el podem dur nosaltres».

3 de març

Parlarem amb **Mireia Flaquer**, regidora de serveis socials, educació i igualtat, ja sabent que el mes de març donarà el relleu a Pilar Díaz, motiu pel qual pensam que és un bon moment per a repassar la feina feta durant aquest any i escaig. Ens digué que ser regidora és una experiència extremadament valuosa. A banda de conèixer gent de diferents àmbits dins del municipi, s'aprèn molt, sobretot sobre com funciona l'administració pública, i es percep una realitat diferent, que des de fora no es veu. Ho recomanaria a molta gent; segurament així seríem més curosos amb el nostre entorn.

Ens digué que han facilitat el servei d'informació, valoració, assessorament, intervenció i derivació a 1.043 usuaris, que han recorregut a serveis socials al llarg del 2024. També cal esmentar que cada usuari, segons la seva situació econòmica, social i familiar, pot optar a diferents ajudes, que són complementàries entre elles. A més, l'ajuda pot ser destinada directament als menors, malgrat que el titular sigui el progenitor o el tutor legal. D'aquestes ajudes, s'han concedit: 162 ajudes per aliments bàsics, 68 ajudes per al projecte millora, 62 bons per a l'ajuda a menors de Nadal Solidari, 72 ajudes per llibres, material escolar i quotes d'AFA's i/o AMIPAs i escoles, 39 beques Sumat, 58 ajudes per al campus d'estiu, 11 ajudes per a l'escola d'adults, 17 ajudes de suport a la unitat familiar (menjar a domicili, ajuda a domicili, centre de dia), i 37 ajudes per menjador escolar, matineria, lloguer i altres despeses diverses.

«Ens hem trobat amb uns centres educatius molt des-cuidats, molts d'ells antics i amb mancances importants, que necessitaven, com diem, "mà de metge". Per això,



gairebé tota la feina s'ha centrat en reparar i fer un gran manteniment, que, sincerament, és la nostra competència pel que fa als centres d'educació infantil i primària. Ara estem iniciant un possible acord amb la Conselleria per poder dur a terme algunes millores urgents que requereixen atenció immediata»

17 de març

Conversa amb Joan Llabata Cursach, ex-president de la Federació Balear de Trot

«Jo he estat catorze anys com a president, de fet per ara som el president que més anys ha estat al capdavant i puc dir que en aquest període hi ha hagut un canvi molt important».

Se pot parlar d'una revolució, ha millorat molt sobre tot en qualitat. Fa catorze anys vam començar a fer carreres internacionals, és a dir les carreres que fèiem se podien veure per televisions de tot el món, i les apostes també es fan des de tot el món. La Federació rep una part d'aquestes apostes i així es va poder renovar i li permet disposar de suficients recursos econòmics.



El dia del Gran Premi Nacional l'hipòdrom de Son Pardo s'omple d'aficionats i se vesteix de gala. Pels criadors és un honor poder participar-hi. Aquesta és la millor carrera del calendari anual on competeixen els millors poltres nascuts a les Balears els darrers tres anys. És la jornada més important del trot a l'Estat espanyol, tot un espectacle que fa més de 90 anys que se celebra ininterrompudament.

«A Capdepera hi ha bones quadres actualment, prova d'això és que el Gran Premi Nacional ha vingut a Capdepera 3 vegades en els darrers 10 anys, amb cavalls nascuts a Capdepera. A part d'ésser l'únic poble de Balears que no ha perdut la tradició de fer carreres per les festes patronals. Crec que s'han celebrat, segons els meves dades des de 1940».

4 d'abril

David Flaquer, 90 aniversari de La Palma

Amb motiu del 90è aniversari de La Palma, s'ha organitzat el primer concurs de llata, del qual ja hem informat. Aprofitant l'avinentsa parlem amb en David de l'obra de pauma, de la Palma i de la primera edició del **1r Concurs de Llata «La Palma»**, una iniciativa destinada a fomentar i posar en valor la llata com a ofici artesanal. El concurs pretén reconèixer l'esforç de les persones que s'inicien en aquesta pràctica, així com incentivar-ne la continuïtat i difusió.

L'any passat va ser un dels tres establiments comercials de Capdepera que formen part de la xarxa d'«Emblemàtics Balears», de la que formen part les botigues de més tradició dels municipis.

Ens digué que el concurs és una manera de promoure aquesta il·lusió que hi ha ara amb sa llata, no només a Capdepera. Hi molts de cursos i molta gent que aprèn. Nosaltres ho vivim perquè venem molta

pauma, molta gent no va a arrabassar paumes, ni les ensofra... i nosaltres donem aquest servei i venem aquest producte. Hi ha una moguda molta guapa, amb multitud de cursos i tallers.

També ens contà que *«Vaig començar dia 1 d'abril del 2015, ja farà deu anys! La Palma s'ha mantingut perquè ha hagut interès de seguir, ben és cert que va haver un moment que la cosa anava a menys. Un moment donat La Palma tenia representants a tota Espanya, nosaltres enviàvem obra per tot inclús a Canàries, se produïa molt (Només a Artà hi havia 300 cases que treballaven per nosaltres i després hi havia els traguers d'Artà) i a Capdepera un altre tant. Després el model va canviar i van haver d'importar, i importar ho pot fer tothom (a Alacant també s'hi van posar) i hi havia molta competència i el negoci va aflluixar. Però sempre va haver la intenció de mantenir els llocs de feina. Nosaltres quan vam entrar van introduir el comerç minorista, les botigues, que ens funcionen bé. És cert que han hagut complicacions però ens hem mantingut».*

Aquest negoci el va començar el nostre repadri i després també hi ha la família Aso, que ja fa la segona generació que hi és, i li tenim una estima que ens ha ajudat a continuar amb l'activitat.

La artesanía no es perdrà, el problema és el nivell industrial. Ara per ara, se viu un bon moment, amb gent il·lusionada en aprendre, a fer un objecte i compartir una estona amb altra gent, com es feia a les vetleries».

12 de maig i 20 d'agost

Quan arriba el mes de maig tothom espera les novetats de la primera festa de la temporada, el Mercat Medieval. A propòsit del Mercat Medieval i de les festes d'estiu 2025 parlarem amb el regidor **Joan Campins** que ens comentà:

«La participació de paradetes al Mercat Medieval d'enguany serà tot un èxit. Hi ha unes 150 paradetes i 10 estants de demostració o tallers. Tots els carrers que componen el circuit del mercat estaran plens. Xerrant amb els firaires notes que aquesta és una de les fires més importants on van al llarg de l'any i que l'esperen amb entusiasme. És cert que enguany hi ha algunes paradetes locals amb una llarga trajectòria que no han pogut participar per diversos motius, però d'altres s'han recuperat.»

També ens comentà que «A mi m'agradaria retornar a l'essència dels primers anys de mercat, però hem de ser conscients que moltes coses no tornaran perquè les fires duen una clara tendència de professionalització i la part més "popular" va quedant enrere. Hem tornat els tassons de fang per recuperar aquesta essència que mai hauria d'haver fugit. Quan una cosa neix tothom hi posa molta il·lusió, però amb els anys la gent es cansa i va decaient la seva participació. Igualment, hem de treballar en engrisar nova gent i mantenir les associacions culturals





i esportives que encara hi participen any rere any».

Quan a les festes de sant Roc i sant Bartomeu ens comentà que es novetats del programa de Sant Roc d'enguany han estat el ball obert i el torneig de vòlei, actes que han tingut molt d'èxit i molta participació. Pel que fa a Sant Bartomeu podreu gaudir com a novetats la trobada de gegants, el bingo musical després del sopar a la fresca i l'animació infantil després dels jocs.

També ens manifestà que valora molt positivament la participació de la gent i a l'ambient format: «És cert que les Festes de Sant Roc han anat perdent protagonisme al mateix temps que les del Carme han guanyat adeptes i actes, però hi ha actes com el Trakabar o els jocs infantils que han estat un èxit.»

10 de juny

Conversa amb... Comissions de Coeducació i Medi ambient IES Capdepera

A *Cap Vermell* ja informàrem de l'excel·lent exposició a l'IES Capdepera, tot valorant la gran feina de l'alumnat, professorat i personal de l'IES que s'implicaren de valent en la seva realització. *Congrés de Mar de dones, onades de pensament, Brins de Natura amb art de la Pauma, museu Magdalena Nebot...* Darrere aquestes iniciatives, com d'altres que periòdicament es duen a terme, hi ha unes comissions que organitzen, planifiquen i posen en pràctica les propostes acordades. Parlem a membres de les comissions de Coeducació i Medi Ambient

«Com ja sabeu els darrers anys les dues comissions treballam conjuntament en un únic projecte que englobi els dos vessants alhora, i l'ecofeminisme és la temàtica perfecta perquè integra l'ètica de les cures en tots els sentits que reivindica el feminisme, i el respecte i l'estima de l'entorn natural i la protecció de tots els éssers vius i el medi ambient, de l'ecologisme. D'aquesta manera, el Museu proposa inicialment un conflicte: els efectes més locals d'un canvi global que ens ha desconnectat de la natura, la massificació turística, i des d'aquí les mirades de deu dones que aposten per una organització social basada en l'ecodependència i la interdependència, i que lluiten per complir amb el nostre deure de tenir cura de la terra i dels éssers que l'habiten.



EBI - Capdepera
ESPACIO DE BIENESTAR INTEGRAL

Tu salud física es una prioridad

Contacto
651837457
@ebi_capdepera
Calle Mayor 49, Capdepera





La idea del format museu, sorgeix de la voluntat de fer un projecte visual i impactant, implicant l'alumnat més enllà de la recerca teòrica d'informació sobre els diferents temes que proposam. Les instal·lacions artístiques són una manera de reinterpretar, homenatjar i visibilitzar en un llenguatge entenedor pels nostres alumnes, la lluita de cada una d'aquestes deu referents. El departament d'educació plàstica, que som tots membres de les comissions, ens hem immers totalment en el projecte durant el segon trimestre, i això ha facilitat la participació de moltíssims alumnes del centre en la creació artística.

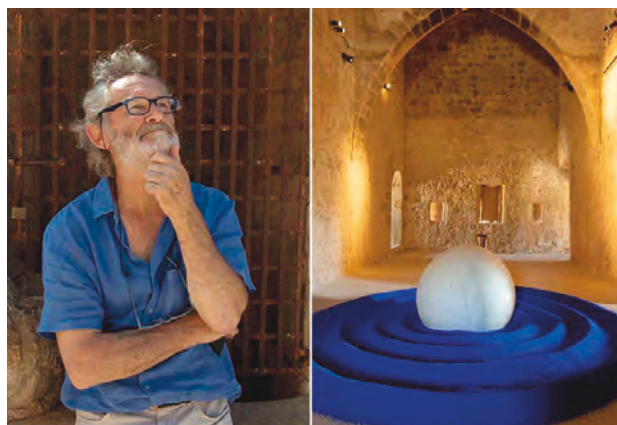
Hem intentat reproduir l'experiència completa de visitar un museu, amb taquilla, entrades, guies, cartelleria, diferents sales i recorreguts per apropar-los a aquests espais tan enriquidors i necessaris que són els museus».

20 de juny

La Torre de Canyamel ens ofereix cada estiu una gran exposició que comisaria ABA ART. Enguany presenten l'exposició «**Mai se sap**», de l'escultor **Joan Costa**. *Mai se sap*, un esdevenir desconegut. La incertesa que envolta el futur de Gaia en resposta a les accions humanes inspira Joan Costa a englobar el seu ecosistema artístic entre els emblemàtics murs de pedra de la torre del segle XIII. Les línies elegants, els volums sobris i les composicions acuradament equilibrades de les obres de Costa estableixen un diàleg entre matèria, naturalesa i consciència. Aigua i vida, però també el foc i la foscor estan present en aquesta proposta...

«Sí, tenim una contraposició. L'aigua és vida i el foc, en aquest cas el foc descontrolat, caòtic, és la destrucció de tot allò que coneixem com a vida. Per tant, hi ha un crit d'atenció. Aquests darrers anys, arreu del planeta, hi ha hagut incendis molt greus. I això va en detriment de la vida. És l'antítesi de l'aigua, que és vida. És destrucció. Per això hi ha una part de la proposta que és molt més dramàtica i s'expressa a través d'un baobab cremat, de fusta de xiprer, i uns quadres que fan relació a l'arbre cremat, a la destrucció, a la no vida. És l'antítesi, la dicotomia: aigua-foc; vida-destrucció. Al cap i a la fi: estar o no estar. És una dicotomia a la qual han de prestar més atenció arreu del planeta tots els països, perquè aquest canvi climàtic ens acabarà afectant a tots. D'aquí que les meves

propostes d'aquests darrers anys pivoten damunt el mediambient i el canvi climàtic, la nostra Terra, els nostres mars i oceans, els nostres animals i, al cap i a la fi, damunt noltros mateixos. Som aigua i som els primers interessats a que tot això duri. Si aquesta destrucció es manté al llarg dels anys farà que molts de noltros no poguem viure en aquest planeta, ni noltros ni altres espècies que no tenen cap culpa que l'home sigui l'animal més inconscient i més destructiu que s'ha creat. Per tant, darrera aquesta proposta hi ha un crit d'atenció, un crit de consciència perquè malgrat s'estan fent coses, crec que és evident que no basta.



Hi ha gent totalment sensibilitzada, però també governs que, per desgràcia i per determinats interessos que tots sabem, no duen a terme les accions necessàries. Ara bé, ells també es veuran afectats. La natura no perdona».

21 de juny

Després de la convocatòria d'eleccions a l'Escolar i que sols hi hagué una candidatura, volguérem parlar amb el nou president, **Salvador Castro**, 47 anys, amb l'experiència i la il·lusió necessària per assumir un càrrec on no es descansa. Fou un dels impulsors dels «veterans de l'Escolar» com a associació, per si esdevingués un cas d'urgència. Coordinarà un equip d'entusiastes que volen tractar als jugadors i jugadores de futbol com a ells els tractaren. Ens digué que vol un club on tothom s'ho passi bé i hi estigui a gust, és a dir, fer de la convivència i les relacions personals un valor tan important com el marcar un gol.

Han trobat l'Escolar amb la dinàmica que porta durant molt de temps. «El club està molt enfonsat, però no pas perquè l'última directiva ho hagi fet fatal o l'altre ho hagi fet fatal o no, perquè al final són cicles i el que volem nosaltres és revertir aquesta situació. Projecte, nosaltres volem portar a l'Escolar... ja no et diré a tercera divisió, perquè tampoc ens interessi pujar tant, tant, tant, tan alt o tenir unes expectatives tant, tant, tan altes, però almenys que el poble torni a veure una altra vegada la il·lusió per l'Escolar, que el primer equip, per exemple, sigui un referent, que també siguin formadors de persones i crear



uns valors i continuar, farem molt èmfasi en això, una mica la línia de com som nosaltres. En general, la directiva som un grup d'amics que vam créixer des de nens a l'Escolar, després vam entrenar i al final hem acabat dirigint-lo...

El futbol femení és una de les grans apostes que volen fer i impulsar moltíssim.

Finalment, a la pregunta: el verd a Capdepera és més que un color? Ens digué:

– «Indiscutiblement., és un sentiment És un sentiment per a nosaltres, per què formam part de la història de l'Escolar, saps? I continuarem fent història a l'Escolar. Però és que els de darrere ho sentin, és que les categories inferiors, aquest sentiment, ho portin arrelat, saps? Volem inculcar-ho. Que l'Escolar, escolar ha de ser una altra vegada important. Hi

ha, però, un element importantíssim, que és que l'Escolar també és un dels factors d'integració i de cohesió social més important del municipi».

25 de juny

L'Associació Festes del Carme han proposat a **Ani Muñoz Ferrera** com a pregonera de les festes d'enguany. N'Ani ha acceptat la petició en representació del col·lectiu que fa anys va recuperar a festa, ja que va formar part d'aquell grup des del primer moment.

Comentant per què es ficaren en organitzar les festes



del Carme ens comentà: «Som fills del Concili Vaticà II, aquí van arribar uns capellans que tragueren de Palma i començaren a preparar activitats com excursions, equips esportius, acampades i festes. Fins aleshores els joves tenien poca cosa. I coincidí amb el temps amb l'arribada de la democràcia i qüestionar les festes populars. Molts parlaven i parlaven, i d'altres van implicar-se a fer coses, i d'aquests n'hi ha que encara hi són».

Records en té molts, però té clar que se seaurà i escriurà que ella recorda ara mateix, allò que passi pel seu cap. «Segur que n'hi ha moltes coses que hauré oblidat, i d'altres encara tinc un viu record. Seran les percepcions que jo tingui en aquell moment, des de la perspectiva de cinquanta anys després». Una perspectiva d'aquells anys (parlem del 76 / 77) molt personal, té molt clar que si parlés una altra companya d'aquells dies (na Margalida, na Marigerma o na Maria que també eren des del primer dia a Capdepera i/o Cala Rajada), els seus records i les seves perspectives serien totalment diferents. “No entraré en gaire



**GRUP
CAPTEL**
TELECOMUNICACIONS
& ELECTRICITAT

Xerafi Adrover
677 81 26 84

Jeroni Adrover
605 84 38 74

Instal·lacions i reparacions elèctriques

Butlletins, tramitacions i projectes

Comunitats i Manteniments

Porters i vídeo-porters

Fotovoltaica i autoconsum

Antenes TDT / SAT

Domòtica

detalls però faré un repàs d'anecdotes i situacions que van viure en aquells moments».

Vos recomanem llegir el pregó.

27 de juny

A propòsit de l'exposició «Mar de ferro» al passeig de Cala Lliteres, conversarem amb l'escultor **Crespi Alemany**.

«Aquest ambient més tranquil m'ha fet voler crear peces que es fonguin amb el paisatge, que no cridin l'atenció, sinó que hi conversin amb senzillesa».

Coneguèrem en Guillem Crespi Alemany l'any 2021. Just havia acabat la pandèmia i Crespi Alemany ens oferí una gran exposició al Centre Cap Vermell i al Passeig Marítim. Enguany torna al Passeig Marítim de Cala Lliteres, amb noves peces i ens mostra la seva evolució.



«Aquests darrers quatre anys han estat un camí de molts canvis, tant personals com artístics. He continuat treballant amb el ferro, que és un material que m'acompanya des de fa temps, però m'he deixat endur una mica més per la intuïció. Seguesc essent meticulós, racional, però ara em permet jugar, experimentar formes més orgàniques, més espontànies. També crec que he guanyat llibertat a l'hora de crear, com si ja no hagués de demostrar res, només deixar que les peces surtin com han de sortir. És una evolució tranquil·la, sense presses, però molt viva».

Cada passeig té el seu caràcter. El de Son Moll és més obert, amb una visió ampla cap a la mar, i té un aire més urbà. És un lloc on passa molta gent, on es respira moviment. En canvi, el de Cala Lliteres és més recollit, més íntim, gairebé com un camí que et convida a aturar-te i mirar amb calma. Allà, la relació amb la natura és més directa, més propera. A l'hora de pensar en les escultures, aquest ambient més tranquil m'ha fet voler crear peces que es fonguin amb el paisatge, que no cridin l'atenció, sinó que hi conversin amb senzillesa.

Hi ha peces que deixen passar l'aire, la llum, i d'altres que són més tancades, més massisses. Les escultures en buit, com el cavallet de mar o el piano, tenen una lleugeresa que fa que gairebé es confonguin amb l'espai. Deixen respirar el paisatge, no l'ocupen del tot, i això les fa més silencioses, més subtils. En canvi, les plenes, com els violoncel·ls, els peixos o el gall, tenen més presència, pes, i reclamen una atenció diferent. A vegades em ve de gust jugar amb una forma més contundent, i d'altres, deixar espai al que no es veu. Per a mi, no és només una qüestió formal, sinó una manera de jugar amb els equilibris entre presència i absència, entre força i fragilitat.»

8 i 10 de juliol

A les Festes del Carme presentarem el Tercer volum del llibre de **Fco. Javier Vaca**, *Sigues qui vulguis ser*, editat per Cap Vermell. Per aquest motiu parlarem amb el seu autor i també amb l'il·lustrador, **Pere Pascual**.



Fco. Javier Vaca Reyes ens comentà que aquest llibre reagra amb el tercer llibre la trilogia amb els altres dos llibres anteriors ja publicats, així que tenim els tres volums en un llibre. I al tercer llibre hi trobarem nous personatges a destacar els reis SANÇ i el rei JAUME III al costat de tres nous cavallers com Ser Marcos, Ser Farid i Ser Julià. En el primer ubic l'acció en aquest meravellós poble de Capdepera, en el segon



vaig voler que la part central fos la construcció del castell i en aquest darrer voldria que es conegués més la resta de l'illa i la importància que va tenir Mallorca en aquest període de temps.

Pere Pascual, manacorí. Un gran professional la il·lustració que regenta una de les impremtes de més prestigi de la Comarca, la Leo de Manacor. Ha treballat conjuntament amb en Javier Vaca per enllestir tota aquesta col·lecció d'aventures històriques. Ens comentà que per al procés d'il·lustració primer fa una lectura del capítol veu que ha de destacar en els personatges: els valors, l'amistat, l'honor, la lleialtat, i la feina en equip...



«Després ens reunim en Javier i jo, per contrastar cada capítol, per agafar l'essència de cada història, que de sempre m'ha donat total llibertat, per fer els primers esbossos.»

«Una vegada realitzat els esbossos, faig la il·lustració, a mà alçada amb traç de llapis, per no perdre la frescor de l'esborrany, es digitalitza la imatge en blanc i negre, i l'hi don color amb l'ordinador, per a després maquetar i compaginar juntament amb el text cada capítol. Per finalment plasmar-ho damunt paper.»

Ambdós a la pregunta de què té l'Edat Mitjana que tant ens fascina? Ens confessen que admiren l'habilitat i l'enginy que tenien per construir sense tenir les eines i els mitjans que tenim avui en dia: castells, fortificacions, esglésies, edificis monumentals, canalitzacions de les aigües... El vestuari en general, les escuderies, les armes que aportaven, la importància que tenien els cavalls en aquesta època, i sobre tot l'honor i la lleialtat que tenien entre els cavallers.



14 de juliol

Conversa amb Marina Prieto, parlem de l'exposició d'art jove al Centre Cap Vermell

Del 4 al 18 de juliol al Centre Cap Vermell he hagut una exposició col·lectiva de joves autors locals. Aquesta exposició formava part de la jornada jove, juntament amb el concert Jove, organitzada en el marc de les Festes del Carme. Hem parlat amb na Marina Prieto qui ens ha explicat que el grup el formen n'**Andreu Recio**, que principalment fa música, així com en **Jaume Moll**, que és productor musical, però han trobat en l'exposició un lloc per expressar-se. També participen **Álvaro Duran**, **Mehdi Rabaï**, **Adrià Vadell** aportant amb les seves creativitats o en **Pep Esteve**, que va estudiar belles arts i és un geni en el seu... En **Toni Martorell** sempre ha estat un crac en tot allò que fa i també vàrem comptar amb la participació d'en Ferran Moreno que bàsicament



és artista multidisciplinari, també s'apunta a tot i sempre té un missatge per a llançar. Per la meua part, som na **Marina Prieto** i vaig trobar cabuda al meu projecte artístic de final de màster. En general, som un grup d'amics molt variat però molt cohesionat.

«L'exposició va sorgir a Madrid. L'any passat érem a una exposició d'una companya de màster i en ser una exposició col·lectiva i amb peces tan diferents vàrem començar



a pensar a fer alguna cosa nosaltres. Al cap de setmana següent alguns varem començar a pintar junts per diversió. I quan va arribar l'estiu ja era pla habitual ajuntar-mos els capvespres per pintar alguna cosa, fer argila, escoltar música... I ja teníem de tot per fer una exposició.»

4 d'agost

Amb motiu de la seva exposició «Entre luces i sombras» en el Centre Cap Vermell, hem parlat amb l'arquitecta i artista visual equatoriana **Nicole Campos**. La seva exposició consta de dotze obres, cinc de les quals han estat realitzades durant la seva residència a Mallorca. El seu estil es podria qualificar com impressionista amb un toc molt personal, en el que destaca el seu tractament del color i l'ús de traços gruixuts i expressius que aporten textura i plasticitat. Ella ens digué que *«Totes les obres estan fetes amb espàtula. L'espàtula és l'eina amb la que jo m'he desimbolt en les obres perquè m'encanta el tema*



de la plasticitat que produeix. No dona el mateix efecte utilitzar un pinzell per la percepció de la textura. Usualment quan parlem de textura parlem del sentit del tacte, però amb aquest tipus d'obres podem percebre el tacte per la vista, això és prou impressionant. Una altra cosa que també destaca l'ús de l'espàtula és que els traços no són perfectes i definits, sinó que són tan imperfectes que una composició aconsegueix crear tants elements visuals que van compareixent a mesura que t'allunyes de l'obra. No són treballs per veure'ls d'a prop, així com els allunyem compareix un arbre, un arbust, una persona... alguns elements de la pintura que d'a prop semblen difusos de lluny es concreten. Hi ha una relació entre l'espectador i l'obra, pel que fa al que cada un veu. Jo puc veure cert tipus de realització i elements dins una obra, però pot arribar un espectador amb un concepte molt diferent al meu i veure altres coses diferents. M'agrada aquest diàleg entre espectador i obra».

10 d'agost

Divendres, 1 d'agost va tenir lloc a es Figueras, per part de la directiva, la presentació del cos tècnic del primer equip, juntament amb els jugadors que defensaran la temporada que ve els colors blanc i verd. Perquè ens expliqués les novetats del club parlarem amb **Luci**



Flaquer vocal de la directiva i coordinador dels equips Cadets, Juvenils i Aficionados. Destacar l'anunci que ens va fer sobre la reunió amb directius del Serverense, i de l'Artà perquè tots tres clubs no tinguin la fugida de tants nins en edats de formació. Sembla que molts pares duent els seus nins a jugar a Manacor o Palma creuen que seran millors que els que juguen als nostres pobles. També tractarem d'altres temes que incumbeixen els tres clubs.

17 d'agost

Una vegada iniciats els entrenaments del primer equip de l'Escolar, i abans de l'inici del campionat el 14 de setembre, vam voler conèixer el nou **míster Carlos Torreblanca**, nascut a Artà fa 33 anys, tot i que lligat a l'Escolar... Ens manifestà:

«Som conscient d'entrenar un equip d'una zona turística. A Can Picafort ja vaig tenir aquest problema. Primer el jugador ha de tenir un gran compromís i implicació. El dia d'avui la meua manera és intentar fins al 15 de setembre, quan comença la lliga, preparar dos entrenaments un presencial i un altre per a qui no pot entrenar amb els altres a causa de la seva feina. Trob que



se li ha de donar aquesta oportunitat. El 15 de setembre tots han d'arribar en les mateixes condicions.

La plantilla ideal han de ser devers 22-23 jugadors, si hi ha qualche juvenil competent, no importa tenir 25 jugadors fitxats.

Prioritzo sempre el jugador ben entrenat, jo he estat perjudicat moltes vegades, la manera de guanyar el respecte és ser just amb la gent. Intentaré que tots siguin tractats de la mateixa manera. Un altre punt de vista seria que els jugadors cobressin professionalment i jo em guanyés el pa. Intento ser el més just possible. Som molt exigent en tema de puntualitat, si un jugador m'arriba tard a una convocatòria canvi d'alineació, respectar amb la puntualitat i el previ avís per qualche motiu justificat arribar tard. La meva paraula és TU JUGARÀS SI VENS A ENTRENAR, és la meua manera de treballar, els resultats em van ajudar la temporada passada».

26 d'agost

Aquest estiu ha tengut lloc una gran exposició retrospectiva de **Gustavo** a la Misericòrdia. Sota el títol «De la calle al cosmos», en quatre sales presenta un tast de la seva vida artística al llarg de 64 anys. Aprofitarem l'entrevista que li feren al programa de ràdio El crepuscle encén estels d'Ona Mediterrània per afegir-nos a la conversa amb Maria Antich i Biel Vich i poder-la transcriure. La conversa, com sempre, fou tant caòtica com deliciosa. Gustavo té la virtut de passar d'una banda a una altra com si tothom n'estàs al comte. Destacar a la pregunta. Per què pintes, d'on va sortir la idea de ser pintor?

«A mi sempre m'ha agradat, des de petit. La meua tia tenia (i mai me'ls va arribar a mostrar, va morir jove) dibuixos meus i em deia "amb cinc o sis anys que tens fas dibuixos de persona major", dins el meu estil lliure. Pels que pensen que no sé dibuixar, a l'exposició hi ha un quadre de l'any 63 de la plaça Major que és hiperrealista.



No sé per què diuen aquests dois. El que em van llevar les mans m'ho ha donat la pintura. Tota la família, som set germans (jo som el major de 2 dones i 5 homes) que tenen les mans perfectes i només un ha estat artista, en Pepe, la resta no és sensible vers l'art. Els agrada el que faig, perquè som el seu germà supòs. Jo soc un entusiasta, un viciós de la pintura, jo pateixo perquè tinc unes teles blanques comprades fa un mes i estic com boig per pintar-les. Però em falta la força, m'he posat i em ploraven els ulls, fa més d'un mes i mig que estic quasi sense pintar, només empaquetant quadres per dur-los a Palma. Quan estava tot enviat he intentat començar i ho vaig deixar perquè no

HARMONIA
herboristeria

MEDICINA NATURAL

carrer Isaac Peral (davant església)
Cala Rajada

telèfon: +34 971 81 93 85
email: catyharmonia@hotmail.com

KIKINDA
RESTAURANT

Plaça de l'Orient, 6
Tel. 971 56 30 14
07580 Capdepera • Mallorca

ESTANC Nº 2
PEP SERRA

ARTICLES DE REGAL - CAVA DE CIGARS
SERVEI DE FAX - CÒPIES A COLOR
TIMBRES
RECÀRREGUES DE MÒBILS

Ciutat, 36 - 07580 Capdepera
Tel./Fax: **971 563 452**
serraestanc@terra.es

volia arribar a La Misericòrdia plorant, i diran "... No són tan trists els quadres".

L'art m'ha agradat sempre. Quan veig taques, paisatges, elements que volen o tal ja veig personatges. Hi ha una mica d'ironia, no vaig entrar en el sarcasme alemany, que són molt sarcàstics, jo continuava essent espanyol i mediterrani amb la meua ironia i sensibilitat oberta».

En parlar-li de dels murals del moll de Cala Rajada i de les façanes de les escoles, a s'Alzinar i a s'Auba ens respongué: «Jo he tingut la sort de tenir a Pere Cortada al meu costat, a part de ser una persona culta, és sensible. A ell, li agrada a la meua obra i a mi les seves propostes que em fa. Un dia passejant pel passeig marítim de Cala Rajada vam veure el mur de formigó, brut i ple de taques i em digué "què et sembla un mural aquí? (m'encalenteix així sempre) i jo li vaig respondre "Fantàstic, estupendo!". I vam fer el primer mural ara fa catorze anys, ara s'ha tornat a fer fa dos anys i ha quedat més interessant. La ceràmica ara té els colors més guapos. Idò vam fer dos murals. Part pagant jo a l'obra de Can Benito i part els hotelers. L'Associació Hotelera sempre ho va recolzar, com l'església amb els nous vitralls de l'església del Carme. Vam voler fer els altres quatre, però sorgiren les enveges...»

18 de setembre

Conversa amb Joan Guaita amb motiu de la donació del seu arxiu a Capdepera

Joan Guaita Esteva (Cala Rajada, 1945) és un home de món. Autodidacte de formació. Relacions públiques excel·lent, encisador de qualsevol serp, capritxós i sincer. Va inaugurar la seva galeria l'any 1988 i es va dedicar a la promoció, sobretot de l'art contemporani. Va tancar la galeria l'any 2011 per tornar als inicis, és a dir, a ser marxant i a la investigació estètica. Ha estat un dels galleristes i promotors d'esdeveniments culturals més importants dels darrers 50 anys. L'any 2012 el Govern Balear li atorgarà el PREMI RAMON LLULL. Li demanarem com arribà al món de l'art?

—«Jo arrib des del col·leccionisme. Vam venir a Palma quan mor mon pare, va ser un canvi de situació i a mi m'agradava molt ser a Palma. Jo havia de fer alguna cosa a part de viatjar, i provocat pel fet de viure en el món de la restauració, vam posar un restaurant. Ma mare en aquell temps encara duia la pensió a Cala Rajada i no estava molt per a res de viure amb jo. Tothom es volia desprendre de sa mare i jo no, al final ella estava molt de temps a Cala Rajada i jo al restaurant Cambalache, que ara és Mite. A mi m'agradava molt la restauració, a més la meua família, els Blancus, eren de donar menjar. Unia dos grans temes de Mallorca: Mallorca es regeix pel menjar i els doblers, que a més van paral·lels. L'altre dia m'ho vam rectificar, em digueren que davant van els doblers i després el menjar. I jo crec que és així, en el fons és així, a la gent els agraden els doblers. A Mallorca la gent parla d'apartaments, de



pisos... jo em vaig divertir molt, vaig guanyar doblers... i en aquest temps jo col·leccionava art i freqüentava el món de l'art i el de la cultura. Palma era una ciutat culta, inclús a escala nacional. Jo he viscut en un món una mica idil·lic, de capritxos (avui li comentava a na Maria Massanet, que si qualche dia em fan sant jo voldria ser el patró dels capritxosos) crec que tot això va amb jo.»

23 de setembre

Conversa amb Joan Forteza, fotògraf

Joan Forteza presentà al Centre Melis Cursach «Temporada baixa». Es tracta d'una sèrie de fotografies preses a poblacions costaneres, que viuen del turisme quan els visitants desapareixen.

Ha retratat tota una sèrie d'infraestructures dissenyades per l'activitat turística i oferir serveis al turisme de masses, que ha estat la base de la nostra economia. Ens manifestà que: «m'agrada més la decadència que l'opulència, algunes ciutats o espais m'agrada la seva decadència, crec que és un factor molt interessant. El que m'agrada de



la decadència és la diferència entre el que va ser i el que és. A més la trobo més càlida, una cosa nova acabada de fer és més freda que una cosa, més humana, ja que hi ha hagut un procés humà que ha freqüentat aquests espais i els ha deixat la seva patina. En les fotografies malgrat que no es veuen humans queda palès que hi ha hagut una activitat humana.»

«A mi m'agradaria que les meves fotos no les cataloguessin de massa documentals. La fotografia sempre té aquesta empremta: vulguis o no, alguna cosa documenta. Però jo, més que documentar (et pots fixar que no indiquen on estan fetes, no tenen una ubicació. N'hi ha que estan fetes a Magalluf, a Palma o a Cala Rajada. Jo no pretenc documentar el lloc on estan fetes) m'interessa més la part emotiva que la documental.»

En aquest punt obrim un parèntesi per entrevistar al **mes d'octubre** els portaveus dels principals partits de Capdepera amb motiu de l'equador de la legislatura de cada un destacam respostes literals:

Pep Uceda, PSOE

«La meua manera de fer oposició és més cordial i dialogant».

«La valoració de l'actual govern no és gens positiva, però tampoc esperàvem massa d'aquest pacte contra natura, no s'ha iniciat pràcticament res de nou, únicament s'estan executant projectes heretats de les anteriors legislatures. Aquesta carambola de pacte no és



basa en cap programa, és un frau ideològic que no ha aportat res al municipi.»

«La neteja és un tema complex, i més a un municipi turístic com Capdepera, donar la culpa a l'incivisme de la gent és una excusa molt fàcil però la realitat és una altra. Hi ha moltes zones que no hi ha papereres, les freqüències de recollida i neteja no es compleixen, hi ha carrers que estan mesos sense passar-hi, és necessari que hi hagi un control més efectiu del servei, falten mitjans de control.»



REPARACIONES DE CALZADO



TALLER DE COSTURA I PAUMA

Avenida Cala Agulla, 14 Cala Rajada
Tel. +34 971 81 95 89 - 670 344 126



Veterinari

Jesús M. López Jimenez
col. 346

Dilluns-divendres
10:30 - 13:00
16:30 - 19:30
dissabtes
10:30 - 13:00

C/. Felio Morey Amengual, 8
07580 Capdepera, Balears
Telèfon. 971 563 835
Urgències.
610 437 125
639 306 393

Centre Veterinari Capdepera

I3L

INSTAL·LACIONS
L'Agulla
Carrer Llevamans, 26
07590 Cala Rajada
telf. 971 56 36 59

«No creim que Rafel Fernández, com a persona compromesa amb el partit, es presenti com a cap de llista d'un altre partit».

«Pel que fa a futurs pactes amb Més ho haureu de demanar a ells, que es varen tancar en banda a un pacte d'esquerres».

Mireia Ferrer, PP.

«Un perfil que pot semblar "baix" es tradueix en una gestió eficaç i centrada en els resultats, on la prioritat és el municipi i no l'espectacle».

«Hem fet els deures creant un total de cinc nous aparcaments que sumen aproximadament 500 places».

«A nivell personal ha estat una experiència absolutament transformadora i molt enriquidora. El que més valoro és el contacte amb la gent, escoltar de primera mà les necessitats dels veïns i veïnes del municipi».



«Si he de destacar quatre actuacions concretes, aquelles que reflecteixen millor el canvi de gestió, serien aquestes: Millora en Mobilitat i Transport: Aquest era un punt clau. Hem aconseguit crear prop de 500 noves places d'aparcament, hem ordenat el trànsit per donar major fluïdesa i seguretat, i hem posat en marxa l'execució dels primers dos trams de carril bici al municipi.

Impuls a les Infraestructures i Urbanisme: Hem renovat diversos parcs infantils, hem dut a terme l'asfaltatge i la millora de les voravies en punts clau. I estem a l'espera de projectes fonamentals com la millora integral de la Plaça dels Pins, que serà un gran canvi.

Inversió Històrica en Neteja i Manteniment: Hem fet una inversió de 1.200.000 € en neteja i manteniment de

zones verdes. Volem que la ciutadania es faci una idea: ara disposen de zones verdes i espais públics que abans estaven abandonats i no sabien que es podien transitar.

Milliores en Serveis Socials i Suport a la Ciutadania amb la reducció del preu de l'escola d'estiu. Anar a l'escola d'estiu ha de ser un dret per facilitar la conciliació de les famílies, i no un luxe.»

«El pacte amb Més per Capdepera va ser qualificat d'antinatural perquè ideològicament veníem de punts molt diferents. La clau per mantenir l'estabilitat i el nostre bon funcionament portes endins es basa en un punt fonamental: la necessitat del municipi.»

Núria García, MÉS per Capdepera

«El primer que vàrem fer en entrar va ser doblar el pressupost general de manteniment que havia deixat el PSOE».

«Tenim les prioritats definides per a aquest any i mig»

«El pacte amb el PP incloïa més contingut progressista i ecologista que qualsevol acord que haguéssim pogut signar amb el PSOE de Fernández».

«El canvi s'ha notat en moltes coses sí. S'estan fent coses que mai s'havien fet a Capdepera o que feia molts d'anys que esperaven. Estic segura que es veuran els resultats. Per exemple, es varen suspendre llicències a sa Pedruscada, reduint la promoció immobiliària en dues alçades i en una vintena d'adossats. També s'ha posat en marxa el PERI del Castell —una eina de protecció molt necessària—, i per primer cop s'ha creat una zona exclusiva d'aparcament per a residents per a reduir la presència de vehicles als nuclis urbans. Hem fet els primers carrils bici de la democràcia, s'està elaborant un pla d'arbrat urbà i ja hem plantat



nombrosos arbres, o s'han netejat i restaurat bona part de les zones verdes públiques del municipi amb fons europeus, accions molt poc habituals».

«L'Ajuntament no té deutes i continuem equilibrant els pressupostos any rere any, tot i que en els darrers anys la despesa en personal i el cost dels serveis han augmentat de manera significativa. Hem aconseguit quadrar els comptes sense retallar cap partida, excepte la de turisme. El problema prové d'una norma imposada pel govern central: només se'ns permet utilitzar una fracció reduïda del romanent, és a dir, dels estalvis. Per exemple, dels aproximadament 12 milions de romanent només podrem gastar-ne al voltant d'1,2 milions enguany. Segons el govern, aquesta mesura serveix perquè l'Estat pugui demostrar davant Europa que controla el deute, però és una regla que resulta completament injusta per als ajuntaments.

2 d'octubre

Conversa amb Marc Forteza, músic i director d'Encoratjats

«Encoratjats és una manera d'obrir fronteres tant d'edat com d'ubicació.»

«Hi ha canvis, per exemple el tema de "joves", no ens volem estancar. Pensa que jo ja som el primer que ja tinc trenta anys i altres en el cor ja en tenen més de quaranta... Sí que volem cercar un perfil de cantaire d'acord amb la feina que estam fent ara, però tampoc limitar-nos a ser sempre el "cor jove". Obrir-nos i, tot i que ens sentim joves, no limitar-nos a una etiqueta. Però volem mantenir un tipus de perfil que ens interessa a l'hora de fer tota aquesta feina que al final ens du a crear els concerts tan dinàmics i tan potents.»

«Independentment del nom, nosaltres som i serem una associació, un cor que està creat i format per gent de



Capdepera i pensat per la gent de Capdepera. Ara hi són tots benvinguts i benvingudes. Tenim gent d'Artà o Manacor, gent que ha deixat de formar part del seu cor, veuen el nostre i s'animen a integrar-se. O comparteixen pertànyer a dos corals, que els fan il·lusió participar en el nostre projecte i se sumen a ell. En els primers anys de la nostra associació hi havia una al·lotja de Felanitx que venia a posta per assajar i actuar amb nosaltres.

No ens desfermen del poble de Capdepera perquè, al cap i a la fi, és allà on hem sorgit, on feim més actuacions (a Cala Rajada i Capdepera), però Encoratjats és una manera d'obrir fronteres tant d'edat com d'ubicació.»

«Més enllà de què podem crear espectacles molt vistosos, del que estic més content és de l'ambient tan sa i agradós que s'ha creat en el cor. Al final tots som més o manco de la mateixa edat, tots ens coneixem i sempre anem una mica més enllà del que és l'assaig. O prenem un refresc, o sopam junts o fent activitats lúdiques que ens ajuden a fer una pinya.»

7 d'octubre

Conversa amb Elionor Martí Orpí

Elionor Martí Orpí, la petita de tres germans, 18 anys, violinista, fa de la música virtut. Allò que s'anomena «virtuosa». És, sobretot, jove. Centennials. Així anomenen als de la seva generació. Nascuts a partir del nou segle. Ha crescut amb el mòbil a la mà, l'euro a la butxaca i el món a cop de clic. Pertany a l'anomenada generació Z. Són joves acostumats als estímuls ràpids. sembla com si els valors de la disciplina, paciència o sensibilitat no vagin amb ells. La seva facilitat per la música és escandalosa però fruit d'un treball constant i intens. Toca el violí o detecta una melodia ben igual com camina o menja... Començarem per com s'inicia en el món de la música:

«Des de ben petita la música ha format part de la meua vida. El meu padrí, ma mare, els meus germans i cosins sempre han estat molt vinculats al món musical, així que podria dir que jo ja hi vaig néixer dins. Als tres anys vaig començar a tocar el violí, als sis el piano i als deu la trompeta. La música no és només una activitat o una afició per mi: és una part essencial de qui som. La música no és només una activitat o una afició per a mi: és una part essencial de qui som. És la meua forma d'expressar emocions i entendre el món que m'envolta».

«El Premi fi de grau del Conservatori de música de Manacor, premi a l'aprofitament acadèmic excel·lent en els ensenyaments artístics professionals de Música 2024-2025, per a mi és una oportunitat i un reconeixement immens. Aquest premi no reflecteix només el treball d'un any, sinó tot un camí ple d'esforç, constància i amor per la música».

«Ara mateix el meu objectiu és continuar formant-me com a violinista i seguir creixent tant a nivell personal com musical. De cara al futur, m'agradaria poder compaginar la meua carrera artística amb la docència, perquè crec que educar a través de la música és una manera molt bonica de compartir el que m'apassiona. El meu propòsit és transmetre aquesta passió a les noves generacions i ajudar-les a descobrir tot el que la música pot aportar».

20 d'octubre

Conversa amb Jordi Aracil, el món a vista d'ocell

Parlar de globus aerostàtics a Mallorca és parlar d'Illes Balears Ballooning i de Jordi Aracil. I també de Capdepera. Fa més de trenta anys que s'establí a Cala Rajada i és, sens dubte, un gabellí més. Fa un temps publicàvem notícies de què havia guanyat una competició o l'altra. Home inquiet, no podem dir allò de què no toca de peus a terra. Al contrari. Fred i calculador. Porta més de 5000 hores de vol. Home amable i proper, gaudeix d'explicar la tècnica i els secrets del vol sense motor. Parlem amb ell arran de la notícia de l'organització d'aquesta segona trobada internacional de vol de globus, l'**Illes Balears Ballooning Festival 2025**.



«Hi ha dos tipus de trobades, els festivals (que és el que farem nosaltres aquí) i la competició. Jo n'he fet molts d'anys de competició, amb un bon nivell obtenint la classificació per anar al mundial o al campionat d'Europa representant Espanya. Està molt bé i et fa molta il·lusió que ets més jove, però també és molt estressant. El que allà aprens t'ajuda molt per a dur passatgers, però aquí no ho veig, això de muntar una competició perquè el festival no du tanta pressió. Convides els participants a venir a volar; pot ser tan gran com tu vulguis, no hi ha la pressió per arribar a una meta, a més pots afegir els captius nocturns que és inflar els globus a la nit, no per volar sinó que els deixem a lloc perquè la gent pugui fer fotos i es van il·luminant com bombetes de llum. De captius nocturns farem dos... això que és molt xulo no ho pots fer en un campionat.

D'altra banda, en el festival els pilots volen per plaer, el temps que vulguin, en la direcció que vulguin (o els deixi el vent), a més podem omplir els globus de representants dels mitjans de comunicació. Jo vull que aquest festival a part de ser un festival de globus, sigui també pels mitjans de comunicació. Estan convidades totes les televisions, premsa, ràdio i també hem convidat influencers dels millors del món en tema

de globus, perquè volin amb els globus. En un campionat no pots dur passatgers, nosaltres inclús hem tancat el calendari per no mesclar vols amb passatgers amb el festival.»

14 de novembre

Conversa amb Àngela López Muñoz, pregonera de l'Esperança 2025

Àngela López Muñoz, nascuda a Hinojosa del Valle (Badajoz) vengué de molt petita, a dos anys, a Capdepera amb els pares i padrins i fins ara, que està a punt de jubilar-se després de fer de dependenta tota la vida. Primer visqué al carrer Coves i després al carrer Esparreguera. Anà a ca ses monges i recorda quan s'inaugurà el Col·legi S'Alzinar perquè ella hi era. Casada amb una filla, sempre ha viscut a Capdepera. Per res se sent forastera. Dona de profunda fe, és molt tranquil·la, tot i que en moments s'emociona la conversa transmet aquesta pau a la qual tots aspiram. És la pregonera de l'Esperança 2025.

A la pregunta, què és per a tu l'Esperança? Ens respon:

«— Per a mi, l'Esperança ho és tot a Capdepera. Jo record de petita, anar amb la meva padrina Nieves al castell a veure l'Esperança. Després hi vaig anar amb ma mare, que era molt de l'església i molt devota de l'Esperança. I això com ho vius de petita i de jove... Llavors tens uns anys que desconnectes una mica. Però llavors quan va néixer la meua filla, i va a catequesi, i tornes a agafar el ritme de l'Esperança. Després per mor de na Joana Colom que ens va introduir en l'Obreria i fins el dia d'avui. Certament, com he dit l'Esperança ho és tot, en el que és bo i el que és dolent, quan tens un problema o una alegria. La meua Esperança no sols és al castell, està amb mi; sempre».



També ens digué: *«l'Esperança és una verge embarassada, i veure una dona embarassada sempre ho he trobat preciós, és lo més... i l'Esperança té aquesta cosa especial, no és una verge qualsevol. Crec que ser pregonera és una oportunitat per donar les gràcies al poble de Capdepera per tot el que m'ha donat, perquè jo no em sent forastera, jo em sent totalment gabellina i em fa ràbia que m'etiquetin com a forastera. Jo em sent d'aquí, forastera ho seré a Artà o a Palma, però aquí no...»*

27 de novembre

Conversa amb Tomeu Alzina Sureda sobre el seu segon llibre sobre la Gratitude

L'any 2018, *Cap Vermell* va publicar el llibre *La gratitud* de Tolo Alzina i Pere –Jordi Munar (amb les magnífiques il·lustracions de Corine Carreira). A l'acomiadament convidaven els lectors a retrobar-se en el volum 2, l'edició en català ha tardat set anys, però ja ha arribat. Els mateixos autors ens ofereixen una mena de segona part, un llibre amb format i un plantejament diferent.



Editat per Purpurina Editorial, el llibre proposa aprofundir en la Gratitude com «la capacitat de tornar a celebrar els petits moments de felicitat invisible que vius cada dia». Si amb el primer llibre es pretenia «la presa de consciència del grau de queixa en les nostres vides... i utilitzar la gratitud com el revers lluminós de la nostra infància espiritual», amb aquest segon lliurament es pretén despertar el desig «de saltar d'aquesta infància a la maduresa espiritual».

«Gràcies a vosaltres (*Cap Vermell*) va sortir a la llum Col·lagen per a l'ànima, la Gratitude en l'any 2018... Ja han passat set anys! Per aquest volum, hem collit altres gràtituds, dient-ne més profundes, tenint present que són meves i d'en Pere-Jordi. A un els tocarà més unes o altres, n'hi ha quatre coses que ell fa bastant menció perquè estan relacionades amb la seva professió com a arquitecte. El que jo dic, la Gratitude és una cosa molt personal, de cadascú, i amb el llibre el que hem fet ha estat reduir el nombre de gràtituds, per una banda i, d'altra part, hem cercat la

col·laboració de persones del nostre entorn o persones que tenen cert pes o ressò mediàtic».

El llibre és un exercici més de presa de consciència. Amb en Pere-Jordi xerrarem de passar una mica d'aquesta infantesa del primer llibre i anar cap a una maduresa més espiritual. Però n'hi ha dies que et demanes "Hem après res?", "Hem de tornar a repassar".

Amb aquest llibre feim un bon gir, i potser més endavant li donarem altra volta. Ens han demanat fer l'infantil, però això són paraules majors perquè has de connectar amb aquests nins, baixar a terra i llevar-te els prejudicis d'adult.»

1 de desembre

Conversa amb Emilio i Maria Navarro participants en una cursa divertida i solidària

Hem vist de rampellada per les xarxes que les Galletes Artàsanies, de la família Navarro, han anat al Marroc en una cursa solidària... demanaven material escolar, portaven galletes... i per aclarir-ho hem parlat amb dos dels protagonistes, n'Emilio i na Maria Navarro, germans que amb en Guillem Batle anaren al **CHATARRAS RAID**. Una cursa ben particular de l'1 al 8 de novembre...

«En aquesta cursa no guanya el més ràpid sinó el qui ho fa amb el recorregut més curt. Són sis etapes que van de Tànger fins a Marràqueix... També hi ha una classificació que es fa per votació de la resta de participants. És una aventura diferent que també té un vessant solidari.

El vessant solidari del raid és aportar material escolar a una comunitat marroquina. Nosaltres fèrem una crida per les xarxes. Volíem aportar 50 quilos de material i n'aconseguíem 72 en deu dies. També duguérem 25 quilos de galletes a un banc d'aliments de Conil de la Frontera (Cadis) on passàrem les verificacions.

A part de divertir-te i passar-ho molt bé. Coneixes una cultura diferent de la nostra, comparteixes solidaritat amb els companys de cursa. Hi ha molt bon ambient. Tothom s'ajuda. També molta pols, molta pedra,... tota una aventura... Hi ha un dia que pots anar per pista o fer tu la pista. Nosaltres anàvem amb un Opel frontera del 2001. Va aguantar...»



22 de desembre**Conversa amb Tomàs Vibot sobre el patrimoni gastronòmic**

Aprofitarem que l'Obreria de l'Esperança i l'Ajuntament organitzà una xerrada sobre la cuina de l'esperança (així anomena la cuina de Nadal) per, en acabar, poder parlar una mica més amb ell sense fer-li tornar a repetir la xerrada... i, certament, és una gran especialista en tots els temes patrimonials de Mallorca a més d'un gran divulgador. No haguéssim acabat mai la conversa... Entre d'altres coses ens digué:



«La cuina mallorquina és una cuina que no és millor ni pitjor que les altres. Una cuina perquè sigui de Champions necessita una sèrie d'elements. Un d'ells són el producte de proximitat, com ara es diu, uns productes de la terra bons i de qualitat. Aquesta és una terra que dona productes de qualitat i de temporada. Aquest producte històricament s'han aprofitat i han estat elaborats durant decennis, decennis i decennis... I una cuina es perfecciona des del punt de vista gastronòmic, fent-la i millorant-la amb temps. És una cuina feta al llarg dels segles, diacrònica, però també identifica, és a dir té un valor immaterial: la gent que la menja sap per què la menja i quin és el seu lloc en el calendari actual. Hom sap, per exemple, que menjar un rubiol en una festa de Nadal seria estany perquè té el seu lloc. Però per arribar al rubiol, tirant enrere podem anar a uns productes locals, a una manera de fer particular d'un producte mediterrani que ja estava inventat (els raviolis per exemple).

Quan dic que és de champions és perquè té tots aquests condicionants, és a dir excel·lència de gust, excel·lència de saber treballar la matèria primera i també perquè té un sentit ritual. No sols alimenta el cos sinó que alimenta a la comunitat. La cuina musulmana, la jueva i la nostra és el mateix. Simplement, és posar pesos i balances a un punt o l'altre, o llevar un ingredient o posar-ne un altre. Punt».

30 de desembre**Conversa amb Sara Cavaller Izquierdo**

Na Sara viu de primera mà com ha reviscolat l'artesania de la llata en el nostre municipi i ha volgut aportar un granet d'arena publicant un quadern per a infants. Com ens comentà és una primera aportació, ja que vol aprofundir més, i no descarta noves publicacions i, inclús, fer un llibre per a adults. Hem parlat amb ella i ens comenta els motius que l'han duit a materialitzar aquesta iniciativa.

«Va sorgir quan vaig veure que els nins i nines estaven molt interessats per la llata, però no acabaven d'entendre tots els passos que du i la feina que n'hi ha darrere. Ja només pels nins, si no pels pares també. Crec que una manera d'arribar a aquest públic infantil és mitjançant quelcom didàctic. També volia treure's un poc de les pantalles, per això no hem fet un ebook, sinó un llibre que sigui un treball manipulatiu. Bàsicament d'aquí va sortir la idea. El que vaig fer va ser fotografiar, usar fotografies reals com a referència i a partir de les fotografies vaig treure les línies bàsiques amb l'ordinador, línies que podien representar aquella imatge. I sorprenentment fent traços senzills van sortir aquests dibuixos. El quadernet té vint imatges, a més de la portada (i les dues petites de la presentació). També té uns petits textos molt breus, fets amb puntets perquè els infants practiquin cal·ligrafia. Els textos estan en català i castellà. En català perquè jo no vull que es perdin aquestes paraules tan



característiques de l'entorn de la llata, per exemple ensofrar (si el treus del nostre entorn, qui sap què és?). Però també entenc que hi ha un públic que xerra en castellà i voldria que aprenguessin les paraules en els dos idiomes. De fet, la idea és publicar-lo també en català-alemany i en anglès-català. Això pensant en l'estiu quan venen els turistes i poder arribar a ells i mostrar-los una part de la nostra cultura».

I per acabar, deixar constància de set entrevistes publicades a través del Banc de continguts de l'AMIC, com l'any passat a la secció: **D'amic a AMIC** i que les podeu rescatar a les nostres pàgines digitals. Són: Ánimos Parrec, Maria Victòria Secall, Damià Timoner, Antoni Llabrés, president de l'OCB, Isidor Marí, Joan Moñino, Ramon Servalls.

CAP VERMELL

DARRERES PUBLICACIONS

Una crònica vibrant i colorista de la festa de Sant Antoni de Capdepera i Cala Rajada. Amb una prosa enginyosa, i a la vegada espontània, Biel Torres retrata el bullici de la vida del poble gaudint de la festa més nostrada i pagana. Per mitjà d'anècdotes i curiositats, l'autor construeix una crònica per revivre la festa de Sant Antoni tot l'any i deixar constància de les tradicions viscudes. El text s'acompanya de nombroses fotografies en color.



La història de Mallorca, en capítols breus, per a infants i joves, així com ens hagués agradat que ens la contassin.



Ambientada a Cala Rajada, on l'autor hi va viure tres anys, l'acció de la novel·la es situa els dies anteriors a la rebel·lió militar de 1936 i les setmanes posteriors fins a finals d'agost, quan encara era possible el triomf de les tropes republicanes. Un testimoni creïble del que va ser la repressió i la resistència en la part forana mallorquina. Una de les millors obres de l'expressionisme en llengua alemanya i que hem traduït al català.

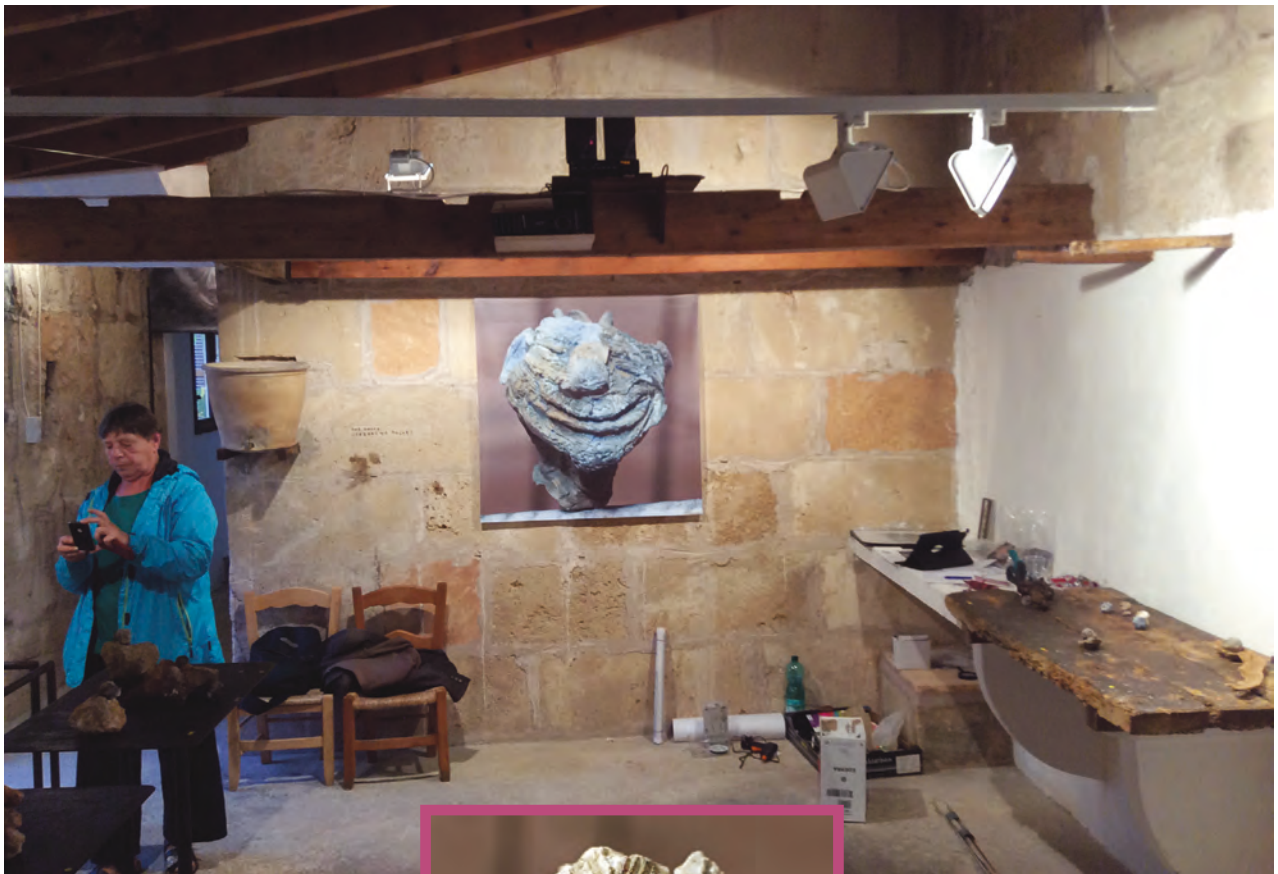


L'art d'Andreas Wiehl

Cap Vermell







COL·LABORACIONS 2025

20 gener

1. Sa Pedruscada i de com pot acabar tot això

Pere Fuster Nadal

Ja fa temps que volia fer una aportació amb un parell d'idees bàsiques en matèria d'urbanisme, ja que es tracta d'un tema farragós que sol embullar a la gent. I aprofitant tota la moguda de sa Pedruscada crec que ara és un bon moment. Com que possiblement el que exposaré no acabarà d'agradar a tothom vull deixar dues coses clares: la primera és que aquest escrit només me representa a mi, simplement són punts de vista jurídics després d'haver estat quatre anys com a tècnic jurídic en el departament d'urbanisme d'un ajuntament. Coneixements limitats, tot sigui dit, perquè la normativa urbanística es tan enrevessada que a vegades no l'entenen ni els professionals del sector.

En segon lloc, i lògicament, jo tampoc vull aquesta «promoció» a sa Pedruscada, com tampoc volia la que va fer devora ca meva aquesta mateixa empresa, a sa Font de sa Cala, ni altres malifetes urbanístiques executades en el nostre municipi. Però en aquesta exposició me limitaré a parlar de fets, lleis i possibles escenaris.

Una petita introducció: sovint se sent dir: «*I com és que deixen fer aquests desastres?*». Doncs bé, l'activitat edificatòria està bastant regulada i taxada. Vull dir que, si es compleixen les condicions i requisits marcats a la normativa urbanística, els tècnics han d'informar a favor i després els polítics han de signar la resolució que concedeix la llicència. No és quelcom discrecional on es pugui dir això m'agrada i això no.

En urbanisme hi ha tres tipus de sòl: urbà, urbanitzable i rústic. La normativa a aplicar sol ser complexa i abundant, però podríem dir que en sòl urbà, que és aquell que ens interessa ara, el que s'ha de complir bàsicament és que el sòl estigui classificat com a urbà, que es respectin la qualificació i paràmetres permesos,

que la zona tenguí un instrument d'ordenació del sòl el més detallat possible i que la parcel·la tenguí la condició de solar, és a dir, que almanco en un dels espais amb què confronti hi hagi els serveis bàsics (abastiment d'aigua, enllumenat públic, energia elèctrica, clavegueram, carrer asfaltat i, en el seu cas, voravies).

En el cas de la famosa parcel·la de sa Pedruscada, els antecedents serien els següents: està classificada com a urbana en el planejament municipal i amb una qualificació residencial i turística (si no m'equivoc), i ningú en quasi quaranta anys havia fet res per canviar els paràmetres urbanístics permesos, els quals, "miraculosament", permeten més alçada i edificabilitat que a les parcel·les veïnes. De fet, l'any 2014 es delimita la Unitat



d'Actuació 11, en endavant UA11, on es vol fer la urbanització.

Fa cosa de dos anys, una promotora presenta una sol·licitud de llicència per construir un complex urbanístic, juntament amb un projecte per acabar de completar els serveis bàsics que manquen (part de les voravies i alguna cosa més, si no vaig errat). Els veïns, alarmats pel projecte, contacten amb un arquitecte experimentat i coneixedor de la zona i proposen a l'Ajuntament una modificació puntual de les normes subsidiàries, tot plegat amb l'objectiu de rebaixar les alçades, de quatre plantes a dues, a canvi d'oferir més



MallorcaPools
Manteniment integral de piscines

**Nosaltres ens ocupam de la teva piscina,
...i tu gaudeix d'ella!**

telèfon:

679 907 799

correu:

mpools@mallorcapools.es

edificabilitat. Era l'única fórmula viable per evitar que el Consistori es veiés obligat a indemnitzar la promotora per la pèrdua d'edificabilitat... (...)

L'al·legació més important defensa que no es pot considerar sòl urbà ja que no compta amb els serveis d'abastament, sanejament, enllumenat públic i voravies requerits legalment, i es justifica citant la Llei 7/2012 de mesures urgents per a l'ordenació urbanística sostenible.

Quin problema hi veig? Doncs que poc després aquesta norma va ser derogada quasi en la seva integritat per la Llei 2/2014, d'ordenació i ús del sòl, la qual, a la seva vegada, va ser derogada per la Llei 12/2017 d'urbanisme de les Illes Balears, que està en vigor des de l'1 de gener de 2018 i és la norma de referència.

En resum, jurídicament parlant, sembla raonable dir que es tracta de sòl urbà amb possibilitat de ser edificat amb la compleció de les voravies que resten i algun servei parcial més i, per tant, l'afirmació que es volen donar llicències en un sol no urbà em sembla que no s'acaba d'ajustar a la realitat física i jurídica. Tot plegat sense perjudici de les condicions que es puguin posar per les qüestions esmentades de risc d'inundació i consum d'aigua.

I els antecedents no conviden a l'optimisme. Si per Muleta de Sóller el Govern ha estat condemnat a pagar 63 milions d'euros per un projecte d'urbanització de 34.000 m², fem la regla de tres amb els 22.000 m² de sa Pedruscada. Tot i que no hi ha dos casos iguals i el preu del sòl no és exactament el mateix, sembla evident que l'Ajuntament quedaria hipotecat durant dècades i possiblement hauria de deixar de prestar serveis essencials a la ciutadania.

28 febrer

2. Tast de llengua / 44/ Gerundi de posterioritat i gerundi de conseqüència

GALMIC

Parlant correctament és com s'entén la gent. I és per això que **cal emprar adequadament el gerundi**, o al final pensarem que algú té l'habilitat de patinar i caure al mateix temps. Qui no ha sentit a dir alguna vegada *va patinar, caient escales avall*? Si allò que un vol dir és que primer va patinar i després va caure, hauria de ser *va patinar i va caure escales avall*.

El **gerundi** és una forma verbal que pot expressar tant una **acció simultània** com **una d'immediatament anterior a la de l'oració principal** per indicar com es realitza l'acció del verb del qual depèn. Per exemple, si deim *M'han aturat per conduir parlant per mòbil*, el gerundi és adequat perquè és una acció simultània:

91 GERUNDI DE POSTERIORITAT I DE CONSEQÜÈNCIA

A diferència dels gerundis adequats, els de **posterioritat i conseqüència no poden anar abans de l'oració principal**, perquè l'oració perd el sentit.

Vaig aconseguir treure la millor nota a les PBAU estudiant nit i dia
Estudiant nit i dia, vaig aconseguir treure la millor nota a les PBAU

**La dona ha patinat caient per les escales.*
**Caient per les escales, la dona ha patinat.*

Com reescriure una oració amb un gerundi inadequat?
Inverteix els modes verbals: el verb principal pren forma de gerundi i el gerundi passa a ser verb principal.

Un conductor s'adorm al volant, provocant un greu accident.
Un conductor provoca un greu accident, adormint-se al volant.

#DubtesMésFreqüents

parlava per mòbil mentre conduïa. També és adequat *dir Treballant i estalviant durant 30 anys, un jove es podrà permetre una hipoteca*, perquè treballar i estalviar són accions immediatament anteriors a demanar una hipoteca.

Un truc per detectar quines construccions de gerundi són adequades i quines no: **si posam la subordinada de gerundi al principi de l'oració i el resultat no té sentit, és que no és un gerundi adequat**. Podem dir tant *M'han posat una multa circulant per Palma com Circulant per Palma m'han posat una multa*, però tot i que ens pot sonar bé *Un jove em va robar el mòbil, fugint a tota velocitat*, no té gaire sentit dir *Fugint a tota velocitat, un jove em va robar el mòbil*; per tant, en aquesta darrera oració, el gerundi no és adequat.

A més de posar un punt o fer servir una conjunció per aconseguir una oració adequada, **sovint funciona capgirar els verbs: que el verb principal prengui forma de gerundi i que el gerundi passi a ser verb principal**. Així, en lloc de dir *Un conductor s'adorm al volant, provocant un greu accident* direm *Un conductor provoca un greu accident, adormint-se al volant*.

1 març

3. ES FORAT DES MOIX / 149 (suplement dominical dels diumenges)

Per a què serveix la democràcia?

Les enquestes mostren que hi ha de mitjana entre un 60% i un 70% de ciutadans insatisfets amb el funcionament de la democràcia

A què ho atribueixu?

Si la gent està insatisfeta amb la democràcia, vol dir que no senten la democràcia com a cosa pròpia. Potser

hem consagrat el terme i n'hem fet un ídol i l'espremem com un oracle, interpretant-lo com més ens agrada i no d'acord amb el sentit original del santuari.

La democràcia moderna (molt diferent de la democràcia dels grecs) és una creació del radicalisme burgès protestant. El seu fonament era la llibertat de fe, d'expressió i també de comerç. Materialment, es basava en la millora de la vida i l'ascens de la classe mitjana gràcies al desenvolupament de la indústria. Aquesta era la base i condició de l'associació de democràcia amb les causes liberals. Ara, el suport material de la fe en la raó i en el progrés ja fa temps que eludeix capes molt amples de la societat. D'aquí ve que cada vegada a més gent els principis liberals o socialdemòcrates els semblin no ja buits sinó perjudicials.

Quan la ciència i la indústria porten al daltabaix ambiental i a la conflagració bèl·lica, i mentre els economistes «d'esquerra» defensen l'endeutament públic a nivells que garanteixen l'asfíxia fiscal de les noves generacions, què hi ha d'estrany que molta gent es regiri contra una democràcia que sols els ofereix el succedani d'un moralisme identitari?

En tots els casos, l'escenari és a punt pel sr Trump i companyia.

I recordau la famosa frase de Churchill de que *la democràcia és el menys dolent dels sistemes polítics*. Però pot empitjorar...

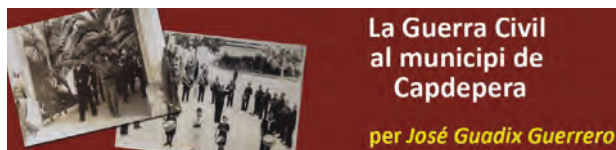
4 març

4. La guerra civil al municipi de Capdepera [6]

José Guadix Guerrero

Davant la feble resistència organitzada dels grups republicans, les autoritats nacionals es varen fer ràpidament amb el poder a Capdepera. Les actes municipals són testimoni de l'establiment de la nova Comissió Gestora a partir de les directrius de Governador Civil Antonio Espinosa García, la qual es

mantindrà fins al març de 1937. Ja hem vist en anterior capítols la composició de l'Ajuntament sorgit del cop d'Estat, si bé hem de destacar que alguns dels seus integrants, com Mateu Cursach, Joan Morey o Juan Melis, romandran com a gestors en posteriors consistoris. Intuïm, per tant, que es tracta segurament de l'elit sociopolítica del municipi i que aquest contaven amb el recolzament de les noves autoritats colpistes.



Entre agost i setembre de 1936 va tenir lloc l'intent de conquesta de Mallorca per part de les forces republicanes del capità Bayo. És conegut que el seu objectiu era aconseguir el control del territori circumdant a la zona de desembarcament (el nord-est de l'illa) com a passa prèvia a l'expedició d'atac a Manacor. A partir de la caiguda de la part forana, es procediria a la conquesta de la resta de l'illa. Dins aquest perímetre coster trobem la zona del Cap Vermell, al litoral de Capdepera. Observam així que el municipi gabbellí era un del objectius militars dels desembarcats.

Coneixent aquesta informació per endavant, les autoritats nacionals havien duit a terme algunes mesures de defensa, com la construcció i instal·lació de búnquers i nius de metralladores a alguns punts de la costa llevantina. Segons ens diu Josep Massot i Muntaner (un dels primers investigadors sobre els anys 30 a Mallorca), moltes d'aquestes construccions foren obra de l'arquitecte Miquel Gayà i Sitjar i alguns exemples els trobem a Sa Coma, Cala Bona, Porto Cristo o a la pròpia Capdepera (Cala Agulla, Cala Ratjada, zona Cap Vermell i Canyamel). Això posa de manifest la relativa importància estratègica de la vila.

Amb això, les operacions militars no varen arribar a Capdepera, encara que el context de guerra sí va afectar directament al municipi. Davant aquesta situació, la



prioritat dels gestors gabellins va ser consolidar el control de l'ordre públic, per la qual cosa es va augmentar considerablement el percentatge del pressupost municipal dedicat a la policia urbana i rural. Com es pot observar al següent gràfic (d'elaboració pròpia), el període de major despesa sobre aquest element (amb pics molt contrastat en relació a la resta de cronologia analitzada) es dona entre juliol de 1936 i gener de 1937.

Però les mesures destinades a mantenir el control social no varen acabar quan el desembarcament va ser neutralitzat. Existeix constància del manteniment de forces militars a la vila, com una bateria d'artilleria i la seva corresponent unitat i s'ha recuperat una ordre de la Comandància Militar de les Illes Balears (novembre de 1936) que insta a tots els individus útils a servir amb armes al Moviment Nacional. Aquesta ordre anava dirigida a la formació de cossos encarregats de la vigilància i la protecció de costes, vies de comunicació i nuclis urbans. Inclòs en dates tan allunyades del desembarcament com octubre de 1936 trobem militars (en concret un oficial, un cabo i cinc soldats) allotjats a cases de veïns gabellins.

Progressivament s'aniran modificant altres noms dels plànols gabellins: el carrer Fermín Galán serà substituït per Calvo Sotelo, García Hernán per San Pedro, Palma per Generalísimo Franco, Centro per General Mola, Major per General Goded i les Plaças Major, de la Creu i Orient per Sanjurjo, España i José Antonio Primo de Rivera.

Una de les grans inversions municipals en matèria militar la va constituir la formació d'una junta de defensa passiva antiaèria. Aquest organisme, creat a imitació d'altres nuclis com Artà, es va encarregar de dur a terme mesures per minimitzar els efectes dels bombardeigs sobre la població civil (encara que aquest foren mínims a Capdepera). Algunes de les actuacions d'aquesta junta foren col·locar paper obscur a les finestres per evitar que la llum de les cases es pogués veure des de l'aire o assignar cossos de bombers i brigades de desescombrament a possibles objectius dels bombardeigs. A més de cada junta local, tots els ajuntaments havien de contribuir a les despeses de la defensa passiva antiaèria provincial mitjançant una quota mensual, que en el cas de Capdepera augmentava a poc més de deu pessetes mensuals al maig de 1937.

5 abril

5. Sa pella pes mànec /1/ El delit de cuinar Jaume Fuster

M'agrada la cuina. A moltes dones i a molts d'homes ens agrada. D'altres, en canvi, es posen el davantal perquè no els queda més remei i, encara, n'hi ha que ni se'l posen i recorren a la gran oferta de menjars preparats,

frescs o processats. A mi m'ha agradat sempre, cuinar, però amb la jubilació, i d'això ja en fa setze anys, aquella afició que practicava ocasionalment es va convertir en una ocupació diària. Una ocupació, els secrets de la qual he anat descobrint -fins a cert punt-, a mesura que la pràctica, els consells d'altres persones i la ingent informació que avui es pot pescar a les xarxes socials m'han anat dotant d'una mínima destresa.

Vos he explicat el meu procés d'implicació en les tasques culinàries perquè tenc intenció de compartir amb vosaltres, els qui tengueu a bé llegir aquesta secció, el que significa ser cuiner casolà i com ho gestion. D'entrada no vol ser, ni serà, una secció de receptes. De receptes, n'hi ha per donar i per vendre a Internet i a la multitud de llibres de cuina publicats. Més aviat vull parlar de la cuina de tota la vida, dels petits encerts i de no pocs fracassos davant els fogons, i conversar també amb altres "cuiners" domèstics per tal que ens expliquin



la seva experiència en aquest camp. Es tracta, al capdavall, d'apropar-nos a aquest dia a dia engrescador que és posar-se el davantal i mirar de què li pegam avui. No sé si el tema donarà per molt, ja veurem. Sé que és la curolla de moltes altres persones, amb les quals, si ve bé, m'agradaria compartir experiències. Els qui s'hi sentin identificats, poden interactuar amb mi per mitjà del correu de *Cap Vermell*, o a través de Facebook o WhatsApp.

Aquestes col·laboracions seran relativament curtes, mai més d'un foli, amb una periodicitat que voldria que fos quinzenal. I, per començar, avui la cosa ha anat només de presentació, més que res per demanar-vos excuses pel meu atreviment i per les moltes obvietats que, inevitablement, trobareu en els meus articles.

27 octubre

6. La tragèdia del tauró celestial

Miquel Piris

Quan vivíem a la casa al costat del convent a Artà, a principis dels setanta, a ca nostra teníem una petita maleta tocadiscos. Gràcies a ella, vaig escoltar fins a l'extenuació la cançó «Di papa» interpretada per Josep Guardiola i la seva filla, Rosa Maria. La segona cançó que apareix a la meua memòria és «Estan clavadas dos cruces». Me la va ensenyar en Carreras, un pintor malagueny que arribà a Artà amb una companyia de teatre i s'hi quedà. A canvi de pintar parets per ca nostra i qualque quadre, passava temporades amb noltros. Quan jo, amb tres anys, cantava aquell hit dins el bus anant a Cala Mesquida, ma mare i la seva amiga Bàrbara s'esbuzcaven de rialles. Totes dues s'havien confabulat per riure encara més. No sabia el que m'esperava.

Passat un lustre en el que viatjàrem per Mallorca en un Simca 1000, un Seat 600 i un Citroën Dyane 6, un dia mon pare comparegué a ca nostra amb un GS, també de la marca francesa. El súmmum de la modernitat! Aquell cotxe no tenia amortidors sinó un sistema d'esferes amb líquid hidràulic i nitrogen que li permetien mantenir a aquell tauró blau sempre la mateixa distància del terra. Una palanca amb tres posicions donava més o menys altura al cotxe. Encara que apreciava aquest prodigi tecnològic que per alguna raó que se m'escapa no he tornat a veure mai més, a jo el que em va enlluernar va ser l'aparell que hi havia al costat d'aquella palanca: un casset! Aquell cotxe anava equipat amb un equip de música estèreo celestial! Tancar-me al GS i escoltar la cinta que Sa Nostra havia regalat amb part de la banda sonora de Grease i altres èxits –una caixa, hi havia una caixa a les Balears amb obra social i



cola que acompanyava un variat qualque diumenge).

Però escoltar als Bee Gees cantant «Tragedy» (del segon àlbum més venut del grup, «Spirits having flown», 1979) en aquell reducte de felicitat va esdevenir premonitori. No diré noms, però qualcú molt rialler va ficar una cinta dins d'aquell gloriós aparell al revés. I com que no acabava d'entrar, va empènyer amb tant d'entusiasme que els meus èxtasis dins d'aquell tauró van finir. Des de llavors, aquella joia de la tecnologia suspensora per a mi es va convertir tan sols en un bolic de ferro amb rodes. La ràdio sí que anava, però per les emissores que s'agafaven a Cala Rajada, era com si fos mut. «Dos cruces» em clavaren aquell dia, i dues banderilles també. Finalment, m'he posat dramàtic, i no volia. Però és que va ser molt gros.

18 octubre

7. Com es va idear el globus aerostàtic

Eva Remolina /AMIC

El globus aerostàtic, un dels primers mètodes que va permetre als humans elevar-se pels aires, va ser inventat pels germans **Joseph-Michel** i **Jacques-Étienne Montgolfier** l'any **1783** a França. Aquesta invenció va marcar una fita històrica en l'aviació i va obrir les portes a la conquesta del cel.

Els germans Montgolfier, fills d'un fabricant de paper, van començar a experimentar amb la idea de volar inspirats per l'aire calent i el seu efecte sobre certs materials. Es diu que l'espurna inicial va sorgir quan van observar com el fum calent de les xemeneies feia que petits fragments de paper o tela s'elevessin. Aquesta observació els va portar a pensar que l'aire calent, més lleuger que l'aire fred, podia ser capaç d'elevat objectes si s'aplicava adequadament.

Van començar a fer proves amb bosses de paper i tela, omplint-les amb aire calent generat per foc. Els seus primers experiments van tenir èxit, i això els va animar a construir un globus més gran.

MOSQUITO



SPORTBAR - CALA RATJADA
RESTAURANTE, PIZZERÍA, BURGUER

www.MOSQUITOSPORTBAR.com



aproximada de **2.000 metres** i va volar durant uns **10 minuts**, recorrent una distància d'uns **2 quilòmetres**.

Poc després, el **19 de setembre de 1783**, van repetir l'experiment al Palau de Versalles davant del rei Lluís XVI i la reina Maria Antonieta. Aquesta vegada, el



globus portava com a passatgers un xai, un gall i un ànec, convertint-se en els primers éssers vius que van volar en un globus aerostàtic.

Finalment, el **21 de novembre de 1783**, es va fer el primer vol tripulat per humans a París, amb els aventurers **Jean-François Pilâtre de Rozier i François Laurent d'Arlandes**.

26 agost

8. Còpia, imitació, model,... homenatge! De cul de bòtil (XI)

David Triay

No sé si és una percepció esbiaixada, però crec que els vells solen tenir molt bo de fer dir coses com: «Això m'ho va dir en Toni de Son Puça» o «La meva padrina sempre explicava que...». Tenen ben present que tot s'aprèn al costat d'algú, allò de la tradició com una cadena de baules. Pot semblar una obvietat, però convé recordar que mai no es pot ser del tot original: la tradició ens condiona, ja sigui per seguir-la, rebel·lar-s'hi o ignorar-la. Per això, en el món de la creació artística, les fronteres entre inspiració, imitació i còpia són imprecises i no hi ha un criteri únic per mesurar-les.

A l'antiguitat clàssica, el concepte d'original i còpia no tenia la mateixa consideració que avui. Si una obra era bona, era lògic reutilitzar-la. A mitjan segle I aC, Catul escriu un poema sobre els efectes de la passió amorosa que és, en realitat, una versió d'un poema de Safo. Tot i formar part dels *poetae novi*, que volien renovar la poesia romana, Catul era conscient dels seus models grecs, que llegia, traduïa i imitava com a home-



natge. Això no desmereix la seva obra, ans al contrari, ja que introdueix innovacions pròpies.

Més enllà del plagí, no hi ha res de censurable a aprendre del que ja s'ha fet; el problema és no reconèixer els deutes per por de perdre una suposada originalitat. En l'actual canvi d'època, però, aquests conceptes estan a punt de quedar obsolets: la irrupció de la intel·ligència artificial pot transformar irreversiblement la cultura, fins al punt que les màquines acabin escrivint i llegint per nosaltres. Com adverteix Marina Garcés: «Humans estúpids en un món intel·ligent: és la utopia perfecta».

1 agost

9. Gloses per la manca d'ajudes als majors

Victòria Martínez

Ai, les ajudes als majors!
Consider escandalós
Que als majors no facin cas.
Hala! Ja t'arreglaràs!
Mos diu l'administració.
Igual amb Serveis Socials,
El camí és molt angulós
És ben bé miraculós
Que venguin al domicili
I només per lo essencial.
Tot plegat és demencial,
Et diuen: "No hi ha recursos"
Ja pots demanar auxili
I preparar bons discursos
Que tant major com famili
Mos trobam sols I a l'exili.
No parlem de Dependència,
Si el major ha de mester
Molta ajuda i assistència
Agafa-t'ho amb paciència,
O tingues bon moneder
Per pagar la residència

31 juliol

10. Infra-cròniques alemanyes (16): Palestina a Cap-depera

Miquel Llull

Les circumstàncies han volgut que no sigui a Cap-depera dia 31 de juliol, dia en què se celebrarà una marxa contra el genocidi perpetrat per Israel a Gaza i també, afegiria jo, a Cisjordània.

També aquest dia les mateixes circumstàncies fan que em trobi a Alemanya i m'hagin dut a recomençar aquestes Infra-cròniques amb aquest article.

Fins ara ens queixàvem –alguns– que la República Federal mantenia una posició o massa ambigua o massa condescendent amb les malifetes israelianes. Ara, sembla, que això ha virat, no sé si del tot en la posició correcte, però en tot cas ha virat, i a Alemanya ja es pot parlar més obertament d'aquesta guerra d'extermini protagonitzada per un exèrcit d'ocupació contra homus, dones i nins famolencs i desarmats. En tot cas, la pròpia història alemanya els ha fet tapar els ulls, si més no fins ara.

Com ja he dit altres vegades, el que passa a Gaza em recorda massa al Gueto de Varsòvia i el que passa a Cisjordània té massa similituds amb la Sudàfrica dels bantustans. I no ho puc obviar.

Amb tot això, l'acusació d'antisemitisme sempre està a punt de sortir de les boques sionistes; no poden consentir de cap manera que comparem Varsòvia i Gaza, perquè malgrat que les circumstàncies són diferents, el setge a mort és el mateix. Però si ens volen convèncer que estam equivocats ens ho hauran de documentar molt detalladament. No pens que ho puguin fer. Però si fos així, rectificaria de molt bon grat.

Ara bé, tenim la gran sort de saber que, efectivament, existeixen lobbys jueus –als Estats Units i a d'altres països– que donen suport a la guerra d'extermini; però també sabem que hi ha lobbys jueus internacionalistes que de cap de les maneres se senten representats per aquesta ignomínia d'estat que és Israel. Així que, d'antisemitisme, res de res.

Per altra banda, i ja per acabar, sé que avui es llegiran poemes de poetes palestins i d'altres llocs, i jo hi vull contribuir amb un poema d'Arno Reinfrank (1934-2001), un escriptor alemany, demòcrata i antifeixista, que esper, sigui on sigui, em perdoni si no troba adequat el seu poema en aquest context. Però és que: «Els qui no fan res / ajuden un nou botxí».

Dachau – Auschwitz – Treblinka

Cada alenada recorda la tortura.
 Blaus horitzons
 amaguen els patiments.
 Cada alenada recorda la tortura.
 Totes les flors testimonien els assassinats.
 Les herbes dels camps
 tapen les petjades.
 Totes les flors testimonien els assassinats.
 Cada papallona és un floc de cendra.
 Cap joc de mans enlaire
 pot perdonar els assassins.
 Cada papallona és un floc de cendra.
 A cada mac hi ha un foc interior.
 Els qui no fan res
 ajuden un nou botxí.
 A cada mac hi ha un foc interior.

2 juny

11. Per convidar a la reflexió

Miquel Estelrich Bestard

M'agradaria donar la meua opinió i una respectuosa rèplica al voltant d'uns articles publicats per aquí que conviden a la reflexió. I això és un bon senyal. La hipocresia i falsedat de la societat i dels nostres governs ja fan vergonya aliena. Hi ha inquietuds i ganes de debatre. No pretenc fer el contrari a ningú sinó seguir un fil. El primer punt és la col·laboració del senyor Llucià Rinyon al voltant del canvi de rumb en matèria socioturística, com exposa ell dins aquesta. I com he dit abans hi ha coses que conviden a la reflexió. No és per



Carrer de Pizarro, 15
 07590 Cala Ratjada
 Islas Baleares (España)
 +34 971 158 815



- LACADOS EN CABINA
- ROTULACIÓN DE LETREROS Y VEHÍCULOS
- MÁQUINA DE COLORES -COLOR AL INSTANTE-
- MOQUETAS Y PAPEL PINTADO

Tel / Fax: 971 56 55 97
 Polígono Capdepera
 e-mail: pinturasbestard@terra.es



Restaurant
 Es Polígon
 BUFFET DIARI
 Bodes, Comunions, Batejos i Events...
 Telèfon 971 818 699
 (Polígon industrial)
 07580 Capdepera

res emperò l'afer de la massificació ja fa dècades que tresca entre nosaltres, ve de molt més enrere..., ni fou ni és cap minoria marginada, més bé diria jo «arraconada», que és ben diferent. Allò que jo crec que passa ara és que la societat n'és més conscient. La societat ja comença a rebre en carn pròpia i enmig de l'emergència climàtica en forma d'onades de calor... les conseqüències dels grans «èxits turístics». I tot això ho detecta la classe política dominant. No són beneïts ells.

I si, és cridaner que una política com la senyora Prohens, del PP, és a dir, els representants dels hotelers i elits, digui el que digui sobre l'assumpte de la massificació és preocupant. En altres paraules, un partit polític com el PP, un dels promotors de les polítiques neo-liberals que ens ha dut cap aquesta situació. Ni ecotasses, ni guerres, ni inflació, ni apagades... han evitat que el «turisme» vengui de forma massiva, perquè, a parer meu, aquest és el problema real. Trob que és ben igual com si el president d'ExonMobil, per exemple, digués: «... Idò sí, pot ser ens hauríem de plantejar seriosament l'augment de gasos cap a l'atmosfera...» Una cosa és dir-ho i una altra ben diferent és dur-ho a terme. I la senyora Prohens i el seu govern estan ben enfora encara d'implementar aquestes polítiques. El govern balear és ben conscient d'aquí no ha de fer enfadar quan s'és al capdavant del poder legislatiu. Per molt que digui.

Aquí ningú mira pel turisme, aquí tothom està enfocat cap a la massificació. Conscienciar de com seria una societat mallorquina dins un sistema no massificat, és el gran assumpte pendent d'aquells que avisen del perill que correm ara. Ara mateix a Cala Rajada hi ha entre 7 i 10 solars on es construeix o es construirà, poden estar ben segurs que cap d'ells seran habitatges de protecció social, seran per fer competència als hotels. Qualcuna d'aquestes obres es troben just devora hotels

amb les conseqüents queixes dels clients, fins i tot n'hi ha que se'n van de l'hotel.

L'altre punt és del darrer i excel·lent podcast Deutsche Konversationen on parlen del perill de l'extrema dreta a Alemanya. Molt bé, emperò ara mateix els qui posen en perill l'estabilitat europea és el llenguatge hostil i bel·licista del govern alemany cap a Rússia. Vuitanta anys després, els fills polítics d'en Helmut Kohl i els nets i renets dels qui envaïren l'URSS el 1941 ara autoritzen l'ús de míssils de llarg abast cap a Rússia, perquè, suposadament, segons ells, Rússia podria envair Europa. Tot plegat, no fa gens de gràcia. Paradoxes de la Història.

17 desembre

12. Neo-liberalisme i nacional populisme habitacional

Il·lucà rinyon

De l'atenta lectura del enginyós article del competent Miquel Llull no puc sinó admirar la vivacitat i energia de l'estil, la força i precisió d'alguns dels seus raonaments, l'ardor de la seva presentació i, la persuasió que exhala, donant-li una aparença de veritat. Tot i així, o bé, el Sr. Llull ha caigut del cavall, i s'ha desdit del que fins ara creia, o bé practica la incongruència.

Els motius pels quals les persones venen/compren immobles són moltes i variades. Alguns empenen els diners de la venda per fundar o ampliar empreses, d'altres els fan servir per donar carrera o ajudar als fills, per fer front a una hipoteca o per completar una pensió de jubilació sempre escassa, etc., etc., i també, per millorar la pròpia qualitat de vida, pecat aquest, perseguit abans pels capellans i ara per la progressia neo-puritana.



GOURMET MOMENTS
— PRIVATE CHEF BY METUS —
ELEVATING EVERY MEAL
<https://www.gourmetmoments.info>
Tel: +34 618 390 438
gourmetmoments.services@gmail.com
SABORES QUE INSPIRAN



TRANSFERS
MALLORCA
PELLICER
TRASLADOS PRIVADOS DE 1 A 8 PASAJEROS,
A CUALQUIER PUNTO DE MALLORCA
RESERVAS ON LINE
www.mallorcatransferspellicer.com

Les persones amb estalvis poden decidir invertir-los en immobles, a la vista que donen una rendibilitat més alta que moltes opcions alternatives (en el primer semestre de 2024 va ser del 9,7%). A més, la possessió d'una vivenda a l'estranger és possible pel caràcter global dels mercats financers i, a més, és símbol d'estatus.

A Mallorca, al 2024, el 32,6% de les vivendes venudes ho foren a estrangers que, a més de destinar-les a ús propi, part passa a lloguer vacacional (legal i/o il·legal). La mitja espanyola va ser del 14,8%.

Les conseqüències són de sobres conegudes: Les promocions se centren en immobles d'alt preu, manca d'habitatges pels residents, alteració del mercat turístic, gentrificació, malmena el paisatge urbà, crea desigualtat, etc.

La història començà al darrer quart del segle passat quan el capital financer esdevingué hegemònic, substituint al productiu. Les polítiques de Thatcher (1979) i Reagan (1981), després acceptades per tots els governs, promocionaren privatitzacions, donaren predominí a la política monetària a través de la independència dels bancs centrals amb la missió exclusiva de controlar la inflació i, desregularen els mercats financers amb l'aparició de nous instruments avalats per la comptabilitat creativa amb la conseqüència de que les empreses optaren pels mercats de capitals per a finançar-se i centrar-se en l'optimització del valor borsari, etc.

Al cap d'avall, un disseny de la societat a mida del que, per simplificar anomenam, neo-liberalisme i que, de manera accelerada, s'imposà arreu del planeta. «Tan popular és la nostra política que l'ha estan començant a aplicar arreu del món. Des de França a Filipines, des de Jamaica a Japó... la privatització està avençant... Les polítiques que hem promocionat estan guanyant interès en país rere país» (M. Thatcher 1987).

Segons aquest ideari, els mercats financers són els que aconsegueixen la més adequada distribució dels recursos i, per tant, els que permeten la més adequada satisfacció de les necessitats. La monetarització de l'ensenyança i la salut en són exemples, arribant fins i

tot a l'àmbit sagrat de l'esport, convertint els clubs en societats mercantils. Amb la doble consideració de la vivenda com llar i com actiu financer, era qüestió de temps que grans corporacions trobassin la manera de fer-hi negoci. La vivenda queda a l'atzar dels mercats financers.

A partir de la crisi financera 2008/2009 grans empreses entraren al mercat immobiliari, sobretot a partir del 2014: Azora, Neinor, Motrovacesa, Hines, Blackstone, Pontegadea, Axa, Lone Star, Oaktree, CBRE Investment Management, GIC... I les lleis 11/2009 i 16/2012 que donaren lloc a les "socimis" amb grans avantatges fiscals amb un valor brut dels actius de 54.074 milions d'euros al tancament del 2021. Uns 120.000 immobles foren venuts, entre 2013 i 2021, per l'Estat i els bancs, a fons d'inversió com Lone Star i Blackstone, que passà a ser el principal tenidor d'Espanya.

El problema habitacional afecta a la immensa majoria de països i té a veure amb la mercantilització de la vida i la solució a l'excessiva massificació de Mallorca no és de fàcil solució i està condicionada per l'evolució internacional de l'economia extractiva i la capacitat d'oposició de les classes populars, avui encantades de reconèixer-se en el nacional-populisme.

A problemes complexos, solucions simplistes, començant per cercar culpables, (els culpables sempre són els altres), que seran senyalats, acusats i condemnats *ad-hominem*: els que venen perquè venen i els que compren perquè compren, més enllà de l'embolic de causes estructurals entrelaçades (ideològiques-econòmiques-socials-polítiques-culturals) que ho provoquen i de la situació particular de cadascú.

Responsabilitzar als particulars, que no fan més que adaptar-se com poden a unes regles de joc imposades, seguint la versió vulgar de l'individualisme metodològic de Margaret Thatcher: «La societat no existeix. Existeixen homes i dones individuals, i existeixen les famílies» (1987); impossibilita l'anàlisi social i, per tant, la comprensió de les relacions de classe, colonials, de poder, etc. i acaba en propostes populistes i identitàries.



Destriant el blat de la palla, els guanys que obtenen les empreses dedicades a l'especulació (i una part important de l'economia mundial està dissenyada al voltant d'un agiotatge que arrasa per allà on passa) dificulten la supervivència, no només dels mallorquins «pata negra», sinó de tot quisqui.

Quan se treu a rotlo la qüestió immobiliària la solució primera i senzilla que ve al cap és fer com a Dinamarca, remei que pressuposa que les relacions de producció daneses i mallorquines son homogenees²ⁱ, la creença en el realisme-màgic-burocràtic que diu que escriure en un paper una suposada solució i dar-li rang de llei, resol els problemes.

1. Filferro de la façana del museu Tàpies.

2. Alerta que no ens passi quelcom semblant a l'infortunat capitalista senyor Peel! (Vegeu el capítol XXV de la secció VIII del tom I del Capital).

26 novembre

13. Fotografies i històries (40): La camiona d'en Bartomeu Flaquer «Mengol»

Antoni Flaquer «Coix»

En Bartomeu Flaquer «Mengol», natural d'Artà, inicialment disposava d'una diligència. Més endavant, la carrosseria d'aquesta diligència fou adaptada al xassís d'un camió, amb la finalitat de fer el transbord de passatgers del tren d'Artà cap a Capdepera i Cala Rajada. Aquest vehicle es convertí en el primer autobús, utilitzat tant per fer excursions com per transportar turistes a les Coves d'Artà.

A més del transport de passatgers, en Bartomeu Flaquer també exercia d'agència i realitzava un servei combinat camió-tren entre Capdepera i Palma. La parada de Capdepera estava situada davant el bar de Can Patilla, mentre que a l'altra banda del carrer hi vivia en Sebastià Riera.



El meu pare va viatjar amb la galera d'en Bartomeu Flaquer, que s'anomenava *Bravoleón Primero*, i més endavant va fer també el primer viatge a Lluc amb la camiona.

4 octubre

Fotografies i històries (40): (35) Jaume Blanes, conegut com en Jaume Parreta

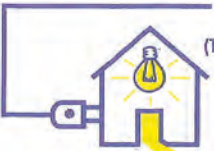
En Jaume Blanes, conegut com en Jaume «Parreta», malgrat les seves mancances, va mantenir sempre un esperit jove i una relació molt estreta amb la gent jove. Era una persona integrada en la vida social del poble i molt apreciada.



Beach Club
Font de Sa Cala

Pizzeria La piazza
Sa Font de Sa Cala

Obert des del 17 de març



T.E.G. S.L.
(TECNOLOGIES ELÈCTRIQUES GABALLINES)
INSTAL·LACIONS I REPARACIONS
ELÈCTRIQUES

OFICINA I MAGATZEM
C/ Ferrers Solar 40 (Polígon Capdepera)
Tels: 971 56 42 53 / 971 56 53 28 - Fax: 971 81 87 42

GESTOR OFICIAL ENDESA
C/ Via Mallorca, 6 - CALA RATJADA
Tels: 971 81 86 12 / 971 81 92 60 / 971 56 39 27
Fax: 971 56 41 37



Compañía
SERVICIO DE AUTOMÓVILES Y CARROZAS
EN
CONDUCCIÓN CON EL PASAJERO
De Artà a Capdepera y Calvià
de
BARTOLOMÉ FLAQUER
(A) MANGOL
Hay también carruajes y sus
servicios disponibles para las Cuesas
y demás puntos de la Isla.
- - - - - ARTÀ



Gran aficionat a la música, no va faltar mai a cap assaig ni a cap concert de la banda de música. Durant les processons i en els acompanyaments als difunts en què participava la banda, en Jaume era l'encarregat de portar un petit petromax, que servia per il·luminar les partitures dels músics.

També freqüentava els cafès, però mai li serviren cafè ni licors amb alcohol. De caràcter alegre, sempre tenia un somriure i mai li faltaren amics, cosa que el convertí en una figura molt estimada.

El seu pare, també Jaume Blanes, exercia habitualment de pastor major en les representacions de la comèdia dels Reis d'Orient. A més, tocava el flabiol a les comèdies, acompanyat de petits pastorells, als quals componia i ensenyava les gloses que havien de recitar durant l'adoració al Nin Jesús.

8 setembre

Fotografies i històries: (32) Cala Rajada 1958, davant la gasolinera de Cas Bombu

A la fotografia, en Toni Tous, conegut com en «Toni Gordo», amb 20 anys arreplegant obra de paumes.

En Toni Tous treballà molts d'anys per la societat La Palma; arreplegava obra de palmes amb els germans Miquel i Biel Flaquer «Poques-palles» i amb Santiago Aso.

En Toni Tous era alt i corpulent, una persona tranquil·la i assossegada. A la fotografia el carro i la somera pareixen de jugueta.

El 1971 es va filmar la pel·lícula *Simbad i la Princesa* a les coves d'Artà; una setmana abans demanaren extres a Capdepera i en Toni s'hi va presentar i en Toni Tous fou protagonista de la pel·lícula. El vestiren d'Unicorni amb una espasa lluitant part de la pel·lícula.

Còpia, imitació, model... homenatge!

LLEVANT

LIMPIEZA Y CELULOSA
MENAJE HOSTELERÍA Y HOGAR
ARTÍCULOS DESECHABLES BIO
SAL DESCALIFICADOR
REFRESCOS, VINOS Y LICORES
LOTES Y CESTAS NAVIDEÑAS
ALIMENTACIÓN, JAMONES Y EMBUTIDOS

HOSTELERÍA Y HOGAR

ALMACÉN-CASH c/ CAMP ROIG 7 POLÍGONO DE CAPDEPERA Tel. 971 565006-81 8945
comercial@distribucionsllevant.com www.distribucionsllevant.com

La catalanitat del 31 de Desembre

Josep Terrassa Flaquer

El Portalet del castell és un bon indret per a reivindicar-nos com a comunitat que vol tenir futur i ser respectada. Dins aquest recinte fortificat s'hi refugiaven els gabellins en els moments de perill, quan eren atacats per forces invasores hostils i temien per les seves vides. El castell era el reducte que els permetia defensar-se i seguir com a comunitat amb casa seva en aquesta contrada.

Una comunitat té sentit quan els seus ciutadans tenen i mantenen la ferma voluntat de viure junts i treballar per millorar les seves condicions de vida. Actualment Capdepera, i les Balears en el seu conjunt, és una societat que qualifiquem de desestructurada, on els diferents col·lectius que hi resideixen es giren l'esquena i no comparteixen gairebé res més que l'espai.



La desestructuració social s'ha generalitzat principalment per tota la zona costanera; hem perdut sentit de comunitat, capacitat d'organització davant tants de reptes i interès per un patrimoni heretat que la gran majoria de la població desconeix; mica a mica ens quedam sense ànima. Miquel Àngel Ballester, professor de filosofia, ho



resumia (*Ara*, 7-9-2024) dient que «la trista realitat és que vivim en una illa turístificada, saturada i venuda al capital global, fins el punt que ha entregat la seva ànima al diable».

A hores d'ara donam per perduda la capacitat de créixer de manera ordenada, creant les necessàries infraestructures escolars, viàries, sanitàries i habitatges per a tots aquells que necessiten independitzar-se o els que arriben cridats per unes feines majoritàriament precàries. Els nostres recursos naturals s'esgoten: el peix, el terreny agrícola o els recursos hídrics; alhora que malmetem el paisatge i els espais naturals i degradam la mar. Tot i ser conscients d'això se segueix impulsant la desmesura turística i urbanística, perseguint nous rècords en el nombre de vols i en l'arribada de turistes.

El passat històric i el patrimoni cultural i arquitectònic sempre havia estat un referent. El poble de Capdepera se sentia orgullós de tenir el castell i la Verge de l'Esperança i Cala Rajada del seu moll i de la Verge del Carme. Els nous barris locals, com el de Son Poca Palla, no tenen ni plaça ni referents. Aquesta manca de signes identificatius em sembla una mostra més de desestructuració social.

Aquesta precarietat social i cultural és aprofitada pels divulgadors d'interessos bords i il·legítims per a crear

SERVEIS FUNERARIS

grup muntaner ribot

ESPECIALISTES
EN
ASSEGURANCES DE DECESSOS

telf: 971 56 30 96 telf. urgències: 617 392 929

C/ S'Alzinar, 18 - 07580 CAPDEPERA

FOTGarcias

Fotografía y accesorios

- FOTO, AUDIO Y ACCESORIOS DE MOVIL -

Canon SAMSUNG Nikon iPhone SONY FUJIFILM GoPro

- IMPRESIÓN DIGITAL AL MOMENTO -
- FOTOS PARA DOCUMENTOS Y FOTOCOPIAS -
- IMPRESIÓN, ESCANEADO Y ENVÍO DE E-MAIL -

PROTECTORES DE PANTALLA DE HIDROGEL DE ALTA CALIDAD
PARA TODOS LOS MOVILES Y TABLETS DEL MERCADO

 **fotogarcias.es** 

C/ Leonor Servera nº75 - Cala Ratjada
Tel/Fax: (+34) 971 56 33 56 - garciasfoto@gmail.com

conflictes amb els immigrants, el català, la Memòria Històrica o l'habitatge. Entenc que ser atès és un dret de tot nouvingut que arriba per dignificar la seva vida, que el català és la nostra llengua pròpia i ha de ser protegida, que defensar la memòria d'una gent pacífica vilment assassinada pel franquisme és un deure de tot bon ciutadà.

Fa uns dies repassava el llistat dels gabellins que l'any 1594 residien o tenien casa dins el castell; la relació consta en el llibre *Artà en el segle XVI* del recordat prevere Antoni Gili. Aquests són alguns dels noms i llinatges dels avantpassats en l'esmentada data: Miquel Jaume, Mateu Melis, Miquel Moll, Miquel Llambies, Damià Cursach, Bartomeu Melis, Pere Ferrer, Cristòfol Ferrer, Gabriel Carrió, Miquel Flaquer, Pere Terrasa, Antoni Massanet, Pere Orpí, Antoni Orpí, Rafel Alzina... sembla la relació dels meus companys de l'escola pública, noms i llinatges ben nostrats, propis de la cultura catalana amb la qual ens hem identificat durant segles.

Abans de l'estiu la Presidenta del Govern de les Illes Balears feia públic el *Pacte per a la sostenibilitat*, un projecte en el qual hi han de treballar dotze grups, un dels quals es centrarà en el patrimoni cultural. Idò bé, inicialment dins aquest camp a analitzar no hi havia cap representant d'entitats culturals, com per exemple l'Obra Cultural Balear, i s'oblidava de temes com la llengua catalana, que és una part fonamental del nostre patrimoni;

uns oblots que deien molt de les intencions de la presidenta i del seu compromís amb la cultura nostrada.

La meua primera intenció era parlar del fet que l'any passat s'aprovà substituir la *Diada del 31 de desembre* per una altre a celebrar el *12 de setembre*. Un canvi festiu argumentat pel catedràtic emèrit de la U.I.B, Roman Piña Homs, d'aquesta manera: «*La fiesta del 12 de septiembre recuerda el reconocimiento del reino mallorquin en 1276, con la jura de las franquezas por Jaime II, su primer rei privativo, en el recinto de lo que seria la iglesia de Santa Eulalia, en presencia de las fuerzas vivas de la isla; una festividad sin recuerdos genocidas. Los catalanes tomaron la ciudad però quien izó la bandera del rey Jaime I en lo alto de las murallas fue un aragonés llamado Pérez de Pina, puesto que los suyos también estaban en la sangrienta jornada*» (UH 14-12-2024).

Amb aquest canvi de data el Govern intentava substituir una festa reivindicativa per una de protocol·laria i sense suport popular, manipulant els fets històrics en benefici propi; tot plegat em recorda les celebracions pròpies del franquisme on, a més de la manipulació, allò fonamental era la presència de les autoritats. La nostra reivindicació vol ser festiva, viva, oberta i integradora, que recordi el patrimoni acumulat en els últims vuit segles i alhora manifestar la nostra ferma voluntat de mantenir-ho viu; malgrat els entrebancs, la incomprensió i la nostra petitesa.



CAP VERMELL

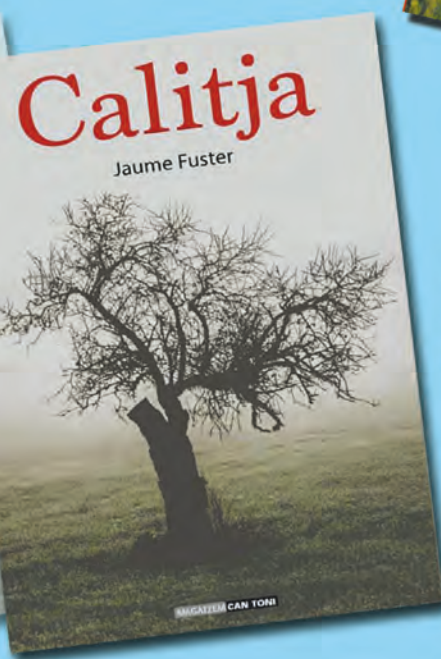
DARRERES PUBLICACIONS



Aquest llibre preten reivindicar i donar a conèixer la figura i l'obra del pintor **Jaume Mercant Melis** (Capdepera, 1908 - Palma, 1999) un artista que tengué una manera molt particular d'interpretar el paisatge mallorquí. Amb un llenguatge que transpua silenci, sensibilitat i poesia. És un dels pintors més rellevants de la segona meitat del segle XX a les Balears.



Alexander Gorkow és un dels més intel·ligents i premiats periodistes alemanys i com a redactor de l'emblemàtica «Seite Drei» del Süddeutsche Zeitung muniquès, un diari de referència, liberal en el millor sentit de la paraula. **Hotel Laguna** és un llibre profundament marcat per una nostàlgia, la del paradís perdut de la infància a Canyamel, però, també i sobretot, per la nostàlgia del pare.



Una novel·la narrada en primera persona en què s'intenta respondre a interrogants que havien quedat surant a **Mirant el silenci**, i així tancar el cicle de Sant Andreu, el poble que sembla a Cala Rajada, amb una trista història d'amor.

GENER

Durant el mes de gener s'inaugurà, a la capella del Centre Cultural la Misericòrdia de Palma, l'exposició documental «**L'arxiu sentimental de Joan Guaita. 40 anys al món de l'art**» (una sèrie de més de 300 elements que formen la mostra documental que el galerista va donar a l'arxiu municipal de Capdepera, enriquida per peces d'art que formen part de la col·lecció particular de Guaita). En la inauguració, a més de Joan Guaita, van participar la vicepresidenta del Consell de Mallorca i consellera de Cultura i Patrimoni, Antònia Roca; el regidor de Capdepera, Paulí Faba; i l'arxiviera Maria Massanet.

L'IES de Capdepera, durant el mes de gener, han dut a terme un interessant projecte, que té com a referència l'obra fotogràfica «humanae» de l'artista Angelica Dass. El projecte promou la reflexió sobre els **colors de la pell** de les persones, d'acord amb el format de les guie **PANTONE**. El projecte posa de manifest que cada persona té un **patró únic**, cosa que fa desaparèixer qualsevol possibilitat de jerarquia social, i cerca demostrar que allò que defineix l'ésser humà és la seva **singularitat** i, per tant, la seva **diversitat**. Un interessant i bella iniciativa elaborada a l'IES de Capdepera.



**FUSTERIA
CA'N XERAFI**

Tel. 971 56 38 01 | Fax. 971 56 61 79 | Mòvil. 658 76 79 99
E.mail. fusteria@canxerafi.com
Leonor Servera 119 | 07590 Cala Rajada

- Neteja de clavegueram
- Desembussos
- Depuradores
- Buidatge i neteja de cisternes, aljubs i piscines
- Fosses sèptiques



C/ Castellet, 31 bjs.
07590 CALA RAJADA
Tel.: 971 596 602
Fax: 971 596 600
info@rebalim.com
mòbils:
671 692 886 (Tolo)
689 211 630 (Toni)

FEBRER

Dia 2 es dugué a terme al Teatre de Capdepera, la representació de «**Taula italiana**», amb el col·loqui final amb les actrius i els dramaturgs. A l'obra, quatre actrius (Ann Perelló, Aina Frau, Alba Flor i Esperança Font) representaren un enfrontament dins la professió del teatre amb el seu rerefons tèrbol. L'obra escrita pels dramaturgs David Mataró i Rafael Gallego i dirigida per Sergio Baos.

Dia 14, el poeta mariando Miquel Àngel Mas el seu poemari *Dic mar*, acompanyat de Jaume Fuster, davant d'un públic fidel i entregat, format també per molts d'amics i coneguts del poeta. Aquesta obra guanyà el premi Vila de Lloseta 2024, publicada per Aida edicions, davant d'un públic fidel i entregat, format també per molts d'amics i coneguts del poeta. La sala de la biblioteca de Capdepera es va omplir de bat a bat per a la presentació d'aquest esdeveniment, un acte poètic molt concorregut i escàs en aquestes terres gabellines.

Dia 16, al teatre de Capdepera, es va poder presenciar l'obra teatral *Bernarda*, inspirada en el personatge protagonista de l'obra *La casa de Bernarda Alba*, de Federico García Lorca. Dirigida per Bernat Pujol.

Dia 22 es van celebrar les **eleccions de la Coral s'Alzinar**, durant el sopar anual de la coral. Es tracta dels primers comicis d'ençà que n'Elionor Gómez-Quintero deixà la direcció des de la fundació (1981). La nova Junta quedà formada per Baro Gutiérrez, Sally Von Stunzner (presidenta cessant), Maria Antònia Gomis (directora), Joan Genovart, Ricard López, Esperança Riera, Joan Cabalgante, Maria Antònia Sureda, Maribel Guspí i Maribel Valdivielso.

L'Escola Municipal de Música de Capdepera celebra les tradicionals **vetl·leries i ximbombades** amb els més joves. Aquests esdeveniments han servit per mantenir viva la cultura popular i apropar les noves generacions a les arrels musicals del nostre poble. Durant les trobades, s'ha comptat amb la col·laboració de sonadors, els cantaires de la Coral Gabellina, Ses Madones de sa llata i el músic Jaume Cabrer, que han acompanyat i enriquit aquestes jornades amb la seva experiència i passió per la música tradicional.



MARÇ

La primera ressenya del mes de març de 2025, va ser del **Concert de primavera** celebrat dia 2, organitzada per la clarinetista alemanya resident a Capdepera, Sabine Grofmeier, acompanyada de Carlos Bonnín al piano i la cantant Lorena Bonnín. El concert dividit en dues parts oferí un ample i variat programa musical amb peces molt conegudes, podríem dir gairebé clàssiques populars. El concert va ser gratuït, i es demanà un donatiu a tall de «taquilla inversa», per a «Moixos gabellins».



Dia 4, al Teatre Principal de Palma, va tenir lloc la conferència titulada «**Joan Guaita, un retrat: binomis i adjectius**», un acte cultural i de reconeixement al galerista Joan Guaita, que han organitzat la Conselleria de Cultura i el Consell de Mallorca. La conferència, impartida per Mn. Nadal Bernat, vicari judicial del Bisbat de Mallorca, ha ofert una profunda reflexió sobre la figura de Joan Guaita, explorant els seus binomis i adjectius més característics. La presentació de l'acte ha estat a càrrec de Maria Massanet, arxivera de Capdepera.



Dia 5, a la biblioteca de Capdepera na **Patricia Picazo** va oferir una doble sessió de narració oral. Una primera sessió de contes en família sota el títol d'«**Intrèpides**» que comptà amb una molt bona participació d'infants i pares/mares que gaudiren de valent de la selecció de contes narrats per na Patricia. Una sessió molt amena i divertida. La segona sessió de la narradora valenciana, va ser en castellà i malgrat mantenir el mateix títol «**Intrèpidas**» el contingut va ser radicalment diferent, una narració amb base autobiogràfica que descriu, a través d'espigellades de la vida de familiars i veïnats, la vida d'una família a la València de postguerra fins avui. Amb un fi sentit de l'humor i una gran sensibilitat passen personatges, prestant especial atenció en les dones, de l'univers familiar. Escoltar a na Patricia és tot un goig, i els assistents coincidiren a demanar una pròxima visita.



Dijous 6, en el marc de les activitats organitzades al voltant del 8M 2025, l'alumnat de 4t d'ESO, 1r de Batxillerat i 2n d'FPB va assistir a la projecció de la gravació de l'obra de teatre **Kelly** de Rafel Gallego, al teatre de Capdepera. **Kelly** és una peça teatral que tracta les condicions de feina, les reivindicacions i la problemàtica que viuen les cambreres de pisos dels hotels. Després del visionat es va fer una taula rodona amb la participació Rafel Gallego i dues dones treballadores del sector, amb molta experiència, na Maria i na Cati. La taula rodona va ser molt fluida gràcies a la participació de l'alumnat.



CAP VERMELL

capdepera i cala rajada en un clic

El mateix dia es va representar l'obra *Germanes* de Carol López, dirigida per Toni-Lluís Reyes. Aquest text, que va ser guardonat amb el Premi Max (2008) i Premi Butaca (2009) s'acomiadava dels escenaris amb aquesta representació. Les actrius i actors (Bàrbara Cànaves, Marisa Reyes, Joana M. Mascaró, Montse Amer, Guillem Caldentey i Miquel Binimelis) donen credibilitat a uns personatges molts humans i ben perfilats. Després de finalitzar la representació es va realitzar el tercer acte.



Dia 8, l'Auditori del Centre Cap Vermell acollí una nova edició del **De Banda a Banda**, un concert ja tradicional que reuní la Banda de l'Escola Municipal de Música i el C.C. Banda de Música de Capdepera. Aquest esdeveniment s'emmarcà dins el Cicle de Concerts i Festivals de Banda de Música 2025, organitzat per la Federació Balear de Bandes de Música. L'acte s'inicià amb unes paraules d'Agustí Esteve, president del Centre Cultural, i Víctor Ferragut, director de l'Escola de Música, que destacaren la importància d'aquest concert per apropar les noves generacions a l'activitat habitual de la banda de música, tot reivindicant-lo com una aposta de futur. El concert culminà amb una actuació conjunta de les dues formacions, que interpretaren Ammerland i Happy Mallets, en la qual cal destacar la magnífica interpretació solista de Jaume Domenge al xilòfon. En finalitzar el concert, el fins ara director de la Banda de Música, Marc Forteza, s'adreçà al públic per anunciar que, després de desavinences amb la nova junta directiva, deixava el càrrec.



espai on compareixen diversos personatges i aprofiten el ruïnós espai per les seves dèries. L'equip actoral està format per Ani Muñoz, Ana Alarcón, Magdalena Albertí, Xesca Vicens, Pilar Díaz, Magdalena Navarro, Mónica Viejo, Esperança Morey, Nicole Serapio, Jaume Torres, Tolo Alzina, Suso Rexach i Massimo Pasqui, amb Joan Genovard com a narrador.

Dia 21 de març de 2025, dia internacional de la poesia, tot un desplegament tecnològic estava a punt per seguir de prop l'arribada de l'escriptor **Javier Ruescas**, que es desplaçà expressament des de Madrid per a realitzar un taller d'escriptura i una xerrada a l'IES CAPDEPERA sobre el seu món com a escriptor. Rebut amb una recepció digna d'una estrella de rock, que l'autor mateix confessà que no li havien fet cap altre semblant a cap institut (amb caixes literàries dels seus llibres, uns centres florals espectaculars, treballats per l'alumnat d'AGA, llibres decorats i un càtering de pinyol vermell, elaborat per l'alumnat de cuina).

Dia 21, se celebrà un nou **club de lectura** a la Biblioteca Pública de Capdepera. Aquesta vegada amb el comentari de dos llibres: *Homes*, d'Isabel-Clara Simó i *Memòries i Confessions d'un adolescent de casa bona*, de Josep Maria Llompart.

El taller de teatre presenta *Can Consentit* al Teatre de Capdepera. *Can Consentit* és el títol de l'obra que presenta el taller de teatre de Capdepera, escrita i dirigida per Arnau Serra. Amb una gran resposta de públic, que ompliren les quatre funcions programades. Una obra molt divertida i despreocupada, que planteja la decadència d'una casa emblemàtica de poble, que esdevé un

Dia 29, l'Escola Municipal de Música de Capdepera va oferir un **concert de conjunts** al Centre Cap Vermell. En el concert van participar diversos grups de l'escola: Orquestra, dirigida per la professora Xisca Asensio; Conjunt de percussió, sota la direcció de la professora Rosa Ballester; Coral, amb la guia de la professora Bàrbara Femenias; i Conjunt de guitarres, dirigit per la professora Maribel Lliteras. L'esdeveniment va comptar amb una notable assistència de públic, que va gaudir de les interpretacions dels diferents conjunts.

ABRIL

Dia 1, Palma presenta una escultura de gran format de **Gustavo**. La «**Niña-luna**» donarà la benvinguda al polígon de Son Castelló. Es tracta d'una escultura de polièster i acrílic de tres metres d'alçada que li comanaren en el seu moment per commemorar el seixantè aniversari d'aquell primer polígon industrial a les Illes anomenat ASIMA, i que ara és Son Castelló. L'acte, presidit pel batle de Palma, Jaume Martínez i el president d'ASIMA, Francisco Martorell, que actuaren d'amfitrions i mostraren la seva satisfacció per aportar a un espai industrial elements culturals de gran nivell com aquesta escultura de Gustavo.

L'IES Capdepera ret homenatge a un referent gabellí, creant el **Racó Lector Joan Rai**. Dintre del pla de foment de la lectura l'institut de Capdepera està creant racons lectors. Que aquest petit Racó Lector que hem creat a l'institut de Capdepera serveixi com a petit homenatge al seu petit país, que ara també és el nostre. Abel Servera comentà: «La ploma d'en Joan té la capacitat captivadora de tractar temes universals a partir de la nostra quotidianitat més local».

Dia 2 d'abril se celebra el **Dia Internacional del Llibre Infantil i Juvenil**, un dia per a celebrar la lectura, la imaginació i els llibres que ens han acompanyat des de petits. Enguany 2025 ha tingut el lema «La llibertat de la imaginació», el cartell i el missatge ha anat a càrrec de R. Visser i J. Ipenburg dels Països Baixos. A la biblioteca de Capdepera ho celebraren, llegint el missatge i gaudint d'un contacontes: *En Patufet* i un taller, de la mà de Púrpura Events. A la biblioteca de Cala Rajada, hi va haver un espectacle de teresetes. Les dues activitats van comptar amb un públic molt nombrós i participatiu.

Dia 4, Romeu Mateu per presentar el seu darrer llibre *Benvinguda adolescència*, junt amb Tolo Alzina «Cunill», qui va escriure una ressenya. Ens comentà: «Quan un escolta n'Anna sap que parla una autoritat, un referent en el camp de la psicologia. Experta en psicologia positiva, educació emocional, acompanyament a persones altament sensibles, emergències, i una tasca de més de vint anys a Font Fregona, un centre terapèutic a on acompanya a joves amb trastorns de conducta i addiccions». El llibre té tres parts: L'aparició dels primers canvis físics i psicològics; la part pràctica amb pautes; i l'abordatge de problemes més seriosos que han d'afrontar les famílies: trastorns de conducta, alimentaris, addiccions, mons virtuals desconeguts pels mateixos adults, assetjament escolar, mòbil i noves tecnologies». Les tres eines que ens va lliurar n'Anna: educació, confiança i límits.

Dies 4 i 5 d'abril, l'alumnat de 5è curs del CEIP s'Alzinar van interpretar al Teatre de Capdepera una adaptació col·lectiva del llibre *Petit Príncep*. L'obra dirigida per n'Elionor Orpí, amb la col·laboració de Laura Nadal, Dani Usero i Paco Galian. L'adaptació de l'obra de Saint-Exupéry, amb el títol *El viatge del Petit Príncep*, descriu d'una forma àgil i sorprenent el viatge del Petit Príncep des del seu planeta on viu amb la «seva» rosa fins a la Terra. Entre personatge i personatge van interpretar diversos balls, en els que la llum i el color són protagonistes de les alegres coreografies. Amb una selecció musical molt adequada, unes bones coreografies (comptarem amb l'ajuda de tres alumnes majors que les prepararen) i un gran desplegament d'alumnes i decorats, el resultat va ser espectacular. Però el més important és que els joves intèrprets s'ho passaren molt bé, gaudint del seu treball damunt l'escenari i del suport del públic que omplí el teatre en les seves actuacions.

La presentació de la **XXII Mostra de les Arts Escèniques de Capdepera** (del 4 d'abril al 29 de juny de 2025) es va fer al Teatre de Capdepera. Durant l'acte d'inauguració, també es va fer entrega dels premis del concurs de dibuix, on hi han participat 401 alumnes sota la guia de 18 professors dels centres educatius s'Auba i s'Alzinar. Enguany s'han programat 12 espectacles i 23 representacions al Teatre de Capdepera i compta amb un total de 895 participants (actors, músics, ballarins, directors, col·laboradors i concursants).

Dia 11 d'abril, a la biblioteca de Cala Rajada, **Joan Isaac** (el gabellí d'Esplugues que pescava somnis) s'envoltà de tres poetes a un costat de la taula i a un petit estol d'amants secrets de la poesia a l'altra per a presentar el poemari *Què li hem fet a aquest planeta?*. Fa just un any presentava al Teatre de Capdepera el llibre *101 cançons*, amb concert inclòs amb la memorable col·laboració de la coral s'Alzinar. Ara es presentà amb un poemari tant sensible com proper, amb la sinceritat d'un home que mai no deixa de sorprendre's davant una realitat que no li fa el pes, però que la suporta gràcies a la bellesa, els somnis i l'amor. Hi participaren Cati Massanet, Miquel Llull, Joan Cabalgante, Yasmin Ferrer i l'autor, Joan Isaac.

Dia 13, a la plaça de l'Orient va haver-hi una **mostra de l'escola de ball de l'Agrupació «Castell de Capdepera»** en la que nins i nines de l'escola de ball de bot van ser els protagonistes de la ballada. Prèviament, el grup «**Ses tres guitarres**» (Maria, Joana Colom i Elionor Gómez-Quintero) amb la col·laboració de n'Esperança Sureda, va interpretar tot un seguit de cançons populars. Els nins i nines més petits de l'escola de ball, sortiren a ballar 8 cançons interpretades pels sonadors.

Dies 15 i 16, a l'Espai Gustavo es va reprendre l'activitat cultural després d'importants reformes dirigides per Odila Rodas, amb un esdeveniment molt especial on la pintura i la música han dialogat d'una manera única. L'Escola Municipal de Música de Capdepera (EMMC) fa mesos que prepara el **Concert de Música i Pintura: Els nostres compositors**, un projecte on els seus estudiants han compost peces originals inspirades en les obres de Gustavo. Una fusió de música i pintura en un ambient ple d'inspiració.

Sota la direcció d'Arnau Serra, el grup d'alumnes del Taller de Teatre del Centre Jove (Grup de perfeccionament) interpretarà l'obra de creació col·lectiva *Entre Fogons*, en el marc de la XII Mostra de les Arts Escèniques de Capdepera. Amb una posada en escena prou original, un únic espai on el joc de llums i elements bàsics creaven ambients diferents, actors amb interrelació amb narradors de les situacions, música controlada en el mateix escenari (per n'Arnau, com una mena de DJ)... I uns joves intèrprets amb prou experiència (allò que deien de «joves, però sobradament preparats») que treuen els seus papers amb desimboltura, malgrat la seva dificultat. El grup de perfeccionament format per Clara Ginard, Clara Font, Neus Mayol, Nerea Espinar, Jaume Torres, Estrella Serrano i Paula García.

Quin llibre regalaràs per Sant Jordi 2025? *Cap Vermell* proposa les nostres novetats literàries perquè regalis cultura als qui més t'estimes.

Dia 23, es lliuraren «**Ploma de ferro 2025**». Premi que han assolit la 32a edició amb 2 guanyadors i dos accèssits locals: els premiats han estat Fiona Sarola Lozano, de Girona, que ha obtingut el primer premi amb «Camí a la calç», relat evocador, amb una atmosfera anímica i ambiental d'estupor i incertesa; i el premi local ha estat per a Gabriel Torres Malpesa, amb l'obra «S'ha acabat el bròquil», una història sobre la saturació turística actual amb un punt irònic i detallat. I els accèssits locals han estat per a «Cobejança», de Miquel Piris Obrador i per a «La rondalla de n'Anyana», de Joan Cabalgante Guasp. En aquesta edició s'hi han presentat 80 narracions, una xifra bastant superior a convocatòries anteriors, que han estat avaluades per Pere Antoni Pons Tortella, Aina Fullana Llull i Pau Vadell Vallbona.

Dia 23 d'abril, se celebrà a Capdepera la **Diada de Sant Jordi 2025**, la festa dels llibres a la plaça de l'Orient de Capdepera. Durant tot el matí es muntà la parada de venda de llibres, amb totes les novetats literàries, llibres infantils i juvenils a càrrec de l'Estanc Can Pep Serra. També hi ha hagut venda de llibres de segona mà i venda de roses a càrrec d'alumnes de l'IES Capdepera,



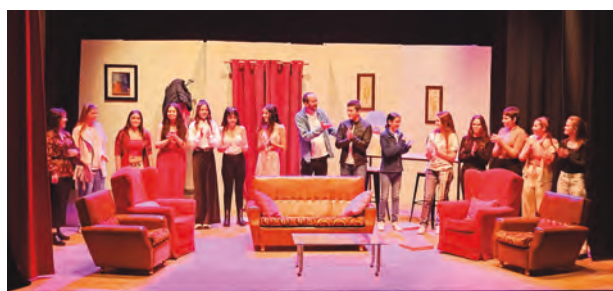
per cert, al llarg de la diada les acabaren totes. La Residència de Gent Gran ha participat amb la venda de manualitats que fan referència a la festa. A l'horabaixa hi hagué un familiar a càrrec de Mar Llull, activitat patrocinada per l'Estanc de Can Pep Serra; tallers infantils pintant dibuixos amb la temàtica dels llibres i Sant Jordi o fent marca de llibres; Lliurament dels XXXII Premis Ploma de ferro, presentats per "Vaca Eixuta Xou" amb Antoni Guiscafrè i Lluís Gili; i per acabar van pujar a l'escenari els Germans Martorell i Mateu «Xurí» oferí gloses musicades.



Dia 25, es va inaugurar la Mostra-Exposició de la producció dels alumnes dels **tallers de l'Escola d'Adult de Capdepera**, realitzada durant el curs 2024/2025. L'exposició acull els treballs de l'alumnat de Restauració, Llata i Pintura. Hem pogut gaudir de les peces elaborades durant tot el curs, tot bellament presentat a les sales d'exposició del Centre Melis Cursach, espai ideal per exposar les obres realitzades. Durant la inauguració parlaren la batlessa Mireia Ferrer, la regidora d'Educació, Pilar Díaz, i Sebastià Massanet en nom del professorat.



Dies 25 i 26, les i els alumnes d'ESO del Taller de Teatre del Centre Jove, van interpretar l'obra de creació col·lectiva *Aquesta comèdia és una tragèdia*, dirigida per Arnau Serra, en el marc de la XXII Mostra de les Arts Escèniques de Capdepera. El grup d'ESO està format per actors i actrius (majoritàries) que, malgrat que la seva joventut tenen experiència en l'escenari. Una obra divertida interpretada per Joaquin Legorburu, Elena de Maria, Marta Mayol, Laia Rodríguez, Olivia Legorburu, Lucila B. Ricca, Estefanía Gómez, José M. Aguza, Lucía Pino, Ana García, Carla Vaquer, Aurora Rozalén, Carla Garcia-Sotoca i Laia Ruiz.



Dia 25, la biblioteca de Capdepera acollí el *club de lectura* dedicat al llibre *El dia abans de la felicitat* de De Lucca. El llibre conta les peripècies d'un jove en plena postguerra a la ciutat de Nàpols. Els tertulians comentaren la manera de narrar de De Luca, alguns trobaren que fou un llibre bo de llegir. En acabar un l'àpat bibliotecari inspirat en l'obra des de pizzes, macarrons amb vinagre, coques, i el pastís que era també propi del llibre llegit, com mana la tradició.



MAIG

Dia 2, va tenir lloc en el Centre Cap Vermell l'acte de cessió a l'Ajuntament del **vestit de llata** creat per **Yolanda Izquierdo** en motiu de la festa de Cap d'Any celebrada a Capdepera, i que va ser lluit en aquell acte per la presentadora *Madroche* (Mar Font). El vestit és tota una obra d'art, de difícil elaboració i que romandrà exposat a la Casa del Governador, juntament amb la resta de peces del Museu de la Llata allà instal·lat. L'acte també va comptar amb una exposició de les peces fetes pels alumnes de Yolanda Izquierdo, prop d'una quarantena que acudeixen setmanalment al seu taller de Cala Rajada.

Lliurament dels **premis juvenils «Ploma de ferro 2025»**. Als premis juvenils, hi han participat els alumnes de 6è dels dos centres de primària i els guanyadors han estat els següents: Del CEIP s'Auba «Invasió dels reis d'Iris», de Carme Morey Pérez; «La final», de Pau Espiritusanto Chanton; «La màgia perduda», de Nicolás Daniel Pascual Jaramillo i «El llapis», de Javier Vaca Hermosell. I del CEIP s'Alzinar Zihan Zhou, amb «Recerca del passat»; Ana Beatriz Guidini Martínez, amb «Na Maria i el seu ca»; Mohammed Saleh Hessina Hayub, amb «El jove detectiu» i Andrea Vega Contreras, amb «Mira per on!».

Dia 10, va tenir lloc el concert **d'intercanvi coral de Cor Jove de Capdepera amb Altaveu Grup Vocal de Barcelona**, al Teatre de Capdepera. El Cor Jove de Capdepera va fer un intercanvi coral amb una agrupació de Barcelona, Altaveu Grup Vocal, un cor de nou anys d'experiència dirigits per Gerard Ibáñez. Els dos cors demostraren ser uns cojunts joves i animats que impregnaren un teatre, amb quasi tot l'aforament ple, de molta energia i dinamisme. Foren molts els aplaudiments i la satisfacció del públic que ho demostrà dins i fora del teatre. Va ser una experiència enriquidora, aprenent els uns dels altres en l'àmbit musical, pedagògic i grupal. Creant sinergies damunt l'escenari.

Dia 9, al Monestir de la Real, la Coral de S'Alzinar va dur a terme el primer concert del **XVIII Festival Coral de primavera**, que se celebrà del 9 a l'11 de maig. L'església gòtica del monestir, on se celebrà el concert, era plena a vessar. Maria Antònia Gomis realitzà una impecable direcció i tocà el piano de manera memorable, els cantaires estigueren a l'altura de les circumstàncies, car no és fàcil encetar un concert tan distingit. Tots ells reberen l'aprovació del públic assistent. Les altres corals també tingueren una actuació notable, amb focus que les il·luminaven en el cas de les cantores de Sant Francesc, dirigides per Cristina Llabrés. El concert acabà amb una interpretació conjunta del tema «Hello Django».



En el mes de maig, els alumnes de 1r de primària del CEIP S'Alzinar i CEIP S'Auba *visitaren l'Escola Municipal de Música de Capdepera*. Una iniciativa, emmarcada dins el programa de difusió i promoció de la música al municipi, ha permès que els infants entressin en contacte directe amb el món dels instruments i del seu aprenentatge. Durant la visita, els nins i nines han participat en una roda d'instruments, una activitat lúdica i pedagògica coordinada pel professorat de l'escola. A través de petits tallers pràctics i demostracions en viu, han pogut escoltar, observar i fins i tot provar alguns dels instruments que s'imparteixen habitualment a l'Escola Municipal de Música.

Dia 14 de maig vam assistir a l'exposició *Atalaiant el Canvi* al museu Magdalena Nebot. Es tracta d'un ambiciós projecte educatiu que s'ha implicat una gran part de l'alumnat (més de 250 alumnes), professorat i personal de centre. Parlem d'un treball col·lectiu en l'organització i execució han participat el departament de Plàstica, les comissions de Coeducació i Medi Ambient, l'alumnat de 4t d'ESO, Batxillerat i els cicles Formatius AGA i HOT. La visita que realitzarem era guiada per un professor, seguint un itinerari a través de tot el centre, i constava de dues parts. A la primera una sèrie de maquetes ens mostraren els problemes que ens afecten a les Illes Balears a conseqüència de la massificació turística. Entre d'altres, el problema de l'habitatge, la massificació de les platges, les construccions que malmeten el paisatge... I l'altra part se'n presentà l'alternativa que proposa una dona a cada un dels reptes que es plantegen a la humanitat i al planeta. Parlem 10 de científiques i activistes: Rachel Carson, Maria Sybilla, Vandana Shiva, Yayo Herrero, Nemonte Nenquimo, Greta Thunberg, Eangari Maathai, Jane Goodall, Berta Càcers i Fatemah Alzelzela. Cada de les propostes presenta un muntatge artístic, panells informatius, línia cronològica i biografia, escenografies i missatges. Dos alumnes plantegen el problema o aspecte que planteja el muntatge i comenten l'alternativa o treball de la dona protagonista de cada un.

Dia 18 de maig, es produí un concert d'**agermanament entre les corals** de Sencelles i de s'Alzinar. Les dues corals compartiren recital a l'església de Sant Pere de Sencelles.

Dia 24, hi hagué una **Ballada de l'Escola de l'Agrupació «Castell de Capdepera»** a la plaça dels Pins de Cala Rajada. L'escola de ball de bot de «Castell de Capdepera», va fer una exhibició en la qual els petits balladors i balladores van poder ballar davant un nombrós públic que va fer rotllana a la plaça. Aquestes ballades tenen la intenció d'ajudar als alumnes més

petits a agafar confiança en les seves actuacions davant públic, a més de mostrar els seus avanços i gaudir ballant. Els músics de l'agrupació van interpretar les cançons tradicionals, que van rebre fortes ovacions del públic, valorant la feina dels nins i nines i agraïnt la gran tasca que realitzen les monitores de l'escola de ball.

Dia 25 de maig, se celebrà el **«Concert de primavera» de la Coral s'Alzinar**, al Centre Cap Vermell, sota la direcció de Maria Antònia Gomis Ferrer (qui també acompanyà al piano). El regidor de Cultura, Yannick Wilken, va donar la benvinguda al públic i presentà el concert. Amb una presència discreta de públic, la coral ens oferí un excel·lent concert que, com explicà la directora, es dividí en dues parts molt diferenciades. En la primera interpretaren cinc obres de caràcter religiós, que conviden a la meditació i la introspecció, més pròpies de Pasqua. La segona part incloïa un repertori més eclèctic i alegre. El públic agraí la gran actuació de la coral amb una sonora i llarga ovació, agraïda amb dues bises «Bella ciao» i «So de sa Pastera».

Dia 28, l'alumnat que durant tot el curs ha participat en els projectes musicals **«Tres pistons»** (l'alumnat toca trompeta i bombardí), **«Descordats»** (l'alumnat toca viola i violí) i **«Guitabons»** (l'alumnat toca un dels instruments més típics de la nostra terra i cultura, els guitarrons) han ofert un concert per escola i famílies per mostrar el projecte musical que duen a terme al col·legi s'Alzinar en col·laboració amb l'Escola de Música de Capdepera, Ajuntament i AMIPA de s'Alzinar. Aquests projectes, en el que participen alumnes de 3r, 4t i 5è d'Educació Primària, tenen com a finalitat oferir nous recursos per abordar les realitats de l'entorn de nins i nines en edat escolar per mitjà de l'aprenentatge artístic, contribuint així al desenvolupament de competències socials, comunicatives i relacionals dels infants i les seves famílies.

Dia 30 de maig s'inaugurà l'exposició **«Evolució» d'Ernesto Rodríguez** a Can Melis. Es tracta d'un recorregut per la seva exploració de la ceràmica i la pintura com a eines de reflexió sobre l'ésser humà, la seva ànima i el pas del temps. Rodríguez, nascut a l'Havana (Cuba) el 1975, estableix a Mallorca un llenguatge artístic propi que explora la plasticitat de la ceràmica i la seva capacitat per plasmar les discrepàncies entre l'ànima i la carn. A través de les seves figures, l'artista desafia la relació entre el cos i l'espiritualitat, utilitzant el fang com una via d'expressió visceral i emocional.

Dia 29 de maig, va tenir lloc a la biblioteca de Capdepera la presentació de l'obra d'Estel Font, el poemari titulat *Filla d'afràu*. Presentació en què també participaren Joan Cabalgante i Aina Massanet. L'autora

n'Estel va comentar els motius que l'animaren a escriure el poemari. N'Estel és filla d'Osona, terra de Jacint Verdaguer (recordà que va fer feina a la Fundació Jacint Verdaguer) i des de tota la vida l'ha interessat la naturalesa. Explicà com va ser la seva arribada a Mallorca i com, durant un temps, va fer feina a l'Oficina de Turisme de Capdepera, una experiència que de la que està molt contenta. En la seva intervenció va comentar la projecció d'una sèrie d'imatges de la seva terra, del parc de Llevant i de Capdepera. Per cert, una de les imatges era d'un cornet, que va ajudar a recuperar, fet del qual se sent molt orgullosa.



Dia 31, el **Cor Jove de Capdepera**, dirigits per Marc Forteza, anà a cantar a l'església de Lloseta, al IV cicle de música coral, durant les festes de la fira de la sabata. Convidats pel cor Musicart de Lloseta, cantaren juntament amb Musicantes de Mallorca, dirigits per Irina Capriles. Després l'actuació de cada un del cors, les dues corals interpretaren dues peces conjuntament com a acte de germanor, posant punt final al primer dia d'aquest cicle de música coral.



JUNY

La companyia «Tschock cultura emocional» presentà a l'Auditori del Centre Cap Vermell l'obra **Bernat**, una comèdia d'embolics escrita per Jeroni Obrador Rosselló i interpretada per Miquel Àngel Torrens, Bàrbara Nicolau i Guillem Juaneda. La comèdia escenifica cinc textos de Bernat Vidal i Tomàs, reconegut per la generació dels cinquanta i per l'escola de Santanyí, com a mestres i peça clau de la renovació literària de les Illes Balears. Els actors interpretaren magníficament, a en Quico, na Jacqueline i en Miquel Àngel, personatges que discuteixen com dur a terme el muntatge d'una obra de teatre i interpretació dels poemes de l'autor sobre Miró i Lorca. La música és original de Josep Burguera.

Des de maig, i durant tot l'estiu, en el passeig de Cala Lliteres a Cala Agulla, s'exposaren 20 peces úniques del pintor i escultor de Santa Margalida, Guillem Àngel Crespí Alemany. L'exposició a l'aire lliure presenta figures realitzades amb ferro, acer corten i acer inoxidable, que reproduïxen temes ja desenvolupats per l'escultor com violins, peixos i galls, i d'altres que no havien vist anteriorment al municipi com piano, bicicleta o cavallet de mar... Aquesta és la segona exposició de Crespí Alemany a Capdepera, l'any 2021 va fer una exposició escultòrica al passeig Marítim de Cala Rajada combinada amb una altra de pintura al Centre Cap Vermell, anomenada «**HARMONIA FIGURATIVA**».

Dia 9, se celebra el **Dia Internacional dels Arxius 2025**, a Capdepera. En el marc de la celebració del Dia Internacional dels Arxius, la Fundació Amics del Patrimoni ha fet una donació significativa de la seva documentació a l'arxiu municipal de Capdepera. Aquesta fundació, creada l'any 2001, ha acumulat al llarg dels anys una vasta quantitat de documents que reflecteixen la seva trajectòria i iniciatives, i ara aquests materials seran accessibles per a la investigació i el coneixement. El fons donat abasta un període cronològic entre els anys 2001 i 2024, convertint-se en una font d'informació fonamental per a l'estudi de la cultura mallorquina d'aquest segle. La presentació del fons ha estat a càrrec de Mn. Joan Pascual, qui fou el primer secretari de l'entitat.

Dia, 8 i 9, es representà en Teatre de Capdepera l'obra «**Dolents per sempre**» a càrrec dels alumnes del taller de Teatre Musical de l'EMMC, en el marc de la XXII Mostra de les Arts Escèniques de Capdepera 2025. L'obra dirigida per Bàrbara Femenies i Arnau Serra, comptà amb la direcció musical de Víctor Ferragut i la coreografia de Ma Antònia Gomis. Els alumnes del taller que participaren del musical són: Mara Maria Camacho, Maria del Pilar Camacho, Josep Àlvarez, Sophie Mono,



Carla Vaquer, Aloma Rigo, Marina C. Geres, Magdalena Flaquer, Emma Morey, Mariona Sureda, Ma Antònia Vizcaino, José G. Camelo, Maria Rosselló i Leo C. Jonsen. Les divertides coreografies, la bona posada en escena, l'excel·lent música i cançons, la interpretació i caracterització de personatges... tot plegat va fer que el musical agradés molt al públic (i als mateixos actors).

Dia 5, la Coral Gabellina va participar en la clausura de la **Trobada de Corals de Gent Gran** celebrada en el Claustre de Lluçmajor. La coral Gabellina, sota la direcció de n'Elionor Gómez-Quintero-Garau, va compartir cartell amb les corals de representants de Sant Joan, Alcú dia, Pòrtol i Badia Gran de Lluçmajor. Cada coral interpreta tres peces musicals. En el cas de la Coral Gabellina, van interpretar «Amazing Grace» de John Newton, «Tollite hostias» de Camille Saint Saens i «Funiculí, funiculà» de Luigi Denza. La seva actuació comptà amb l'acompanyant en el piano de na Maria Antònia Sancho, actuant com a solista Àngel Salomón. Totes les corals interpretaren conjuntament «La Balanguera» per acabar l'actuació.

Dia 13, el club de lectura de la Biblioteca de Capdepera va comentar el llibre *L'àngel de pedra* de Margaret Laurence. L'escriptora canadenca Jean Margaret Wemyss (1926- 1987) és tot un referent al Canadà de fet té un museu «Margaret Laurence Home» a la casa on va créixer a Neepawa. El llibre *L'àngel de pedra* és un dels cinc llibres que va escriure ambientats en una ciutat fictícia: Manawaka. Tots coincidírem que el llibre (escrit en primera persona) estava molt ben escrit, tot i ser dens i reflexiu, i que el tema i plantejament eren de rigorosa actualitat. En acabar vam fer una mossegada amb el menjar duit pels tertulians i tertulianes, continuant la conversa d'una forma distesa.

Dies 14 i 15, es van representar les obres preparades per 4 grups dels infants de teatre del Centre Jove, totes elles de creació col·lectiva. En una llarga sessió teatral es van representar les 4 obres en dues tandes, sota la direcció d'Arnau Serra. La sala s'omplí de famílies dels joves actors i actrius, que gaudiren de les obres representades i de les seves interpretacions. En una primera sessió vam poder gaudir de *La gallina Margalida* i *Una nit de por* dels grups d'Infantil i Primària. El grup infantil està format per Nicolàs Vargas, Aisha Kebe, Teo Méndez, Laia Serra, Julietta L, Robles, Lucas Cuevas, Gabriela Filgueiras, Guillem Pascual, Angelica Pérez, Arleth S. Fuentes, Mikel Ferrer, Alba Dumont, Júlia Febrer, Victòria Vidal i Jana Vives. Per malaltia d'una de les protagonistes va haver-hi un canvi en el personatge de superpollastre. El grup del taller de primària està format per Rut Rodríguez, Indiana E. Sánchez, Maria Ureña,



Llura Sirer, Rachel M. Tabares, Aira Arcanhel, Paula García-Sotoca, Ariadna Sales, Marta Gómez-Quintero, Clara Juan, Kauzar Bauzá i Siloe C. Fuentes. A la segona sessió es representaren **“Hotel Vamp”** i **“Inhospital”**, per part dels alumnes de primària i ESO. El grup format per infants de Primària i ESO1 representaren “Hotel Vamp”, obra interpretada per Sam L. Amborn, Josep Àlvarez, Neus Vázquez, Inés Flaquer, Mía Dayleen, Claudia Moll, Eva Ma Atocha, Laura Lores, Carme Garau, Carme Morey, Daniela Forján, Mara Trinidad, Andrea Vega, Martí Andreu, Maria Moragues, Victòria Macarro i Emma Pascual. Les actrius de primària i ESO2 representaren *Inhospital*, obra interpretada per Aitana Canchado, Carla Vega, Luisa Molinero, Clara Jiménez, Bianca Murua, Esperanza Pilar i Nevena Duricic.

Dia 14 de juny, va tenir lloc un gran concert de les **corals de Son Servera i s’Alzinar de Capdepera** a La Unió, durant les festes de Sant Joan. La simpatia, decisió i afany divulgatiu de les dues directores, Francisca Mas i Maria Antònia Gomis, quedà palesa en la presentació de la coral. Primer actuà la Coral s’Alzinar i després la serverina, i per acabar, les dues corals interpretaren conjuntament «Come to the music», «For the beauty of the earth», «Ave verum» i acabaren amb un celebrat «Va pensiero».

Dia 21, se celebrà a les places Castellet (Cala Rajada) i de l’Orient (Capdepera) diverses actuacions musicals amb motiu de la celebració del **Dia Europeu de la Música 2025**. Una jornada plena d’acords, ritme i emoció. Durant el matí actuaren a la plaça Castellet el Combo de l’Escola de Música, el duo Marisa i Esperança i el grup The Uptown Band. Al capvespre les actuacions dels grups Viejo Lobo i Fenómenos Band, van tenir lloc a la plaça de l’Orient.

Dia 21, va tenir lloc la inauguració de l’exposició **«Mai se sap»** de l’escultor Joan Costa, en el marc del programa Estiu 2025 a la Torre de Canyamel. La proposta de Joan Costa és espectacular i consta de quinze obres de diverses mides, peces escultòriques, pintures i dues grans instal·lacions. La planta baixa està, en bona, part ocupada per la sorprenent instal·lació titulada «Bosc blau» formada per devers quatre centenars de branques. A les pintures penjades de les parets de la sala ressalta el mateix color blau, un clar homenatge a l’aigua com a component essencial del planeta. A la primera planta comparteixen protagonisme les obres de referència a l’aigua, amb la segona instal·lació: una gran gota que cau dins l’aigua i reproduceix les ondulacions concèntriques que provoca. No podem deixar de banda els baobabs com a metàfora de grans dipòsits d’aigua. Es manifesta una dicotomia aigua/vida vers foc/destrucció. Un crit d’atenció mediambiental del perill del foc.



Dia 23 de juny, hi hagué una celebració especial del dissabte de Sant Joan a Sa Cervisseria, amb la **presentació de Desvetleries**. Amb una molt bona presència de públic oferien una revisió musical de les cançons típiques de les vetleries com ara el «Carrer de Missudia» o «La Machina». Per tant, el concert va estar marcat per la presència de la llata, amb la participació de membres del taller de na Yolanda Izquierdo, i la llegenda de la mítica ciutat de Paralleda. *Desvetleries* són un grup de músics que recullen les tradicions musicals de les vetleries gabellines i li donen una volta amb nous ritmes i adaptació de les lletres. Els músics que participen de *Desvetleries* són Biel Flaquer «Barona», veu, guitarró i banjo; Miquel Àngel Roca, baix; Lluc Barbón, violí; Juanmi Sancho, guitarra; i Jofre, veu i guitarra.

L’Escola Municipal de Música de Capdepera ha tancat el **curs 2024-2025** amb un mes de juny farcit d’activitats. El passat 26 de maig, infants dels CEIP S’Alzinar i CEIP s’Auba varen visitar l’escola per gaudir d’una mostra d’instruments, la mateixa setmana, del 26 al 30 de maig, l’alumnat va poder compartir la seva experiència en la Setmana de l’Amic. Dia 27 i 28 al Teatre de Capdepera, actuació del projecte de música i comunitat Tres Pistons i Descordats. Els dies 7 i 8 de juny, l’alumnat d’aquesta disciplina va interpretar «Dolents per sempre». El 14 de juny va actuar els conjunts instrumentals i vocals a l’Auditori del Centre Cap Vermell. Entre el 16 i el 20 de juny es va celebrar la setmana d’audicions i portes obertes, i com a colofó final arribà el 21 de juny, amb l’actuació del combo modern en el Dia Europeu de la Música a la Plaça Castellet.

JULIOL

Dia 3, en el marc del 36è Festival de les Serenates d'Estiu de Cala Rajada, el públic va gaudir d'una vetllada musical d'alta qualitat **d'Alla Breve** de duo format pel clarinetista Víctor de la Rosa i la nostra saxofonista Marina Moyà. Junts van oferir un recorregut únic per diversos estils i èpoques, amb un programa eclèctic que va captivar l'audiència des del primer compàs. El públic de Cala Rajada no només va aplaudir amb entusiasme, sinó que va sortir amb la sensació d'haver viscut un viatge sonor molt especial i diferent.

Dia 10, als jardins de la Fundació Bartomeu March el jove guitarrista **Ausiàs Parejo** va oferir el segon concert del 36è Festival Serenates d'Estiu de Cala Rajada. Ausiàs Parejo, jove virtuós i una de les promeses més brillants del panorama guitarrer actual, va presentar un programa que va homenatjar amb sensibilitat i mestratge la tradició de la guitarra espanyola. Però més enllà del virtuosisme –que el té, i molt–, la qual cosa va marcar el caràcter d'aquest concert va ser l'espontaneïtat i la personalitat del jove intèrpret. Lluny de la rigidesa escènica, Parejo es va mostrar pròxim, comunicatiu, deixant que la música fluís amb naturalitat. Cada nota semblava brollar sense artifici, amb l'honestedat de qui toca no per a impressionar, sinó per a comunicar i commoure.

Dia 14, es presentà en el Racó de ses Ancores el llibre *Sigues qui vulguis ser I-II-III*. Un any més l'Associació Cultural Cap Vermell participa de les festes del Carme amb la presentació d'un dels seus llibres editats. Donada la benvinguda als presents s'inicià l'acte amb la cançó «Pàtria» a càrrec de Ses Tres Guitarras, acompanyades de n'Esperança Sureda i Jeroni i Carme Alzina. En la presentació del llibre intervingueren Josep Terrassa, Joan Cabalgante i els autors Pere Pascual (dibuixos) i Javier Vacas (text). Acabada la presentació Ses Tres Guitarras van interpretar un popurri de cançons populars que fou molt del grat del públic. En el darrer tram de l'acte en Jonathan García va presentar les línies generals de la renovació de la plana web de la revista *Cap Vermell*.

Entre el 2 i el 16 de juliol, en el marc de les festes del Carme 2025 es realitzaren nombroses activitats culturals. Fent un ràpid repàs recordem el concert de la Coral s'Alzinar al Pregó del Carme d'Ani Muñoz, el ball en línia del Club Sol Naixent, l'animació infantil, la nit jove KRZ Show, la Trobada de Batucades, actuació del Cor Jove de Capdepera amb «Música de cine», Ball de bot al moll amb «Castell de Capdepera» i ball obert amb els Sonadors de Jotes i Mateixes i Sonadors Joves de Capdepera, Cinema a la Fresca *Del revés*, l'espectacular Carmeo amb la Banda de Música de Capdepera o la



XXVIII edició de la Cantada d'Havaneres al moll. No faltaren els concerts com el XVIII Morralla Xop Festival (amb DINAMO, PEP DE LA TONA, TOTS SANTS i WAWÁ), la revetlla (amb Brindis, Rocksons i Titanic) i actuacions de grups com Moixaina, L'Home 80 o Sedaç.

Dia 17, els jardins de la Fundació Bartomeu March Servera es van convertir una vegada més en l'escenari d'una vetllada inoblidable: **la sarsuela** –aquest gènere tan nostre, tan ric en emoció, humor i lirisme– va brillar amb força gràcies a una proposta artística d'altíssim nivell. Sota la producció de Diabolus in Musica, el recital va reunir cinc intèrprets que van demostrar no sols domini vocal i tècnic, sinó una presència escènica vibrant. Maia Planas (soprano), María Luisa Corbacho (mezzosoprano), Antoni Lliteres (tenor), Pablo López (baríton) i David Mohedano al piano van oferir un recorregut apassionant per alguns dels moments més emblemàtics del repertori líric espanyol. Cada número va ser rebut amb entusiasme per un públic lliurat que pràcticament va omplir el recinte. Els intèrprets van saber ficar-se de ple en els personatges del gènere, oferint no sols veus belles i ben timbrades, sinó una interpretació teatral que va dotar de vida i color cada escena. Sens dubte, una nit per a recordar.

Dia 18, l'artista plàstica Nicole Campos Estrada va inaugurar la seva exposició de pintures «**Entre lúces y sombras**» al rebedor de l'Auditori del Centre Cap vermell. La pintora i arquitecta equatoriana, va presentar 12 obres a l'oli que, com el títol de l'exposició indiquen, juguen amb la llum i el color cercant contrastos que aporten a les obres una gran lluminositat. Les seves pintures traspuen sensibilitat i optimisme, amb una llum que reflecteix perfectament l'ambient mediterrani de Mallorca. De fet, part de l'obra presentada (12 quadres) ha estat realitzada durant la seva residència a Mallorca, mostrant marines amb llaüts o espais naturals com el torrent de Pareis.

Dia 20, la plaça dels Mariners va ser l'escenari del primer concert del **cicle de Concerts d'Estiu**, organitzat per la Regidoria de Cultura de l'Ajuntament de Capdepera. El grup encarregat d'iniciar l'esmentat cicle ha estat **The Uptown Band**, que omplí la plaça dels Mariners de música i ritme amb un programa de variat de conegudes cançons de rock, pop i soul. Durant més d'una hora i mitja el públic va gaudir d'una agradosa vetllada amb un extens repertori i la magnífica actuació i el seu potent directe.

El 36è Festival Serenates d'Estiu de Cala Rajada va viure una de les seves nits més especials amb l'actuació del **Biel Ballester Photonic Quintet**, una formació que va



demostrar no només un domini absolut del jazz manouche, sinó també una connexió viva i sincera amb el públic. El quintet liderat pel reconegut guitarrista mallorquí Biel Ballester –acompanyat per Joan Garcia al contrabaix, Pep Garau a la trompeta, Noah Orchard a la guitarra rítmica i veu, i Tomeu Garcias al trombó– va oferir un concert intensament amè, ric en matisos i amb una complicitat escènica que va fer les delícies del públic assistent. El Biel Ballester Photonic Quintet va deixar empremta a Cala Rajada amb una actuació que va combinar virtuosisme, proximitat i passió pel jazz.

Dia 31, el **Zephyr String Quartet** va clausurar el 36è Festival Serenates d'Estiu de Cala Rajada, amb un concert de gran intensitat emocional i exigència interpretativa. El festival va oferir un final de festa amb una de les formacions més icòniques del panorama de la música de cambra: el quartet de corda. Integrat per Josep Colomé i Sarah Hill als violins, Dani Sanxis a la viola i Nick Byrne al violoncel, tots ells músics de reconeguda trajectòria internacional i membres de la Royal Liverpool Philharmonic Orchestra. El programa escollit reunia tres obres separades per context històric i geogràfic, però unides per un fil emocional comú: la mirada i la intensitat de la joventut, la frescor emocional i el contrast entre la llum i la tenebra que sovint habita les primeres etapes creatives. L'audiència, nombrosa i plenament atenta, va rebre el concert amb un respecte exemplar, en sintonia amb el caràcter íntim i concentrat d'aquesta proposta. Un final de festival que reafirma Cala Rajada com un espai únic per gaudir de les vetllades musicals estiuenques, amb una programació que aposta per la qualitat i l'excel·lència artística.

Juliol/ Festival de les Arts al Carrer 2025. El Festival de les Arts al Carrer, en la seva edició de l'estiu de 2025, s'inicià dimecres dia 23 de juliol al mercat setmanal de Capdepera amb Miss Umbrel·la de la companyia Anna Confetti de Catalunya. Es tracta d'un espectacle de circ de petit format sense text, que combina malabars, equilibris i manipulació de diversos paraigües, tot acompanyat amb la música d'un antic piano de manubri. L'espectacle barreja elements dels espectacles tradicionals de circ amb elements de circ contemporanis i molt d'humor. A l'horabaixa tocà el torn de la companyia illenca Curolles, que a la plaça dels Pins oferí el seu espectacle *Tot bé*. Es tracta d'un espectacle sense text de circ i teatre, amb baldufes (vint-i-una baldufes de tota mena!).

Dia 24 d'abril, la companyia catalana Anna Confetti presentava un altre espectacle al Festival de les Arts al Carrer 2025. Amb bon criteri l'organització decidí canviar i, en lloc de realitzar la volta prevista, l'espectacle s'oferí a la mateixa hora a l'auditori del Centre Cap



Vermell. Les tres actrius que representaven tres personatges molt familiars (tres padrines) van aconseguir connectar amb el públic des de l'inici, interaccionant en el pati de butaques provocant situacions estrambòtiques i usant únicament monosíl·labs i paraules inconnexes, enllaçaren situacions còmiques que feren riure el públic.

El matí dels dies 24 i 25 de juliol, l'espectacle Miss Umbrel·la va visitar el Centre de Dia de Cala Rajada i la Residència de Sa Font de sa Cala. Com altres anys amb aquestes actuacions el Festival de les Arts al Carrer pretén arribar als usuaris i usuàries dels centres d'Atenció a les persones majors del municipi, una excel·lent iniciativa que compta amb el suport de la Fundació La Caixa.

Dia 25, Miss Umbrel·la actuà a la plaça Castellet. A la plaça dels Pins la companyia Zum Zum Teatre de Catalunya presentà el seu espectacle Rhinos, amb tres grans rinoceronts rosats com a protagonistes. Amb molt bona presència de públic de totes les edats, en un espai acotat els tres rinoceronts vam ballar diferents ritmes actuals i molt coneguts. Intercalant entre ball i ball una veu en off explicava algunes dades al voltant d'aquest animal.

Dia 26. El darrer dia del Festival començà amb la cercavila dels Siurellets i els capgrossos en Boc i na Popa acompanyats dels xeremiers del grup de Gegants i caparrots de Capdepera, i d'una xaranga ben eixerida, la xaranga 1ronda. A l'horabaixa hi havia programats dos espectacles, gairebé correlatius, prop de la platja de Son Moll, sortí l'espectacle Rodamons d'Ana Zuazaga. Es tracta d'una cercavila en el que els protagonistes (la pilot Aina, el copilot Bigotis i tres músics aviadors) amb la missió de trobar tres pergamins màgics de la música: Ritme, Harmonia i Melodia. A l'inici de l'avinguda Amèrica/ passeig Colon s'agombolà molt de públic per assistir a l'espectacle Equilibra't de la companyia Embulls. Amb una corda que travessava la mar en l'entrada del Racó de Ses Graneres, el funàmbul ens convidava a un espectacle de corda en altura, en la recerca de l'equilibri. Partí del roquissar de la costa de l'avinguda Amèrica (just devora de l'estàtua d'en Gustavo) i travessant el Racó de Ses Graneres, arribà a les roques de l'inici del passeig Colom.

AGOST

Dia 1, el **Cor Jove de Capdepera** viatjà a Menorca per al que fou el seu primer concert fora de Mallorca, concretament a Sant Lluís (Menorca). La raó és que, amb menys de dos anys, aquesta formació avança amb passes de gegant compartint la seva música a tots els indrets. No hi ha paraules per descriure l'emoció que sentírem al poble de Sant Lluís. Amb la incertesa de sortir de l'illa, els nirvis i desitjos eren els protagonistes. Fins que un cop damunt l'escenari, amb la plaça de l'ajuntament plena, amb gent dreta fins al final, el Cor Jove gaudií i demostrà tot el que han treballat durant aquest any. El Cor Jove de Capdepera vol felicitar a l'ajuntament de Sant Lluís per comptar amb ells a les seves meravelloses festes i sobretot pel tracte rebut, juntament amb els seus tècnics. L'enhorabona i gràcies a na Laura Fernández per ser la solista convidada al concert de Sant Lluís. També a nen Josep Bernad per tota la part tècnica d'àudio i per tota la tasca visual que realitzà amb els vídeos al llarg del concert.



Dia 4, es va celebrar el segon concert del cicle organitzat per la regidoria de Cultura a càrrec del grup **One Note Samba Trio**. El trio format per Marina Moyà (saxo), Joan Palerm (guitarra) i Juan Cruz (bateria). Van oferir a la plaça de l'Orient un variat repertori amb preciosos ritmes i una magistral interpretació. La totalitat del públic era a les terrasses dels bars i restaurants de la plaça i van gaudir de valent amb l'excel·lent «ambientació» de la música en directe. El jazz, la bossa nova i la calidesa dels sons interpretats per One Note Samba Trio van omplir l'aire en una vetllada íntima i captivadora.



Dia 14, parlàvem de la preparació dels **Sonadors de jotes i mateixes** per les actuacions de les festes de Sant Bartomeu. La formació de música popular està formada per Maria Lluïa Escalas a la guitarra, Bel Servera a la percussió, Catalina Alzina (guitarró), Àngels Alzina (castanyetes) i Pep Vila (veu i guitarra). El grup gabellí inicià la seva singladura a les festes patronals de 2011 i de llavors ençà no s'ha perdut cap celebració. Es preparen per a les festes de Sant Bartomeu d'enguany, dilluns dia 18 d'agost a la Plaça des Sitjar on hi haurà la Mostra de ball de bot i després el ball obert amb els «Sonadors de jotes i mateixes», que esperam amb candeletes.



Dia 24, es va dur a terme la representació de l'obra teatral *Ses tres cames del batle*, protagonitzada per l'actor Joan Carles Bestard, Jaume Fuster, Pauline Salembier, Lina Terrassa i Barbi Montiel; dirigida i realitzada per Ricard Reguant. L'obra, una comèdia de vodevil amb rerefons polític, fou entretinguda i suposà certs mo-



ments de rialla i d'humor, que varen fer entretinguda la vesprada. Hom que s'apropa a aquests tipus d'obres, que ja són una institució a les festes del poble ja sap una mica què s'hi trobarà, així i tot, l'elenc actoral la va fer surar de bona manera, i més si consideram que entre ells hi havia l'actriu local Lina Terrassa. El vodevil tracta temes que són bastant tòpics i previsibles, però els registres i rols dels actors feien que la intriga es mantingués durant cada escena de l'obra.



Dia 27, es va dur a terme l'escenificació de l'obra de teatre *La Claror* al centre de creació Sa Trencadora de Son Servera. L'elenc actoral gabellí format per «Toti» Fuster i Biel Bisquerra va fulgurar en una obra de teatre escrita per Jaume Miró, *alma mater* de la companyia Noctàmbuls, de la qual també en formen part aquests dos actors. La direcció va anar a càrrec de Pere Fullana. Jaume Miró comentà, davant d'un públic que seria la darrera vegada que es podria veure aquesta obra a Son Servera. Destacà la intensitat de l'actuació de na Toti Fuster.



Dies 29 i 30, l'alumnat de l'Escola de Teatre d'Estiu que dirigeix Arnau Serra representà una adaptació musical de *Vaiana*, una pel·lícula de la factoria Disney. Les 50 nines i nins participants en el taller durant el mes d'agost van representar aquesta obra coral que combina teatre, dansa i música. Amb un escenari senzill, però efectiu i un excel·lent joc de llums i colors, amb un sol espai es crearen ambients diferents per desenvolupar els actes que conformen l'obra. El resultat va ser visual i estèticament espectacular, amb vestuaris i coreografies molt adients i uns moviments a l'escenari àgils i ben mesurats. Pel que fa al treball actoral dels nins i nines poc a dir, ho fan molt bé, perfilant escenes en les quals l'aportació de tots i totes, des del més petit als majors esdevenen importants i complementàries. Un gran treball coral, en el que cal destacar la magnífica interpretació d'Andrea Vega, que assumeix el paper principal amb una impressionant entrega actuant, ballant i cantant.



La crònica de cultura del mes d'agost va lligada a les **Festes de Sant Roc i Sant Bartomeu**. Els seus programes solen estar farcits de moltes activitats de caràcter cultural.

A les festes de Sant Roc se celebraren clàssics com el Jazz al Moll, enguany amb S'Arrual Jazz Mort, o el concert «Sonoritats» de Maria Antònia Gomis (piano) i Marina Moyà (saxo), amb noves propostes com el cicle «Arrels» a la Torre de Canyamel amb Maria del Mar Bonet i Luar na Lubre. Tampoc faltà música popular amb Guitarró Esqueixat i Esbucats. Al Centre Cap Vermell es representà el Microteatre per faràndula, dirigit per Bernat Molina i Sergio Baos. La música de les festes anà a càrrec de Negrryourdj, Anna Lasange, Panterra DJ, SET i Tom Trobador.

A les festes de Sant Bartomeu va haver-hi molta música amb variades ofertes. A les festes temàtiques i *garbeo* gabellí la música anà a càrrec de DJ Jaume Colombás, Dj Jäglermaister, el grup The Siberets, René Luis, Vives, Simonet, LOLAS, Eider, Meraki, nznznzm, Aitor Luke, Sergi Schlegel, Anthony Martín, Kiko Muñoz, Pep Gurries, Rober&Yúñez, PD Rau Roca, Discovers, Biel Castell, Anto Cabanellas i Miki Buades.

La revetla va gaudir de l'actuació estel·lar de Tomeu Penya, La Canción del Verano, Mercurio Retrógado i Cirko.

La música popular va ser present amb la mostra de ball de bot de l'Associació Castell de Capdepera i els Sonadors de jotes i mateixes en el ball obert. El cant coral va estar representat pel Cor Jove, la Coral Gabellina i la Coral s'Alzinar amb sengles concerts.

En el teatre a la fresca de la plaça des Sitjar, es va representar la comèdia *Ses tres cames del batle*.

Un any més la Banda de Música de Capdepera va ser l'encarregada de tancar les festes, amb un excel·lent concert que omplí la plaça des Sitjar.



SETEMBRE

Dia 2, se celebrà el concert **International Piano Recital**. Un grup de joves pianistes provinents de països com Rússia, Itàlia, Regne Unit, Japó, Polònia, Israel o Xina, entre d'altres, interpretaren diferents peces musicals al piano. L'entrada era de franc. Aquests estudiants, entre els qui figuraven Roksana Dbkowska, Wu Yuyan, Wu Yufei, Swan Masamune, etc. Cada estudiant presentava les composicions que havien realitzat a la "master class" sota supervisió d'un equip de professors convidats. (que també actuaren a la torre de Canyamel). El regidor de cultura Yannick Wilken, qui valorà molt positivament que aquest esdeveniment d'alt nivell se celebri a Cala Rajada. La joventut d'algunes intèrprets contrastava amb la precisió amb la qual interpretaven les peces escollides. D'altra banda, hi havia un gran nombre de públic assistent, entre els quals hi havia mares i pares de les artistes.

Dia 6, va tenir lloc al castell de Capdepera, el **Concert de la posta de sol** a càrrec de Jazzy Way for Life. El grup format per Miquel Fuster (guitarra i veu), Marc Forteza (saxo) i Jaume Darder (bateria) va interpretar un ampli repertori variat, amè i entretingut. El públic va respondre i va gaudir del bon quefer del trio, que interpretà amb gran mestria i complicitat. Tot un goig amb una interpretació impecable dels tres músics, per bé que volen destacar el saxo del gabellí Marc Forteza. Mentre fosquejava el concert va anar acabant en un ambient únic que va omplir el recinte del castell de sons melòdics, elegants, plens de matisos i sensibilitat.

Dia 12, s'inaugurà l'Exposició fotogràfica **de Joan Forzeza al Centre Melis Cursach**. Després dècada torna a exposar un treball fotogràfic, aquesta vegada amb fotografies a color, anomenat «Temporada baixa» en el que recull d'imatges que mostren uns ambients, edificis i espais una mica destarotats. En Joan juga amb la llum per incrementar una sensació d'abandó i deixadesa, de llocs que en altres moments (pot ser en temporada alta) poden semblar més alegres i atractius. Una bona exposició fotogràfica que convida a reflexionar al voltant de la dicotomia en què es mou la nostra societat/ economia entre la temporada alta i la temporada baixa.

Dia 12, en el marc de la Diada del 12 de setembre, el Consell de Mallorca ha organitzat una «**Trobada de Corals de Llevant**» que ha acollit la Coral Llorencina (dirigida per Tomeu Ginard i Maria Francisca Danús al piano), L'Orfeó artanenc (dirigit per Maria Magdalena Oliver, amb Pau Piris), la Coral de Son Servera (dirigida per Francisca mas, amb Maria Antònia Gomis al piano), la Coral s'Alzinar (dirigida per na Maria Antònia Gomis) i la Coral Gabellina (dirigida per Elionor



Gómez-Quintero Garau, acompanyada per Maria Antònia Sancho al piano i Margalida Alzina al violí). L'acte es va realitzar a l'Auditori Cap Vermell de Cala Rajada, per cert, amb problemes amb l'aire condicionat, i el va presentar Hermosinda Mariño, directora insular de promoció sociocultural del Consell de Mallorca i la batlessa de Capdepera, Mireia Ferrer, que van dirigir unes paraules de benvinguda a l'auditori ple de gom a gom. Cada una de les cinc corals van interpretar tres cançons i, per acabar, van cantar conjuntament «La Balanguera», dirigida per n'Elionor Gómez Quintero. Després de l'actuació de cada coral, les directores i director van rebre de mans de les autoritats un obsequi. Amb el cant conjunt de «La Balanguera» dirigits per n'Elionor Gómez-Quintero acabà la part musical.

Dia 12, publicàvem un article que recollia la ressenya del cicle de concerts anomenat «**Arrels**». El tradicional concert a favor de l'Associació Amics de Tilloli, que se celebra durant el mes d'agost a la Torre de Canyamel, ha canviat de format. Enguany ha adoptat la forma d'un cicle de concerts amb aforament limitat, a l'interior de la torre. Una nova proposta amb un nou concepte de concerts de petit format més propers i íntims que han resultat tot un èxit, tant per la resposta del públic com per la gran qualitat de les propostes musicals amb músics de primer nivell. El cicle Arrels de la Torre de Canyamel es va inaugurar, dia 8 d'agost, amb el concert íntim de **Maria del Mar Bonet**. La cantautora mallorquina va actuar amb un grup d'excel·lents músics: Toni Pastor, Marc Grassas i Marco Lohikari. Tots plegats va ser responsable d'una nit màgica amb un concert «íntim, de tu a tu» com va definir la mateixa Maria de Mar Bonet. El segon concert del cicle va anar a càrrec del veterà grup galleg Luar na Lubre que, dia 15 d'agost, va dur els sons cèltics amb fondes arrels populars. Les cançons populars gallegues amb forta influència cèltica van omplir la sala principal de la torre. **Luar na Lubre** és un grup veterà, tota una institució a l'àmbit musical cèltic i folklòric, amb una vitalitat envejable que demostraren la seva gran qualitat damunt l'escenari. El Cicle es va tancar dia 6 de setembre amb l'actuació d'**Estrella Morente**, qui en la presentació es va emocionar molt per actuar en un espai tan especial com la torre de defensa del segle XII, la Torre de Canyamel, amb tot el pes històric que té. Va prometre tornar, sigui per cantar o a assistir a qualche espectacle dels que s'organitzen. La cantant va actuar acompanyada del seu tio Pepe a la guitarra, que durant molts d'anys havia acompanyat també al seu pare Enrique Moriente, amb qui va tenir unes paraules de record. El cicle de música íntima Arrels, organitzat pel Grup Torre de Canyamel a favor de l'Associació d'Amics de Tilloli, comptà amb el suport del Consell de Mallorca i de la Fundació Mallorca Turisme.

Dia 13, l'artista calarrajader Felip Esteva Castro, presentà durant la Fira d'Artà la seva obra «**Obra Morta V. Evolució necessària**» a la sala d'exposicions situada a les voltes de Na Batlessa (Artà). Continuant amb la seva tècnica que, a partir d'objectes recollits a la vorera de la mar (pedrers, fustes...), donen forma a escultures que juguen amb composicions, formes i equilibris inversemblants. Si bé emprà els mateixos materials, la seva obra mostra una certa evolució cap a estructures més elaborades i podríem dir que les més de 80 obres creades durant el 2024-2025, que en Felip ens presenta, ens semblen «més artístiques» amb més marge creatiu.

Dia 14 de setembre, la plaça dels Mariners va ser l'escenari triat per posar punt final al Cicle «Música a les places», amb el concert de **Marisa Rojas i Esperança Sureda** davant un públic que ha omplert la plaça. Les veus i melodies de les dues cantants han omplert l'ambient de sensibilitat i emoció, captivant el públic en una vetllada íntima i especial. Aquest darrer concert ha estat la millor manera de cloure un cicle que ha dut la música en directe als racons més emblemàtics del municipi, creant moments de trobada i cultura. Amb el valor afegit que han estat grups i músics gabellins els protagonistes, oferint una gran varietat d'estils. El regidor de cultura, Yannick Wilken, ha manifestat la intenció de donar continuïtat a aquest cicle amb pròximes edicions a més ha aprofitat per agrair des de l'Ajuntament «a tots els artistes participants, al públic assistent i a totes les persones que han fet possible aquesta primera edició».

Dia 18, els tertulians del club de lectura es reuniren a la biblioteca de Capdepera per a celebrar un esdeveniment especial: feia 18 anys que els lectors es reuneixen per comentar plegats un llibre. El de l'aniversari ha estat **Estimada Mirta**, escrit per l'autora Maria Escalas, que fou la convidada principal de la tertúlia. La bibliotecària presentà Maria, que començà a parlar del seu llibre i de les tècniques per escriure-ho. Ella és una escriptora i música mallorquina, amb obra en català. Combina la faceta creativa amb l'ensenyament d'escriptura, clubs de lectura, lectora editorial i acompanyaments literaris. L'autora es va mostrar del tot satisfeta amb l'acollida rebuda i de poder parlar de temes diversos com la música, la pintura o l'art, que afirmà que només era «una qüestió matemàtica», tot i que de vegades es fa difícil separar l'emoció de la bellesa.

Dia 20. Dissabte, va tenir lloc la «**Trobada Gegantina 2025**» que va reunir quatre colles de gegants i caparrots a Capdepera. El punt de reunió va ser la plaça Vella i des d'aquesta ubicació van desfilar pel carrer Major fins a la plaça de l'Orient passant per la plaça des Sitjar i Sa Creu. Durant el recorregut els gegants i caparrots

ballaren al sons de la música de les colles, on el tamborí, flabiol i xeremies són els protagonistes. A la plaça de l'Orient hi havia prou gent, entre ells molts d'al·lots on ballaren totes les colles i els Siurellets. Els nostres gegants, en Roc i n'Esperança, acompanyats de les colles convidades van animar al públic, grans i petits, a gaudir d'aquesta jornada de cultura popular al carrer. A més dels amfitrions, van assistir una colla de Manacor, els de Santa Maria de Lluçmajor i Alcúdia. El temps acompanyà i feia l'estada ben agradosa cosa que, possiblement, afavorí l'assistència de públic. En acabar les colles i acompanyants van gaudir d'un dinar de germanor per als membres de les colles, acompanyants i organitzadors, una bona paella que sempre ajuda a recuperar forces i compartir moments de conversa.

Dia 20 va tenir lloc el concert **Rockdepera 2025**, a l'escenari muntat a l'aparcament de la piscina de Capdepera. El concert va començar amb una mica de retràs, cosa que acurçà la primera actuació. Per ordre seguint un rígid horari actuaren Babà Jusifà, Xanguito, Pèl de gall, La Fúmiga i per acabar Tots Sants. Una inoportuna pluja va aturar una estona el concert que s'allargà fins a l'una. Després la música continuà amb el DJ Conejomanso, i el públic irreductible que aguantà fins al final. Recordem que l'edició 2024 de Rockdepera es dedicà al punk-rock.

Dia 21, al Teatre de Capdepera s'estrenà l'obra de teatre **Llompart**, una vida, una herència amb la dramaturgia, direcció i interpretació de Joan Gomila, qui amb Xesca Forteza, Joana Sales i Pedro Mas, conformaren l'elenc d'actors ideal per a aquesta interpretació. L'obra és tot un homenatge de l'activista i home not compromès amb la llengua com era Llompart, duta al teatre com ja s'havia fet amb autors anteriors. A més del caràcter reivindicatiu, l'obra també intenta mantenir el to festiu i juganer d'algunes composicions de l'adolescent de casa



bona, que també s'apropa al món circense tan ben reflectit en la seva obra. L'obra és una gran demostració d'amor cap a la figura de Josep Maria Llopart, a qui els catalans li devem tant, sobretot ara que estam en el 100 aniversari del seu naixement.

Dies 26 i 27, se celebraren les **II Jornades d'Estudis Locals d'Artà**, a la sala polivalent del teatre d'Artà. El primer dia estava dedicat a la figura del poeta Miquel Costa i Llobera i «La deixa del geni grec». Justament fou aquest divendres que el poeta i professor gabellí Joan Cabalgante Guasp va presentar la seva comunicació titulada: «De Llobera a Llobera: ets i uts en la traducció del poema “¡Adiós a Italia!”»; a continuació, el cantautor Pere Joan Costa interpretà uns temes inspirats en poemes del seu oncle repadrí Miquel Costa i Llobera.

Dia 24 de setembre, amb motiu de la lectura del llibre *Celistre* de Jaume Fuster (publicat per *Cap Vermell*), les lectores del club de lectura de Felanitx van visitar la biblioteca de Cala Rajada. La trobada comptà amb la presència de Jaume Fuster que va explicar com va escriure el llibre *Celistre* i moltes anècdotes al voltant dels personatges i les situacions escrites. Va descriure com era Cala Rajada i la relació dels felanitxers i els de Portocolom amb el naixement del nostre poble, recordant algunes nissagues com els Nadal. També va contestar algunes preguntes i comentà algunes opinions i valoracions de les participants del club de lectura de Felanitx i Portocolom. L'esdeveniment va ser organitzat per les bibliotecàries de Capdepera i Felanitx, i també van assistir dos membres del club de lectura de Capdepera, que explicaren la dinàmica de les tertúlies de club de lectura de Capdepera que ha arribat als 18 anys d'activitat i més de cent llibres llegits i comentats. En acabar la tertúlia van fer un volt pel moll de Cala Rajada on ubicaren alguns espais descrits en *Celistre*.

Dia 28, la **coral de s'Alzinar** es desplaçà fins a Son Carrió per fer un concert compartit amb la coral de Son Servera, a l'església de Sant Miquel. El concert l'encetà la coral de son Servera, sota la direcció de Francisca Mas i el piano de Ma Antònia Gomis. Després arribà el torn de la coral de s'Alzinar que actuà sota la batuta (en aquest cas el piano) de Maria Antònia Gomis. Posteriorment, sonaren les cançons conjuntes de «Come to the music» (només interpretat per les veus femenines i per la flauta travessera de Maria Miquela Santandreu), «For the beauty of the hearth», «Ave verum» de Karl Jenkins i «Va pensiero» de Giuseppe Verdi, que tancà el recital. L'església acollí amb la seva bona acústica un concert molt ben executat, sense estridències i amb un públic entregat.



OCTUBRE

Dia 3, comença Cicle d'exposicions «**Mirades a Llevant**» amb l'obra de l'artista **Fernando Troya**. Una mostra que convidà a descobrir la seva mirada personal i creativa, pel que fa a les textures i els temes. En la presentació el regidor de Cultura, Yannick Wilken, ens ha comentat que aquest cicle d'exposicions Mirades de Llevant, «és una idea que va sorgir per agrupar les exposicions que s'han de realitzar en el Centre Cap Vermell fins a final d'any. Són tots autors de la comarca de Llevant».



Dia 4, publicàvem un ampli reportatge sota el títol d'«**Un estiu farcit de música en català a Capdepera**».

En un context d'evident retrocés de la nostra llengua en l'àmbit social resulta reconfortant que l'oferta musical en català a Mallorca es trobi en un dels millors moments de les darreres dècades. L'oferta és variada i agombola gairebé tots els estils, des de la música tradicional o popular fins al rock més combatiu. És com un acte de resistència enmig d'una realitat hostil. Capdepera mai s'havia caracteritzat per ser l'escenari de concerts de grups pop i rock que empenen el català habitualment, però en aquests darrers dos anys, i especialment enguany, els esdeveniments s'han succeït, bé a iniciativa de l'Ajuntament o bé organitzats per associacions.



El primer concert va ser Caparruts en el mes de juny, que tornava a confiar en el nostre poble com a seu, amb el patrocini de l'Ajuntament i marques privades. L'anomenada música urbana, més popular entre els més joves, va omplir la plaça des Sitjar amb artistes com Plan-Et, Cactus o la felanixera Maria Hein, qui compta amb diversos premis Enderrock.

Posteriorment, a les festes del Carme i organitzat per l'Associació Festes del Carme, va tenir lloc la divuitena edició de la Morralla Xop, que es diu aviat. Un clàssic ja dels nostres estius, que sempre ha apostat per grups que canten en la nostra llengua. Enguany hi han participat Dinamo, els valencians Pep de la Tona i els renascuts Tots Sants. El grup manacorí, protagonista d'aquella primera onada de música en català dels anys 90, han tornat amb força a la primera línia. Amb en Pep Àlvarez a la veu i un rock més clàssic, oferiren els seus temes a un públic molt actiu.



I arribam a les festes de Sant Bartomeu, on la música en català va ser variada, però on destacava la presència de Tomeu Penya per damunt qualsevol altre artista. En Tomeu necessita poca presentació. L'incombustible vilafranquer, acompanyat pels seus músics habituals, va omplir de gom a gom la plaça des Sitjar. El públic, de totes les generacions, va cantar totes les peces amb la col·laboració d'artistes gabellins, com ara Felip Cardiel o Marisa Rojas.

Finalment, aquest passat 20 de setembre tengué lloc la segona edició del Rockdepera, un certamen on



l'Ajuntament participa activament. Si l'any passat el grup estrella va ser el del grup andalús Reincidentes, enguany s'ha apostat íntegrament per grups que canten en català, com ara Pel de Gall, Xanguito, Tots Sants o Babajussifà. En tot cas el grup estrella va ser La Fumiga, una de les formacions més emergents del País Valencià. Els d'Alzira, fidels a la seva llengua materna, combinen estils pop i ska amb influències de la música llatina, tot plegat amb l'ús predominant d'instruments de vent.

Altres concerts amb patrocini de l'Ajuntament on han actuat grups que empren la llengua pròpia han estat Ebri Knight pel Mercat Medieval o .CAT a les festes de sa Font de sa Cala.

En resum, un gran estiu per a aquells a qui els agrada la música cantada en català, i amb una resposta de públic més que acceptable en línies generals. D'aquesta forma Capdepera supera el 50 % de música cantada en català en esdeveniments on participa l'Ajuntament, percentatge proposat per Joves de Mallorca per la Llengua. Que el nostre municipi, a l'extrem oriental de Mallorca, hagi optat per ser referent en aquest sentit pensam que és una molt bona notícia, i encoratjam a l'Ajuntament i a les associacions que ho fan possible a seguir per aquest camí.

Dia 9, la flautista solista Sofia Salazar oferí un bell concert al Castell de Capdepera. El concert organitzat per Joventuts Musicals dintre del seu cicle CONCERTS DE TARDOR a la capella de l'església del CASTELL DE CAPDEPERA; aquest espai tan íntim que convida a l'escolta i gaudi de la música d'una manera molt especial. Sofia Salazar oferí el programa titulat "Ressons a través del temps" amb una cuidada selecció d'obres triades especialment per aquesta ocasió.

Dia 15, publicàvem l'actuació de la jove violinista gabellina **Elionor Martí Orpí** a l'Auditori de Cala Rajada. Després de guanyar el Premi de Grau del Conservatori de Manacor, Elionor Martí Orpí pogué interpretar dues peces amb l'orquestra Lauseta, una banda professional dirigida per l'enèrgic Xisco Amengual, resident al Teatre de Lloseta i creada el 2017. Les composicions escollides foren l'Escena de ballet de C. Bériot (arr. V. Ferragut) i les Czardas de V. Monti, que aconseguiren arrancar una gran ovació per part del públic, que gairebé omplí tota la sala de l'auditori del Centre Cultural Cap Vermell. L'execució de l'artista fou brillant, amb tan sols divuit anys (tot i que tocà el violí des dels dos, per tradició familiar dels seus padrins) va fer vibrar l'instrument amb malenconiosa emoció continguda, amb un acompanyament més que notable per part d'una orquestra que demostrà la seva professionalitat.

Dia 25, s'inaugurà en el Centre Melis Cursach una sala permanent per instal·lar-hi part de la col·lecció que el galerista **Joan Guaita** va donar a l'Ajuntament de Capdepera, juntament amb el seu arxiu professional. En el nou espai s'han exposat algunes de les peces més representatives dels artistes amb els ha treballat el galerista, com són Fabrizio Plessi, Miralda, Peña, Bernardí Roig, Chus Burés, Rafael Mahdavi entre molts d'altres. Joan Guaita ha volgut correspondre al gest de l'Ajuntament fent una nova aportació de peces, concretament una escultura de Negret, una tela d'Antoni Sòcies, una de Mahdavi i una composició de Rolf Knie. La comitiva formada per Joan Guaita, les autoritats i el públic assistent va accedir a la nova sala des de la plaça de l'Orient precedits del grup de xeremiers Ca na Babaiana (que s'estrenava per l'ocasió). Per la seva banda en Joan

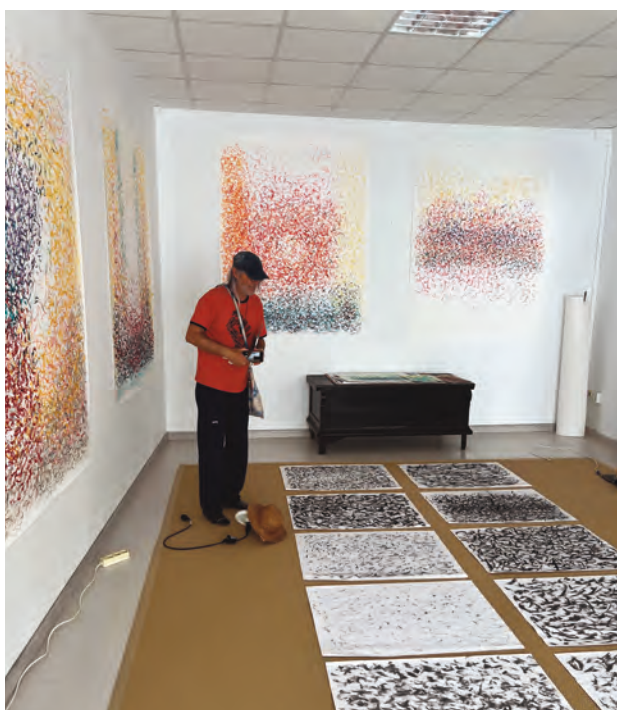


Guaita agraià a l'Ajuntament la seva disponibilitat i a na Maria Massanet i en Gori Rexach «perquè són les ànimes mares meves». Va parlar de l'ànima i la necessitat que el poble de Capdepera aixequi l'ànima.

Dia 25, es pogué gaudir al teatre de Capdepera d'una de les millors comèdies que segurament es podran veure en tot l'any: *You say tomato*, del director Joan Maria Segura, amb autoria de Joan Yago, qui realitzà un magnífic guió. L'obra rebé el premi Serra d'Or. En primer lloc, s'ha de destacar la gran tasca interpretativa que realitzaren els actors, amb un ritme trepidant en els diàlegs i una gran compenetració. La comèdia posseeix tots els ingredients per enganxar el públic: originalitat, fluïdesa, rapidesa, espontaneïtat i frescor, a més d'una trama densa pel que fa a la complexitat de les relacions amoroses amb el rerefons del teatre dins el teatre. Aquesta experiència teatral no deixà ningú decebut, a ningú dels que hi vingueren, és clar! Es veu que el gènere teatral ha de pugnar amb l'oblit cultural gens a l'alça pel que es veu darrerament. Sort dels resistents: els de sempre, que mai no claudiquen!

Dia 31, el grup **Desvetleries** presentà el seu «espectacle musical» dedicat a les **Nits de les Ànimes** a Sa Cervissèria. Tota una festassa amb llata, menjar, concursos, cerveses i... els esperits de personatges singulars que van ser invocats. Amb la Ruleta de l'Infortuni s'invocà als personatges de forma aleatòria (el públic la feia rodar a petició d'en Biel) i a cada un li corresponia una cançó relacionada amb la seva història. Els personatges (bé, els seus esperits) convocats eren Dorothy Bathe, Es cego Ferrer, Francisca Terrassa, Joan Alzina i Melis, Maximilià Cabaribère (capità del Golea), Bet Nebot, Walter Bloch, Aurèlia Canaan i Pep Cetra. Cal destacar els magnífics tacos i el guacamole, realment deliciosos. Tot un luxe. I a més de les cerveses i vi de Sa Cervissèria, es preparà el conegut brebatge «Pep Cetra» que en Block preparava en el seu local. La part musical amb excel·lents ritmes, magníficament interpretats per en Biel Flaquer «Barona», veu, guitarró i banjo; Miquel Àngel Roca, baix; Lluc Barbón, violí; Juanmi Sancho, guitarra; i Jofre, veu i guitarra.

Dia 31, va tenir lloc la inauguració de l'exposició del pintor local **Víctor Gómez** en el Centre Cap Vermell, una proposta que aporta una perspectiva artística i cultural molt personal. Durant la inauguració l'autor va comentar que mitjançant aquesta exposició «he volgut actuar amb un projecte filosòfic que avui en dia trobo prou vigent que és l'absurd». En aquest projecte trobareu imatges «fortes» que parlen de la mort, però fent èmfasi en el fet que cal viure com a única rebel·lia. En general, les seves obres són fosques i inquietants, segons l'autor «perquè la meua tendència era un poc negativa». El seu estil és tètric, influenciat per l'expressionisme alemany. Cada quadre pretén ser una poesia visual.



NOVEMBRE

Dia 2, tingué lloc a l'auditori del Cente Cap Vermell el recital poètic i musical *La deixa del geni grec* de Miquel Costa i Llobera a càrrec de Joan Gelabert, M. Magdalena Gelabert i Miquel Mestre, acompanyats al piano per M. Antònia Gomis i amb el suport tècnic de Joana Riera Gomila, sota la direcció de Miquel Mestre. Després de la presentació de Joan Cabalgante, que contextualitzà l'obra; el so de dos corns donà el sus a la posada en escena que combinà música i imatges, rapsòdia i emoció produïda per les paraules acompanyades de les notes del piano. El muntatge donà forma al poema èpic bellíssim escrit per Miquel Costa i Llobera, titulat "La deixa del geni grec. Fantasia de les Coves d'Artà", tot aprofitant que enguany se celebra el 125 aniversari de la publicació d'una de les obres més emblemàtiques de la literatura catalana de Mallorca, que beu de la influència del món grec, sobretot la poesia èpica d'Homer i l'Odissea, així com de la poesia francesa i de la figura de Jacint Verdaguer. L'aniversari també coincideix amb els 150 anys de «Lo pi de Formentor», poema cabdal del poeta pollencí. Un bell muntatge, cuidat al detall, que captivà al nombrós públic que assistí a l'acte i que a taquilla inversa arribà als 510 € destinats a l'associació contra el càncer.

Dia 7, a la sala polivalent de l'Arxiu es va dur a terme la conferència «**La migració balear a l'Argentina: del Llevant mallorquí fins a Mendoza**» per part de la investigadora Aina Jofre. L'acte va ser presentat per l'arxivera Maria Massanet. La ponent va plantejar la seva relació amb l'Argentina i Mallorca, que va saber il·lustrar en un mapa del país llatinoamericà, on hi havia marcades aquelles regions on havien habitat els mallorquins. Sembla mentida que a una regió tan llunyana, els costums i trets com el ball de bot (on fins i tot es fundaren escoles), la llengua i la gastronomia, de la nostra cultura es pogueren desenvolupar i tirar endavant, tal vegada i paradoxalment, molt més que en les mateixes Illes Balears. La conferència va ser molt completa i interessant i demostrà una vegada més la importància del manteniment de les arrels, perquè un poble pugui respirar, sobretot en una zona tan llunyana.

Dia 15, es va celebrar un concert anomenat **Sa Gravi-seria**, que reuní un bon grapat de grups «punk-rock» del municipi i comarca. Organitzat per Sa Cerviseria, amb la col·laboració de l'Ajuntament de Capdepera i REVI, des de les 19 h fins a les 24 h, per l'escenari instal·lat a l'interior del Clot de Sa Gravera van desfilar els grups convidats que eren Los Últimos, Eskroto, Take it Easy, Kindergarden, Guadaña i Saïm. Amb una bona afluència de públic, difícil de valorar, ja que l'espai on



es feu el concert és molt gran, una bona organització i un bon servei de bar (no faltaren les cerveses artesanes de Sa Cerviseria, refrescs i menjar) amb preus «normals». Pot semblar estany, però en el nostre municipi el punk encara és viu, de cada vegada amb més anys però encara viu. I els grups musicals de rock-punk encara tenen molta corda!

Dia 20 vam publicar una ressenya d'**Encanto**, una obra de teatre familiar que va omplir el Teatre de Capdepera. L'obra de teatre en castellà que recorda l'obra de Disney estrenada l'any 2021 i que, tot i algunes dificultats de so en determinats moments, els nins pogueren gaudir d'un bon plantejament musical i coreogràfic, amb una bona escenografia i vestuari, i un nombrós quadre d'actor que com és habitual es fotografiaren a la sortida amb tots els qui volgueren.

Dia 21, s'ha celebrat **Santa Cecília a l'escola s'Alzinar** amb un acte breu però profundament emotiu. Tot i no poder dur a terme el tradicional concert al gimnàs –tancat enguany i molt enyorat– l'alumnat ha mantingut viva la celebració amb una trobada musical dins el centre, adaptant-se al mal temps. L'alumnat de sisè, a més d'organitzar amb gran èxit la venda de coques, ha estat l'encarregat de llegir el Manifest de Santa Cecília 2025, un text que recorda que la música no necessita escenaris per brillar: habita en les veus, en els instruments i en la comunitat que la comparteix. El manifest ha subratllat el valor de la música com a llenguatge universal, eina pedagògica i força que uneix i transforma. La celebració ha culminat amb la interpretació conjunta de l'Himne de s'Alzinar, que ha omplert l'escola d'orgull, emoció i harmonia.

Dia 21, s'inaugurà l'exposició «**En pie**» de l'artista francesa, resident a Capdepera, Alexandra Cossignol. Entre la seva obra exposada destaquen les ceràmiques «Fa cinc anys que treball amb la ceràmica, amb gres que requereix altes temperatures. Tinc un forn i empr esmalts que no són industrials». De formes molt originals (no usa el torn) amb esmalts tipus kudo mato, d'origen japonès, que es fa amb talc per donar una textura molt rugosa a les peces i un aspecte molt «natural».

Dia 21, s'inaugurà en el Centre Melis Cursach l'exposició «**Imatges**». Aquesta exposició exhibeix 47 obres realitzades pels alumnes del Taller de Pintura de l'Escola d'Adults de Capdepera, sota la direcció de Sebastià Massanet, qui també exposa dues obres. A la inauguració comparegueren molts dels autors, familiars i amics. La regidora Pilar va ser l'encarregada de donar la benvinguda i recordà que «el taller de pintura fa 26 anys que funciona». En Sebastià Massanet va donar les gràcies a



tots els assistents, a l'Ajuntament i a tots els alumnes que han participat en l'exposició. Les temàtiques, mides, tècniques i estils són ben variats, però totes les obres tenen un denominador comú: mostren el talent i creativitat dels participants. Enguany l'alumnat del taller de Pintura ha incrementat el seu nombre i s'han hagut d'habilitar tres grups, cada alumne participa amb una o dues obres.

Dia 22 publicàvem la crònica del club de lectura al voltant del llibre *Canto jo i la muntanya balla* a la biblioteca de l'antic escorxador de Capdepera. Així i tot, la sala contigua s'omplí de lectors que gaudiren del llibre de manera diferent. Com ja és habitual, la bibliotecària presentà el llibre de la jove autora, i també d'altres, celebrats i premiats. Tothom coincidí amb la singularitat del llibre, que té com a protagonista la Natura, un escenari per on desfilen les diferents veus que conformen el ventall de personatges de cada capítol. L'àpat final, amb bones i suculentos coques, a més d'uns dolços exquisits, confirmà que la reunió, tot i les baixes, havia estat tot un èxit, que es recordarà durant molta d'estona, perquè cantí el club i els lectors ballin.

Dia 23, es va celebrar el tradicional **Concert de Santa Cecília 2025** en el Centre Cap Vermell amb la participació de les corals de Capdepera i la Banda de Música de Capdepera. Amb un auditori ple de gom a gom, vam poder gaudir d'un magnífic concert en el qual cada una de les formacions participants van interpretar dues peces i altres dues conjuntament. La primera a intervenir va ser la Coral Gabellina, dirigida per n'Elionor Gómez-Quintero, seguidament Encoratjats, dirigits per Marc Forteza, la Coral S'Alzinar, dirigida per Maria Antònia Gomis i la Banda de Música de Capdepera dirigida per Yannick Wilken. Durant la seva actuació el director de la Banda va presentar, com ja és tradició, les noves incorporacions: En Lucas i Sara (clarinets), na Carme (trompeta), na Nena (trombó), i Carla i Asiel (saxos). Aprofità per donar la benvinguda a dos músics que havien tornat a la banda, na Manuela i en Miquel Regueiro. Per acabar les corals i la Banda de Música ompliren l'escenari per interpretar conjuntament «Va Pensiero» de l'òpera *Nabucco* de Giuseppe Verdi i l'«Himne a Capdepera» d'Enric Pastor i lletra de Pere Orpí. En Yannick Wilken va dirigir ambdues peces musicals que posaren el punt final al concert.

L'Escola Municipal de Música de Capdepera va celebrar, la setmana de la festivitat de Santa Cecília –patrona de la música– amb un programa d'activitats que ha implicat alumnat, professorat i centres educatius del municipi. Un dels actes principals fou l'interludi musical a la Biblioteca de Capdepera, on l'alumnat de 3r de nivell elemental, sota la preparació de la professora



Antònia Massanet, va oferir diverses interpretacions davant familiars, amics i usuaris de l'espai. Paral·lelament, les professores Caterina Cursach i Maribel Lliteres varen fer una visita a les escoles de Capdepera i Cala Rajada, on compartiren amb els infants una primera experiència musical viva, propera i participativa. Aquesta iniciativa té com a objectiu fomentar l'interès per la música des de les primeres edats i reforçar el vincle entre l'escola de música i la comunitat educativa del municipi.

Dia 23, publicàvem una ressenya del concert de **Carlos García** un any després de la publicació del seu primer disc «No dejes de brillar». Era el seu primer concert en un escenari gran i acomplí un dels seus somnis. I ho va fer amb el públic més difícil: els amics i coneguts. Sol a l'escenari amb un peu de micro per companyia i un fum de fons que ens portava als núvols que canviaven de colors i que, en qualche moment, ens varen fer somiar. Ell va créixer i l'escenari li quedà petit: començà una mica nerviós, però en comprovar la seva solidesa argumental agafà la confiança dels veterans i ja no l'amollà en tot el concert. Mostrà una gran seguretat, com si ho hagués fet tota la vida. La veu no fallà. Coordinació perfecta amb les bases de música. Cantà amb el cor i això es nota. Ha nascut una estrella.

DESEMBRE

Dia 5, s'inaugurà en el Centre Cap Vermell l'exposició «**Realitats**» del pintor Michael Micheel, en el marc del programa «Mirades de Llevant» al Centre Cap Vermell. Nascut a Hagen (Alemanya) fa tres anys que viu a Mallorca i ara té el seu taller a Cala Rajada. L'exposició mostra una sèrie d'obres amb una temàtica molt variada. La tècnica emprada també és diversa, inclouen dibuixos (carbó, guix, sanguina) i pintures (acrílic sobre tela, oli sobre tela i alumini). Per a Michael Micheel «la seva obra es presenta tan variada com la vida se'ns presenta cada dia», per a ell «... L'origen de tot rau en una idea, un pensament».

Dia 6, s'inaugurà el nou **betlem gabellí de llata**, una petita gran obra d'art creada per les artesanes de la llata. La regidora de Participació i Promoció Marga Bisquerra, va agrair a totes les Margalides i totes les Maries entre d'altres (tampoc hem d'oblidar la tasca d'en Manolo i Francisca, que varen fer la cova, les cases i la murada, ni tampoc a Muntsa, que elaborà la Mare de Déu, i el seu magnífic vel, tal vegada la peça més preciosa del betlem), que conformen el col·lectiu de ses Madones de sa llata, que s'ha esforçat per crear un betlem de llata, tret identificatiu del nostre poble. La inauguració del Betlem de llata de Capdepera dona el «sus» al Nadal gabellí.

Dia 11, amb motiu del 40/80 aniversari de les biblioteques municipals de Capdepera, dia 11 de desembre s'exposà l'obra de Nena Mestre dedicada al món dels llibres. Sota el suggerent títol *La lletra per l'ull entra* mostra llibre d'artista, llibre alterat i poesia visual na Nena Mestre. La seva obra manifesta una desbordant imaginació amb la manipulació de llibres i imatges amb resultats sorprenents. Propostes diverses, algunes consistents en senzilles manipulacions i d'altres més elaborades i complexes, però que mostren una gran sensibilitat i habilitat.

Dia 13, La Coral de s'Alzinar participà en el concert del «**Messies amb cor**» al Convent de Manacor. Cinc corals cantaren conjuntament El Messies de G. F. Händel: la coral de Felanitx, dirigida per Margalida Massutí, la coral de Son Servera sota la batuta de Xisca Mas, la coral de s'Alzinar de Capdepera, a la direcció de Maria Antònia Gomis, la Coral d'Adults del Conservatori de Manacor, dirigida per Maria Eugènia Lavochnik i Ars Antiqua, Cor de Cambra. Dir. Eulàlia Salbanyà. A l'orgue hi havia Rafel Riera, organista titular del Santuari de Lluc, amb el suport de la musicòloga Bàrbara Duran. El concert comptà amb la col·laboració de Sergi Gil, tenor, i Maria Eugènia Lavochnik, soprano.



Dia 15, vam fer una ressenya d'**EOS**, la preciosa composició instrumental de Maria Esther Cantó Liesegang creada per a quartet de corda i que ha sortit aquesta setmana a plataformes. La composició, de gairebé 14 minuts, formarà part d'un disc de propera aparició. Els intèrprets són: Catalina Sureda Colombram (violí 1), Pedro Luis Arteché de la Fuente (Violí 2), M^a José Gómez de la Vega Alegre (Viola) i Esteban Belinchón de la Banda (Cello).



Dia 17 publicàvem les relats guanyadors del **Concurs de Microrelats contra la Violència de Gènere 2025**. L'objectiu del concurs és visibilitzar i conscienciar sobre les situacions de violència de gènere, així com sensibilitzar la ciutadania i fomentar la igualtat entre dones i homes. S'hi han presentat 35 micro-relats, i el lliurament de premis ha tingut lloc al Teatre Municipal de Capdepera, coincidint amb la representació de l'obra «Tretze», organitzada en el marc de les activitats commemoratives del 25N. Arnau Serra Nebot, amb «Un mar de blaus», ha estat el guanyador de la categoria adulta; i Mía Reatto, alumna de 1r de batxillerat de l'IES Manacor, amb «Salir de la melancolía» en la categoria juvenil.



Dia 19, la **Coral Gabellina** va fer el concert del seu 27è aniversari a l'església de Sant Bartomeu amb la participació de l'amfitriona i la Coral d'Alcúdia. El públic assistent va gaudir de les cançons interpretades per les veteranes formacions corals.



Dia 19, s'inaugurà al Centre Melis Cursach la instal·lació **Celebració de la Llum 2025**, que cada any es munta i es presenta just abans de Nadal, amb l'arribada del solstici d'hivern. Enguany l'artista convidat ha estat en Sebastià Massanet. L'artista va comentar que la instal·lació la formen 3 columnes rodones que mostren la part anterior, però amaguen el darrere «... vol representar l'any que sabem com comença, però no com acabarà». Al llarg de la inauguració hi hagué la intervenció musical de **Swingitaliamo Christmas Edition**, un deliciós complement musical que amenitzà la vetllada.

Dia 20, la Banda de Música de Capdepera ens oferí el **Concert de Nadal**, dirigit per Yannick Wilken amb la modalitat de taquilla inversa. Com comentà el president, Agustí Esteva, l'any passat la recaptació es donà a la banda d'Algemesí, un poble valencià afectat per la DANA i enguany es donarà a l'Escola de Música de Capdepera per crear una mena de beques per ajudar a alumnes. El concert, que podria qualificar-se de curt, però intens, va tenir dues parts diferenciades. Una pri-



mera amb peces de Nadal i la segona part va incloure peces típiques dels concerts de Nadal, com polques, valsos o marxes. Per acabar no faltà la «Marxa Radetzky», tot un clàssic dels concerts de Nadal que la Banda aprofità per felicitar al públic.

Dia 26 de desembre, na **Carme** (violí) i **Jeroni Alzina Moll** (saxo) van protagonitzar, juntament amb Joan Miquel Fiol (piano), un excel·lent concert en el Centre Cap Vermell. Els tres intèrprets van oferir un programa que emocionà al públic que gairebé omplia la sala, mostrant una gran qualitat interpretativa i una especial sensibilitat. Na Carme i en Jeroni, amb el seu talent, demostraren que ja no són promeses sinó una ferma realitat musical. Amb fortes i prolongades ovacions, el públic recolzà i valorà la feina dels joves músics que convertiren el concert en una vetllada amb una veritable festa de la música. El concert va seguir la fórmula de la taquilla inversa.

Dia 29 de desembre, membres del Club de Lectura de Capdepera i acompanyant vam poder gaudir d'una **Ruta de betlems napolitans de Palma**. Amb el guiatge de Biel Barceló visitaren els betlems de l'església del Convent de Sant Magdalena, el de La Sang, el de l'es-

glésia de Santa Creu (on ens esperava Mn. Bernat Nadal, qui a més de comentar la restauració de les peces del betlem va fer un recorregut mostrant tots els elements artístics importants que hi ha a la Santa Creu. Una visita molt interessant i didàctica.) i el betlem napolità de la Fundació March. Al Museu de Can March rebérem una autèntica lliçó sobre els personatges del betlem, el seu origen i el seu significat i simbolisme. Després de dinar seguiren la visita a Sant Jaume i Santa Clara. En acabar hi havia de visitar els betlems de caràcter més popular com ara Sant Antoniet, La Misericòrdia, el de l'Ajuntament de Palma o el del Consell de Mallorca. Una jornada «betlemera» ben completa i interessant enriquida amb les explicacions de Biel Barceló.

Dia 29, publicàvem una ressenya d'una exposició insòlita al carrer de les Pedres. L'artista, **Andreas Wiehl** (Marburg, 1955) hi exposava una part del seu treball en què les emocions i els gestos es transformen en pintures visuals a través d'una connexió directa amb el ball i el ritme. Aquesta transformació no neix d'una planificació racional, sinó d'una experiència física i emocional on el moviment és el protagonista. Afirmar que totes les pintures són creades ballant i que, sense l'acte de ballar, no pot ni dibuixar ni pintar. El dibuix és, per tant, una manifestació del moviment corporal.



Juniper Serra 3, Artà
971 83 55 14
676 56 35 30

MÓN DENTAL
Drs. Roser's

Odontologia digital
Ortodòncia invisible
30 anys d'experiència

La mentida més bonica del món

Joan Cabalgante Guasp



Com bé recorda Jaume Pons Alorda en el seu últim poemari *El corc*: «Si el cinema menteix a 24 fotogrames per segon i és com va dir Jean-Luc Godard, la mentida més bonica del món», es pot entendre que a Capdepera hem estat molt ben enganyats. Concretament, en 46 vegades, que són les projeccions d'aquest 2025 amb un total de 3633 espectadors. La Factoria Meyme ha estat a l'alçada un any més, tant que fins i tot els serverins vénen a veure les projeccions que es fan a Capdepera.

La mentida consisteix a fer-nos creure que podem ser un altre que es dorm eternament com **Blancaneus**, fins que arriba el príncep blau i trepitja la poma, o a ser infants rere les aventures de **Lilo & Stitch**, cinema fantàsticament familiar. També ens han fet riure, i juraria que sense ficció amb **Los tipos malos 2**; gairebé veim l'engany a **Un gran viaje atrevido y maravilloso**, el cinc d'octubre, que no va tenir molta repercussió. D'altra banda ens creguérem distinguits botiflers de la noblesa anglesa en una de les millors pel·lícules d'engany (tampoc us podeu perdre la sèrie) **Downton Abbey**, llàstima que fos el final. També ens divertirem d'allò més amb **La Cena**, una venjança gastronòmica particular que aconhortà el sector més roig i gabellí, amb una paròdia amb escopinada i tot a la sopa de Franco, que ell degustà com el més exquisit plat, les penúries de la guerra incivil queden minimitzades per la gràcia interpretativa d'**Alberto San Juan**, tot i que l'aguilutx franquista d'**Asier Etxandia** ens deixàs amb

l'ai al cor. El fantàstic musical **Wicked**, en segona part, va ser fabulós, la millor mentida més ben creada, amb diferents estrats de lectura, des de la social a la política tal i com comentàvem amb l'escriptor gabellí **Bartomeu Alzina** (àlies Tolo «Conill»), des de les cançons fins als efectes especials entusiasmaron no sé si més als grans que als petits. Finalment, les veles cinematogràfiques s'inflaren amb l'última singladura del vaixell dels Dagoll Dagom a **Mar i cel**, també amb cançons i ritme que sorprengueren a més d'un, tot i que ja sabem el cinema no és pas el teatre, però bé. Tampoc s'ha d'oblidar **Golpes**, un assalt a l'espanyola en tota regla. L'any acabà amb l'amarga realitat de **Frontera**, l'última mentida que ens despertà del somni.

Finalment, es pot dir que el cinema familiar és el que més acceptació ha tengut amb més de 150 espectadors de mitjana, sense oblidar que la pel·lícula **Wolfgang**, també es projectà amb paciència per a l'alumnat de l'IES Capdepera, per acabar el Nadal. **Mufasa**, seguí essent el rei, i avui en dia també es pot afirmar per cinquena vegada que **Padre, no hay más que uno**. Comentades també foren en gris, **Maria Callas** i **Conclave**. Tot i la ferida del COVID que va fer rebaixar el nombre dels espectadors, ara la taquilla es manté estable. Esperem doncs que el cinema a Capdepera també ho faci i ens recordi que de vegades convé assistir a la mentida més bonica del món. Si us plau, desconnecteu els telèfons mòbils, l'espectacle és a punt de començar!



LIESEGANG | MESTRE sl

c/, costa i llobera, 53 1º 07570 artà
telf.:971829544 fax:971 829673
email: ofi@liesegang-mestre.com

c/. almirall cervera, 22 07590 cala rajada
telf.:971565724 fax:971818301
www.liesegang-mestre.com

Foto dominical

FLIGHTSCHOOL
MALLORCA PARAMOTOR

Escola de vol paramotor
www.mallorcaparamotor.com
695 599 789
info@mallorcaparamotor.com



kiko
instal.lacions

Festes i saraus 2025

Els Reis

A la fi me decidit
a començar es glosat
de coses que han passat
as llarg d'es vint vint-i-cinc,
i si no fall escrivint
tot quedarà enregistrat.

Començarem amb els Reis,
ells arriben d'Orient,
personatges ben presents
i carregats de regals,
son personatges reials
i en es poble estan contents.

Espectacular arribada,
en es moll tot ple de gent,
botaren des Picassent,
segon, amb sa comitiva,
de patges, i acompanyada,
de música en so nadalenc.

I també a Capdepera,
es patges amb es cavalls,
i ses carrosses reials,
aquets Reis duien juguera
tot això anar de primera,
i feren molts de detalls.

Es dia després, ja se sap,
toca es regals repartir
as que sa carta han escrit,
es camió tot carregat
de paquets, i es llistat,
tal com està decidit.

De paquets, un milenar,
els hi toca repartir,
s'hi posen de ben matí,
tot això s'ha de lliurar.
Ets infants han d'esperar
lo que a sa carta han escrit.

És tasca llarga i feixuga
tot i si es temps acompanya,
repartir-ho quan es banya,
una feina ben fotuda,
però sempre hi ha ajuda,
de sa Comissió amb gana.



Sant Antoni

Sa feina de s'Obreria
s'ha de agafar en ganes
quan si posen, de vegades
no surt com un ho voldria,
una gent de gran valia,
que aquesta festa componen.

Es que hi volen començar
han de passar p'es mossatge
una tasca rere s'altra
tot això sense frissar
poc a poc sense aturar
surt una festa envejable.

En Miquel Nadal Clamater
a davant una gentada,
va fer una bona xerrada
referent a es sentiment,
que d'aquesta festa sent
i donà per començada.

Au idò!, Picarolada,
ja mos hem de deixondir,
amb so fred ha de partir,
a fer renou sa gentada,
que fa una estona escoltava,
s'ordre d'es «sus» i sortir.

A sa Plaça de l'Orient,
espera sa xocolatada,
i després de sa «ranouada»
hi ha un combat molt potent,
que agrada a molta gent,
de gloses a n'es Teatre.

Ara toca corregudes,
una tradició antiga,
lleva es fred i espavila,
es primer ball i sa Ruptura,
de sa Creu de mata, és dura,
que el dimoni romp i tira.

Quan s'explosió d'es coet,
dona sa senyal de s'encesa,
d'es foguerons, i de pressa,
a preparar es soparet,
tots han dut murrionet,
amb pa, vi i llonganissa.

Dia desset, Beneïdes.
Reunió a carrer Roses
s'aigo empitjorà ses coses
quan va fer un bon ruixat,
i en haver escampat,
cavalcada de tres voltes.

Justet per fer es darrer ball,
cantada sa Codolada,
sorteig i festa acabada;
a s'església parroquial,
tot tingué un bon final,
amb sa missa acabada.



Darrers Dies

Es darrers dies donaren,
un bon entreteniment,
i es poble ben content.
Per es carrer desfilaren,
i sa gent es disfressaren,
en comparses diferents.

Capdavant sa desfilada
obrí festa Batucap,
perquè està ben demostrat,
com més renou, més animada,
i es que en sa Batucada
tots anaven més llençats.

Tot lo que comença, acaba.
I a sa Rua li ha passat.
Sa sardina han enterrat,
després d'una desfilada,
pes moll de Cala Rajada,
es peix s'han menjat torrat.

Setmana Santa

Diumenge de Rams ensata,
com tenim per tradició,
amb aquesta processó,
Capdepera i Cala Rajada,
donaren per començada,
sa setmana de Passió.

Dijous i divendres sant,
i diumenge de Resurrecció,
tothom mudat a processó.
Que per cert van mancant,
portadors des passos sants.
Falta de participació.

Dia de resurrecció,
un diumenge solejat,
Crist ja és ressuscitat,
fill de nostre Creador,
amb aquesta processó,
Mare i Fill ja s'han trobat.



Mercat Medieval

Ha passat, ja fa un any,
hi ha que veure qui ho diria,
que sa gent prepararia,
un pregó es setze de maig,
bé de mida, no fou llarg,
dona es sus Climent Alzina.

Es divendres ja se sap,
visita de ses escoles,
passejant per ses parades,
que tenen es comerciants,
especialment artesans,
i de llata en ses madones.

Es dissabte, dia desset,
es Mercat es despertava,
Cercaviles de Xerabanda,
es camí ja estava fet,
es visitant, satisfet,
passejant de banda a banda.

Dia devuit, es diumenge,
es bon temps facilità,
molta de gent ens visitar,
pareixia un formiguer,
de tot Mallorca vengué,
a veure es participants.

Fi de festa,, ja se sap,
lo que comença te final,
no mos ha de sabre mal,
l'any qui ve un altre mercat,
aquest ja l'hem enterrat,
tothom ha quedat cabal.



El Carme

Ani Muñoz, sa pregonera
de sa festa d'aquest any,
ressaltant que amb es companys,
prepararen sa primera,
decorant amb sa Senyera,
s'escenari es primers anys.
Com cada any a s'escenari,
voluntaris a voler,
guiats per Jaume Fuster,
per a pintar es temari,
i en dos dies de obrar·hi,
ha quedat de bon ver.

Amb es focs d'artifici,
i concert de fi de festa,
s'acabà aquesta gesta,
a l'any que ve, un altra inici,
Que és de guapo aquest vici,
si t'agrada anar de gresca.



Sant Roc

Sant Roc va començar,
amb Renshinkan d'exhibició,
no falla mai en Mascaró,
li agrada molt participar,
per després continuar,
Claudia Suiter es Pregó.

Acompanyà sa Batucada,
i sa Bandeta de Cornetes,
obrint pas des Cercaviles,
també si afegí sa Banda,
resplendent Cala Rajada,
de tonades ben sentides.

Es calendari de festes,
va transcorre normalment,
d'esport i musicalment,
acompanyaven aquestes,
no necessitem orquestres,
si hi ha aquests grups de gent.

També se va organitzar,
torneig de basquet i escacs,
per a distintes edats.
I Total Dance ballà.
Qui se pot imaginar,
fer tantes activitats?.

Enguany cal destacar,
tornà es concurs de paelles,
vinga cuiners i cuineres,
poseu-vos tots a cuinar,
molta gent participà.
Ja passava a temps enrere.



Sant Bartomeu

Au idò, això és total,
Sant Bartomeu vol fer festa,
sa població està llesta.
En Joan féu es pregó inicial,
acompanyat per Sa Coral,
i donà començada a aquesta.

Això de sa vermutada,
fa perdre tots es sentits,
es corredors son partit,
i pes Sitjar una «juergada»,
una festa no ha acabada,
mentre s'altra ja ha sortit.

Rècord des Sopar a sa Fresca
hi va anar molta de gent,
i gaudí es públic present
d'un joc que a tothom engresca
amb aquest bingo es refresca,
i músics de cos presents.

Es programa es dugué a terme
parescut al d'altres anys
amb concerts de ses Corals,
Ball de Bot, Sopar a la fresca,
Bingo que a tothom engresca,
conjunts i gent en quantitat.

I diumenge vint-i-quatre,
tradicional xocolatada,
i Diana Florejada,
tothom a dormir a n'es catre.
Perquè demà a les quatre,
des capvespre, hi ha trotada.

Dilluns vint-i-cinc, concert
que fa sa Banda de Música
de Capdepera, i es única.
Se fa tradicionalment,
per dona s'acabament,
amb ses festes aquest vespre.



Mostra de sa Llampuga

Es moll de Cala Rajada,
ha quedat ple de casetes,
perquè fan nit de tapetes,
dins aquest cap de setmana
una paella marinera,
i fra llampuguera.

Sa paella es va anul·lar,
per una alerta taronja,
però una afluència bona,
son demà va transitar,
i ets «estands» van despatxar,
plats de Llampuga ben bona.

L'Esperança

Dissabte de l'Esperança
ses Completes i es pregó.
S'anul·là sa Processó,
plovía sense mancança,
i per no anar en tardança
començaren sa funció.

Àngela va fer es pregó
comentant es sentiment,
que era un honor immens,
d'aprofitar s'ocasió
i demostrar sa devoció
que d'aquesta festa sent.



Alei-alei

Amb torxes de faies enceses,
s'anuncià es fi de fosc,
mes de cent nins i majors,
tradició que fa centenes
d'anys, ets antics feien,
per allargar sa claror.

Cantam un Alei-alei
un cant de fecunditat
que ses cultures han cantat
segueix, «penjat amb un cabell»
es un cant de un temps vei
que es poble ha recuperat.

Nadal

Amb les festes de Nadal acaba el cicle festiu del nostre municipi. Unes festes que, malgrat algunes innovacions, mantenen tot un seguit de celebracions tradicionals de caire religiós i popular. S'ha tornat a celebrar l'encesa dels llums de Nadal amb passa-carrers, concert i mercadet a la plaça Castellet, el mercat nadalenc a la plaça de l'Orient, la missa de Matines amb el cant de la Sibil·la, el Cant de l'Àngel i el sermó de la Calenda, l'arribada dels patges reials, el concert de Nadal de la Banda de Música, la cursa de Sant Silvestre... Dies de celebracions i sopars familiars, retrobaments, sopars i regals. Enguany ha estat molt comentat (i admirat) el Betlem de Llata, que s'ha muntat a la cotxeria del Centre Melis Cursach, realitzat per un grup d'artesanes de la llata de Capdepera.



Excursions 2025

Un any més hem publicat a *Cap Vermell* les cròniques de les excursions que realitzen conjuntament els grups excursionistes *Camina*, *caminaràs* i *Cranques reumàtiques*. A més hem publicat resums mensuals del grup *Sol Naixent en marxa* que cada dimarts recorren camins del municipi i la comarca.

La primera publicació d'excursions del 2025 va ser la pujada a la Talaia de Son Jaumell que cada dia 1 de gener fa un grupet d'excursionistes gabellins. No hi ha convocatòria prèvia, així que són els qui són a les nou del matí a l'aparcament de Cala Agulla. Enguany el grup ha estat molt reduït, a causa del mal temps. De fet mig camí els va caure un ruixat, que afortunadament no va ser massa llarg. Arribats a la talaia els caminaires van fer un brindis per desitjar salut tots els excursionistes i esperant que el 2025 sigui ple de bones caminades. Després de les obligades fotografies iniciaren la baixada, a poc a poc per a evitar reliscades (el camí estava banyat), per anar a les cases de Cala Moltó on feren un berenar de germanor amb el que va aportar cada un dels caminaires. Ja fa més de deu anys que es fa aquesta caminada.

Un altre clàssic és la caminada «Cremar torrons» de

dia 4 de gener que s'organitza a Son Servera amb bona presència gabellina. Una ruta senzilla «Apta per a tots els públics» que de cada reuneix més caminaires (l'edició de 2025 va congregat al voltant de cent caminaires). (ha congregat al voltant de cent caminaires) Va arrancar de la plaça de Sant Joan i continuà l'itinerari pels Rentadors, Son Gri, Font d'en Llissa, Establits de Fetget, la via Verda, l'Estació i tornada a la plaça de Sant Joan.

Les excursions incloses en el Programa d'excursions van ser descrites per Joan Cabalgante, Paco Galian, Marta Aspach i Ma Àngela Melis en sengles cròniques:

- Dia 12 de gener: Puig de Sant Miquel / Sollieric / Alaró.
- Dia 9 de febrer: Fita del Ram d'Esporles.
- Dia 16 de març, Excursió circular del refugi de Ca n'Amer, per Ses Figueres i el Bosc Gran.
- Dia 13 d'abril, pujada al Puig de Massanella.
- Del 17 al 21 d'abril, sortida a Montserrat i Montseny (Catalunya)
- Dia 11 de maig, sa Canaleta del Massanella.
- Dia 19 d'octubre, Parc de Llevant, de Betlem a Cala Torta.
- Dia 22 de novembre, Camí vell d'Orient a Sóller.
- Dia 14 de desembre, Talaia d'Alcúdia/ Ses Fontanelles.





Capdepera tornà a ser seu del «Mallorca walking event»

Un any més Capdepera, durant el mes d'abril, ha estat la seu d'un esdeveniment que reuneix senderistes de diversos països per recórrer alguns camins del municipi. La vuitena edició de «4 days Mallorca walking event» ha tornat a tenir el seu punt de trobada a la plaça del Centre

Cap Vermell, on s'han instal·lat els organitzadors i han dut a terme activitats comunitàries com ara la inscripció a les rutes, els estiraments o l'esbarjo musical. Segons la nota informativa emesa han participat devers 800 senderistes, que han recorregut 4 itineraris amb diversos graus de dificultat, amb avituallaments i guiatge. Pel que fa a la part lúdica han comptat amb les actuacions de Marisa& Esperança, DJ Gelivi, Marcella i Tanny Mas.



Presència gabellina a Sant Bernat de Menthon 2025

El puig de Maria de Pollença fou l'escenari escollit per a celebrar la festa del patró dels excursionistes, entre la matinada de dissabte 14 de juny i diumenge 15 de 2025. La festa del patró dels muntanyencs es celebra des de devers l'any 51. A la plaça del monument de Pollença, a les 4:30 de la matinada, hi hagué la concentració de l'esdeveniment.

Pujaren al recinte del santuari del puig de Maria on veren la sortida del Sol en l'indret dit «Sa Talaia» i tots van poder gaudir de la música de les xeremies i de l'amplària de les badies d'Alcúdia i Pollença, al fons.

L'església del Puig es va obrir excepcionalment per a la celebració de la missa en honor a Sant Bernat Menthon. Després es va fer una visita a les dependències del puig de Maria i s'oferí menjar als participants.



Excursions de Sol Naixent en Marxa 2025

Cada mes hem fet un resum de les excursions realitzades pel grup d'excursionistes del Club Sol Naixent. Cada dimarts, si el temps ho permet, realitzen excursions

per pel municipi i per la comarca de Llevant, a més de sortides esporàdiques a rutes més llunyanes.

El 2025 la sortida que fan fora de Mallorca va ser a caminar i fer turisme per Granada durant uns dies.





Viatges i rutes de muntanya 2025

Sortida a Montseny 2025

Crònica personal escrita per Paco Galian de la Sortida a Montseny, realitzada per caminaires de Camina, caminaràs i Cranques reumàtiques, els dies 17 al 21 d'abril de 2025. La publicarem en dues parts.

17 d'abril del 2025/ Montserrat

Ruta circular guiada molt interessant per Montserrat. L'iniciarem a Can Maçana, passant per «La Cadireta», les Agulles fins al coll de Port (975 m), refugi de Vicenç Buité (on aturarem a dinar) i tornada pel camí de les Batlles (en referència a la guerra del francès). Montserrat és un massís ben peculiar amb unes formes espectaculars.

Després anada cap a Montseny, on tenien l'hostal

18 d'abril de 2025 / Pujada al Matagalls

Llarga ruta (i bella) per una estreta carretera que ens dugué a l'aparcament del Coll de Bordoriol (1089 m). Per pujar al Matagalls hi ha diverses rutes, nosaltres vam seguir una volta circular ampliada molt interessant.

Seguint un camí ben indicat, després de la capella de Sant Francesc, passarem per diverses fonts (Font dels Mosquits, Font del Llop, Font Ropitosa...) en direcció nord, cercant belles vistes del Pirineu encara nevada.

Travessat una zona d'espectaculars avellaners arribarem a l'ermita de l'Erola, on aturarem a berenar, i després pujarem cap a l'ermita de Sant Segimon, passant per la Font de l'Or i un preciós salt d'aigua. Arribarem

a la capella de Sant Camil de Lel·lis. El camí encara puja per una zona boscosa preciosa fins al collet de l'Estornell. Continuarem en direcció al Coll Formic, des d'on seguirem un sender ascendent que arriba a la carena del Matagall. Abans d'arribar passarem per la font del Matagalls de 1950 i la font dels Cims.

Una breu pendent ens dugué a la creu que marca el cim del Matagall (1697,1 m). La baixada la fèrem pel coll Pregon (1532 m) on hi ha un monument a Pau Casals. Una senyal indica la font dels Llops i ens marca la tornada cap a l'aparcament.

Dia 19 d'abril de 2025 / Caminada per Viladrau i turisme a Vic

Plovia així que quedarem a Viladrau, i iniciarem la caminada pel poble amb paraigües i capelines. Ens aturarem a una pastisseria i aprofitarem per comprar dolços i coques típiques. A poc a poc la pluja va fluïxar i decidírem fer una ruta circular que surt del mateix poble, anomenada «Ruta del castanyer de les Nou Branques». Una volta senzilla i bonica, molt ben senyalitzada. De tornada visitarem el casc antic i mentre plovia entrarem en un local de la plaça Major a prendre una cervesa Montseny, cervesa artesana de castanya.

A Vic ens dirigírem cap al centre de la vila per un passeig amb nombrosos edificis interessants. Ens escamparem en petits grups per cercar on menjar. A l'hora de la retrobada, plovia a bots i barrals. Mentre esperàvem i decidíem que fer alguns aprofitarem per anar a comprar secallones i fuets. Una part del grup decidí fer la ruta històrica de la ciutat i altres optarem per visitar la cate-





dral i El Museu Episcopal de Vic que conté una de les millors col·leccions d'art romànic i gòtic d'Europa.

Tots junts anàrem cap als cotxes i tornàrem cap a l'hostal per la carretera del coll Formic. Primer passàrem pel poblet d'El Bruc amb la seva església de Sant Martí i el castell. Com arribàrem prest a l'hostal de Montseny, fèrem una volta pel poble, aturant a l'església de Sant Julià.

Dia 20 d'abril / De Vidrà a Pere de Torelló per l'ermita de Bellmunt

La ruta que ens havia preparat el guia és molt interessant. Sortia del centre del poble fins a arribar una pista en direcció al Salt del Molí, un bot d'aigua espectacular. Des del riu iniciàrem una pujada pel camí de Salgueda cap a la Tosca dels Degollats. Pujàrem per un bell camí cap el Coll de Hi Era de Massa i continuàrem pujant fins a Bellmunt. Aturada a dinar i fer un cafetó a la seva terrassa. Les vistes eren espectaculars amb una panoràmica de la vessant sud dels Pirineus. Dinàrem i seguírem per un senderó que va per la carena. Molt còmode i amb unes vistes ben boniques. Després d'un bon tram una indicació ens indica que hem d'iniciar la baixada pel mig del bosc a la zona de Boscatell per anar cap el Salt del Mir i, per una bona pista arribat a Sant Pere de Torelló. Arribàrem a l'hotel quan ja fosquejava. Allà ens esperaven Amanda i Lluís per acompanyar-nos en el sopar.

Dia 21 d'abril de 2025 / Turó de Morou

El matí començà amb el peu girat. A l'hora del berenar no havia res preparat. Després d'esperar, alguns decidírem baixar a un forn i demanar un cafè amb qualque pasta per berenar. Amb els cotxes partírem cap a Santa Fe (on hi ha un centre d'informació de Montseny) amb la intenció de fer una caminada matinal. Primer pujàrem al Turó de Morou (1312 m) per un ample camí molt ben senyalitzat i baixàrem fins al pantà de Santa Fe, que vorejàrem fins a Can Casades.

Vorejant el riu arribàrem a can Lleonart (aula de natura), tancant la ruta al restaurant l'Avet Blau on prenguérem un refresc i acomiadaren al guia. Arribats a l'hostal, recollírem les maletes i els qui volgueren es dutxaren i canviaren de roba (ens deixaren dues habitacions a la nostra disposició), aclariren els comptes i l'encarregada de l'hostal es disculpà per errada del matí i ens oferí una bossa amb menjar pel viatge de tornada. I amb temps (teníem por de l'operació retorn a Barcelona) ens n'anàrem a l'aeroport, deixàrem els cotxes, embarcàrem les maletes i a esperar la sortida de l'avió.

Montseny deixava un bon record.

Ruta 0.40 al Teide. Maig de 2025

Paco Galian

Pujada al Teide des de la platja del Socorro

Dia 2 de maig 2025, juntament amb en Miguel Del Toro i tres jovenets (Lluís Galian, Joan Balle i Alberto Echarri), em vaig embarcar en un repte personal: l'«aventureta» de pujar el Teide des de la platja de Socorro fins al cim, tot d'una tirada. Es tracta de l'anomenada ruta Teide 0.40. Aquesta ruta de 27,7 km, és la més directa per arribar al cim del Teide (un volcà de 3718 metres), el punt més alt d'Espanya.

Prèviament, dia 1 de maig, ens trobàrem a l'aeroport de Tenerife i anàrem fins al poble de San Juan de la Rambla on teníem llogades unes habitacions a l'hostal-alberg «El Cubo». A les 2:30 de la matinada de dia 2, sonaren les alarmes i partírem amb cotxe fins a l'aparcament de la platja del Socorro (Los Realejos). Sense preàmbuls iniciàrem la pujada a les fosques. El camí, tot d'una no presentava grans dificultats tècniques, està molt senyalitzat i és evident, això sí de pujada constant. De fet, està qualificat de grau de dificultat molt alt, pel tema del fort desnivell que s'ha de superar.

Xino, xano, mantenint el grup, vam anar assolint les «etapes» que ens havíem marcat. Tot d'una la ruta travessa un entorn rural amb petites poblacions pel Paisatge protegit de Los Campeches, Tigaiga y Ruiz, i ens aturàvem a cada un dels miradors marcats: El Boliche, El Lance, La Corona, el Asomadero i la Piedra de los Pastores. L'ascensió passa per pistes, camins asfaltats, carrers, trams de camí empedrats, senders relliscosos... un poti-poti amb un denominador comú: unes bones rampes de pujada.

Passat el barri de Tigaiga entràrem al Parc Natural de la Corona Forestal. Passàrem pel mirador de El Lance (540 metres) i el mirador del Asomadero (1100 metres), fins la Piedra de los Pastores (1600 metres), on comença un impressionant pinar. A Piedra Gallega la cota és de 1910 m. En acabar el bosc el camí es tornà més suau, alhora que davant nostre compareixia el majestuós cim. Una vista espectacular! Entràvem al Parc Natural! Havíem assolit els 2000 metres de desnivell en 14 km de recorregut.

Un tram per pista amb pujada més suau ens dugué a una petita capella, la Capilla de la Cruz de Fregel situada a la Degollada del Cedro (2.091m), on s'inicià una baixada breu al Llano de las Brujas, dins Las Cañadas del Teide. A la Montaña Blanca, iniciàrem una pujada per una zona molt àrida, d'aspecte desèrtic, esquitxada de grans blocs de pedra negra. En arribar a dalt presentàrem els permisos i iniciàrem la part (per jo) més dura de la ruta, un tram que s'anomena La Rambleta, un camí que supera un gran desnivell fent estretes ziga-



zagues, amb molt pendent per arribar al refugi de Alta-vista, situat a 3260 m.

Després del refugi els joves decidiren tirar endavant i arribar al cim al seu ritme (i assegurar-se agafar el telefèric de baixada que connecta amb el bus). Els altres dos anàvem més lentament. La pujada ens estava posant a prova. A l'inici del darrer tram, el sender Telesforo Bravo, trobarem els joves esperant per passar (faltava una estona per la seva franja horària de permís) i pujàrem junts. El camí es troba esglaonat a trams, es puja per la part externa del con i prop del cim ens hem d'introduir en la part interna, de color blanquinós amb fumaroles que desprenien un intens olor a sofre.

A dalt vam fer unes fotografies ràpides i baixàrem sense perdre temps. Poc després esperàvem al telefèric per baixar i esperar l'autobús que ens havia de dur a Puerto de la Cruz, i en arribar a la platja del Socorro per recuperar el cotxe i tornar San Juan de la Rambla.

L'endemà només un company tenia molèsties a les cames, la resta cansats, però més o manco recuperats després de les hores de descans. Anàrem a berenar a un bar del poble, i iniciàrem una espectacular ruta per distints pobles de Tenerife. Celebraven les festes de les Creus, amb creus de carrers i capelles adornades amb flors. Entre d'altres visitàrem Masca, Buenavista i Garachico, aturant als miradors. Visitàrem La Orotava, gaudint dels seus parcs i dels carrers de la zona antiga. Per dinar anàrem a un «guachinche» que ens havíem aconsellat, provant plats típics de Tenerife. Panxa plena ens dirigírem cap a Puerto de La Cruz, per recórrer la part marítima i el centre de la ciutat, fins a l'hora de sopar.

Per acabar el darrer dia d'estada a Tenerife (4 de maig), els qui quedàrem vam anar a La Laguna i férem una ruta en cotxe pel Parc Natural d'Anaga. Una zona espectacular amb rutes molt atractives, que ens deixà amb ganes de tornar, per a fer senderisme.

Uns dies molt intensos a Tenerife amb el repte de la pujada al Teide complit. No vull acabar sense donar les gràcies als companys, sense ells no hagués arribat al cim, a més va ser un cap de setmana molt divertit. Com deia en acabar «crec que he conegut el meu topall»: 3718 metres de desnivell, que fets d'una tirada són molts de metres. Em comenten que només hi ha una altra ruta semblant i que es troba a Hawaii (per jo pot esperar!).



Caminant pel nord de Lleó. Maig de 2025

Entre els dies 6 i 12 de maig vam anar al nord de León per a fer muntanya. Vam llogar una casa a Puebla de Lillo i des d'aquesta localitat vam fer diverses excursions per la zona. Com el pronòstic del temps no era gaire bo (donava pluges gairebé cada dia) vam preveure algunes activitats turístiques alternatives. La sortida va ser comentada en 3 cròniques.

Dia 6 de maig 2025/ Arribada a Puebla de Lillo

Sortírem de l'aeroport de Palma fins el d'Astúries, on llogàrem un cotxe i ens dirigírem cap a Puebla de Lillo, travessant el Port de San Isidro.

Dia 7 de maig 2025 / La Cervatina i Lago Ausente

Sortírem de Puebla de Lillo en cotxe per un sender transitable de Las Veredas fins l'àrea recreativa de l'ermita de Pegarúas. Iniciàrem la caminada per una pista molt còmoda vora el riu Rebueno fins un trencall on giràrem per l'impressionant fageda de la val de Tambado. Aviat arribàrem a la zona de la Cervatina on s'hi troben un grup de teixos centenaris. El camí segueix pujant fins el Canto del Oso i el coll de Las Posadas. Passat el coll arribàrem a l'àrea recreativa de Pegarúas, on teníem el cotxe. Abans de partir vam visitar la senzilla ermita de Pegarúas i tornàrem a Puebla de Lillo on dinaràrem.

A la tarda partírem en cotxe per a fer la ruta del Lago Ausente. Abans d'arribar a l'inici de l'excursió ens aturàrem per a veure el llac d'Isoba que es troba vora la carretera i aturàrem a l'àrea recreativa d'El Praico situada a la Venta de San Isidro. La ruta puja per una pendent molt marcada. Poc a poc la ruta gira cap a l'esquerra per arribar vora el Reguero del Peñón i una extensa torbera situada a la Loma de Fonfria. Travessàrem una pista i un senderó molt empinat ens dugué directament al Lago Ausente, final de la nostra excursió. Es tracta d'un indret preciós format per un circ glacial excavat a les vessants del Pico Ausente i la Peña de Requejines. La tornada va ser per la mateixa ruta.

Dia 8 de maig de 2025/ Boñar – Redipuertas– Cuevas de Valporquero

Iniciàrem la ruta en direcció a Boñar LE-331. Tot d'una ens topàrem amb l'embassament del Porma que ofereix unes magnífiques vistes. A Boñar, vam fer un volt pel poble i, a una pastisseria provàrem els Nicanores, uns dolços típics de la zona. Seguïrem en direcció a Redipuertas per a fer la ruta de Las Cascadas del rio Faro (una sèrie de 8 salts d'aigua), començant per «El Sal-ton» (aquí està el Corral del Concejo, on antigament es reunien els veïnats del poble). La ruta puja amb desviaments cap el riu per veure els salts d'aigua (Las Baubas, la cascada de La Mayuela, La cascada de La Fuente, cas-



cada de La Majà de Tala, el Reguero Cajandaro i al final la cascada anomenada «La Requejà»). Al voltant, les muntanyes formaven un ample cercle, amb taques de neu a les parts altes, aquest paratge s'anomena La Rubayona un vertader circ format per les muntanyes Pico Faro, Pico Huevo i la Portina de Faro.

De tornada al poble, vam dinar a un bar/restaurant amb un excel·lent menú. Ben dinats ens marxàrem cap a la Cueva de Valporquero seguint una preciosa carretera de muntanya. La cova és una autèntica meravella. A més de les formacions d'estalactites, estalagmites i columnes, la cova destaca per les seves grans dimensions i els grans volums de les sales.

De tornada a casa passàrem per les espectaculars «Hoces de Vegacervera», formades pel riu Torio. Després un llarg recorregut arribàrem a casa i preparàrem el sopar i aprofitàrem per a fer un volt pel poble.

Dia 9 de maig de 2025 / León

Les previsions eren de pluja, molt pluja. I així va ser. Per sortir no frissàrem. Tornàrem a passar pel pantà, Boñar i tots els pobles de la carretera fins a la capital. León és una ciutat ben bonica amb atractius dignes de visitar com ara la murada romana, Basílica San Isidoro, el barrio Húmedo, el Palacio del Conde Luna, el parador de San Marcos, la Plaza Mayor, la Catedral, la casa Botines... Vam anar a dinar un restaurant típic de la zona a la plaça de Sant Marcelo.

Després de dinar visitàrem el Palacio del Conde Luna, la plaça Major i la catedral. De camí ens agafà un bon ruixat. Decidírem partir cap el cotxe per tornar, però abans vam fer uns vins per l'Húmedo i compràrem uns formatges del país.

Dia 10 de maig de 2025 / Foces del Pino – Museo eco-minero de Samuño

De bon matí amb l'amenaça de pluja, agafàrem el cotxe i ens dirigírem al Puerto de San Isidro. Els cims de les muntanyes del voltant estaven nevades. Travessat el coll, començarem la baixada fins arribar a un lloc on la carretera s'eixampla davant un impressionant salt d'aigua de la cascada de Riofrio, una caminada curta però espectacular.

De tornada al cotxe, acabàrem de baixar la carretera del port, i ja en Astúries van anar a fer la ruta de les Foces del Pino, declarat com a Monument Natural en 2001. La ruta comença en l'àrea recreativa del Molín de Peón, la pujada ens conduí a un congost i el camí es torna més estret amb parets calcàries molt verticals. En arribar al pont d'El Posadero ens aturàrem (se considera el final de la ruta) i berenàrem, just abans de començar el camí de tornada pel mateix itinerari. El dinar va ser a un restaurant que ens aconsellaren, amb un menú ben asturià.

Panxa plena ens dirigirem a Langreo, amb la intenció de visitar l'ecomuseu miner de Samuño. A l'antiga estació d'El Cadaviu d'on surt el tren miner comprarem les entrades i esperarem per a fer la visita. En el tren ens dugueren pel Socavón Emilia (a 32 metres de profunditat) a l'antiga mina Pozo San Luis La Nueva. En acabar ens deixaren un temps per passejar per la zona i baixarem per un itinerari per vora el bosc. Tornats a l'estació d'on partírem iniciarem el camí de retorn cap a la Puebla de Lillo per una altra ruta.

Dia 11 de maig de 2025/ Puerto de Las Señales – Burón – Riaño

Berenats sortirem per a fer una excursió per un meravellós bosc. Arribarem pel Puerto de Tarna, cap el centre d'interpretació i informació «Casa del Parque Valdeburón» a Lario. La ruta comença vora la carretera fins prop del Polvoredó, està senyalitzada i passa per una sèrie de prats, inundats en molt de trams. El prat d'El Espinadal ens dugué a un portell que obria el pas a un ombrívol bosc de roures, castanyers i faixos. Realment semblava un bosc de conte de fades. A un descampat es troba un «chozo» reconstruït, el lloc també ofereix bones vistes de la vall. Des d'aquí iniciarem una suau caminada pel Monte Renedo, en descens fins la vega de l'Esla. Sense problemes, llevat d'haver de desviar-nos del camí per inundacions, arribarem al cotxe i seguirem la ruta cap a Riaño.

Abans d'arribar a Riaño aturarem en el poble de Burón i el proper mirador per a observar aus. Després de dinar a Riaño vam ver un volt, caminant vora el llac i visitant l'església, l'ermita de Na Sa del Rosario. Realment tot el poble és nou. Vam tornar a Puebla del Lillo per la carretera per on havíem arribat, pel Puerto de Tarna.

Dia 12 de maig de 2025 / Entrevados – Valle del Pinzón –Puebla de Lillo - Valle Celorno

Després de berenar, vam comprovar que les botes més o manco s'havien eixugat partírem en direcció a Isoba per a realitzar la ruta circular d'Entrevados. Sortint del mateix poble d'Isoba, un cartell indica l'inici de la ruta per una pujada constant cap el Coll del Pinzón (1525 m), iniciant una còmoda baixada per una pista forestal pel vall de Pinzón. Caminarem paral·lels al riu evitant les zones banyades (difícil tasca, ja que hi havia aigua per tot arreu!). Prop hi trobàren un dels punts més interessants de la ruta el paratge de Forfogones, on una sèrie de salts d'aigua seguits a l'inici del naixement del riu Porma. Caminant en direcció al poble de Cofidal agafaren el desviament cap a Entrevados, passant per la Hoz de Entrevados amb el Pozo de La Leña, amb una sèrie de ràpids i salts d'aigua del riu Isoba.

El darrer tram ens ens dugué a la vall de Langreo fins

el poble d'Isoba on teníem el cotxe. Dinàrem a un restaurant situat a la plaça de Puebla de Lillo, amb plats típics de la zona.

Ben dinats ens reservarem l'horabaixa per descansar, eixugar les botes, llegir i jugar a jocs de taula. Aprofitarem per a fer un volt pel poble de dia visitant l'església, el Torreón medieval, la ermita de la Virgen de las Nieves (S. XVIII), l'arc de l'antic alberg de peregrins, el passeig vora el riu Porma. A mitja tarda van fer un recorregut adaptat per l'inici del vall de Celorno. Es tracta d'un passeig (EL Cantarín) molt agradós que surt del poble i transita vora el riu.

Dia 13 de maig de 2025/ Visita a Oviedo/ Ovièu i tornada a casa

Sense preses acabarem de fer les maletes i esmorzarem amb els restes que ens quedàvem i marxarem en direcció cap al Puerto de San Isidro per arribar a Astúries, concretament a Oviedo. Visitarem el barri cèntric de la ciutat: el teatre Campoamor, la Catedral de San Salvador i la plaça, La Universitat, el mercat i la plaça El Fontán, la font de Fuoncalada, la plaça de la Constitución amb l'Ajuntament i l'església de San Isidoro, el Campo de San Francisco... l'avió cap a Palma .

(*) Aquesta sortida a León/Astúries la vam fer Esperança, Joan, Enrique i Paco. A partir de Puebla de Lillo ens vam moure per la zona.



Caminant per Escòcia: Edimburg i The West Highland Way

Set companys i companyes, caminaires vam marxar cap a Escòcia per a fer un dels itineraris més populars del país, que parteix Mingavie (al nord de Glasgow) fins Ford William capital de les West Highlands. En total parlem de fer 95 milles, és a dir devers 153 quilòmetres de ruta.

Prèviament, vam passar dos dies a Edimburg, la capital d'Escòcia i com a colofó després de la ruta West Highland Way (WHW), vam quedar un dia a Fort Williams amb possibilitat de pujar al Ben Nevis,

Dia 28 de juny de 2025. Sortida de Palma i primer dia a Edimburg

Sortírem de l'aeroport de Palma puntualment i després del llarg vol arribàrem a l'aeroport d'Edimburg i agafàrem un tren per anar al centre de la ciutat on teníem reservada l'estança en un hostel amb habitacions compartides. Iniciàrem una passejada que ens dugué a la part antiga de la ciutat, al voltant del castell. Duïen el guiatge de na Cati, bona coneixedora de la ciutat que ens va fer de "Cicerone".

Edimburg és una ciutat ben bonica i agradosa, amb molts d'edificis històrics, parcs i una arquitectura peculiar. En el centre històric, hi ha molt a veure, per exemple la Universitat (New College), el Castell, catedral de St. Giles, l'antic parlament, el nou edifici del Parlament d'Escòcia, el palau de Holyrood House, Calton Hill, el cementiri de Calton... Per anar a sopar fèrem una llarga caminada fins la badia de Newhaven Harbour, on es troba un The Fishmarket amb un bon fish&chips. La tornada va ser en tramvia cap el centre.

Dia 29 de juny de 2025. Segon dia a Edimburg

Després berenar al hostel ens trobàrem amb na Cati i el seu fill, que ens acompanyà a una petita excursió a un turó d'Edimburg, anomenat Arthur's Seat. Com feia bon dia, era diumenge i la pujada és molt popular, el camí semblava el Born. Un enfilall interminable de gent de totes les edats pujava pel sender. A dalt es pot gaudir d'una excel·lent panoràmica de 360 graus que inclou la part urbana de la ciutat, les urbanitzacions i barris perifèrics i bona part de la costa.

La baixada és ràpida i en poc temps érem arribàrem a la plaça del Parlament i pujàrem cap al centre antic visitant l'església de Canongate Kirk i ens dirigírem al Stockbridge Market. Un mercat molt concorregut on es pot comprar distints tipus de menjar per endur-se'n, com ara unes excel·lents paelles fetes per uns valencians molt simpàtics.

Ja dinats vam anar a fer un passeig d'anada i tornada pel riu Leith, després vam visitar el Jardí Botànic, un



excel·lent parc, gran, ample i molt agradós. Des del Botànic vam partir cap a l'hotel a descansar una estona, just abans d'anar a sopar.

Dia 30 de juny de 2025. Cap a Milngavie i inici de la ruta. Distància 19 km (afegir 2 km de l'estació del tren a l'obelisc d'inici ruta). Desnivell 196 metres

Ens aixecàrem ben prest, de fet ja havíem deixat maletes i motxilles preparades la nit anterior, i partírem cap a l'estació d'Edimburg-Waverley per anar en tren en direcció a Glasgow, on agafàrem un transbord cap a l'estació de Milngavie.

Caminàrem una estona per la vorera de la carretera fins a arribar al monòlit (WHW obelisk) que indica l'inici de la ruta. Allà ens fèrem les fotos de rigor i passant per un arc indicatiu, iniciàrem la caminada vora el riu Allander, tram molt senzill, còmode i planer. Passant per Calbeth, el turonet Dumgoyach i el riu Blane arribàrem a Dumboyne, on fèrem un refresc i dinàrem. En continuar, el camí va paral·lel a la carretera A81, coincidint amb el camí de John Muir que ens dugué a Drymen on trobàrem el nostre hotel «The Buchanan Arm», molt còmode amb piscina climatitzada.



Dia 1 de juliol de 2025. Drymen – Rowardennan. Distància 24 km. Desnivell 540 metres. Pujada a Conic Hill (361 m)

Ens aixecàrem prest i anàrem a berenar a un forn situat al centre de Drymen. De camí passàrem per una creu que recorda les víctimes de la “Gran Guerra”. Agafàrem un desviament que ens dugué a un altre tram de carretera fins a introduir-nos en el bosc de Higwood i Garadhbhan Forest. La pista que el travessa és molt ampla i còmoda.

Abans d'arribar a Balmaha trobàrem un trencall. A l'esquerra proposava seguir el mateix camí pel bosc directament (via ràpida) i cap a l'esquerra, seguint el WHW, se'n pujava a Conic Hill. Ens dividírem en dos grups i cada un tirà pel seu camí cap a Balmaha. De la pujada a Conic Hill, dir que val la pena pujar, ja que ofereix impressionants panoràmiques de la part sud del llac Lomond. A una plaça vora el llac ens retrobaren (hi ha un monument a Tom Weir MBE “L'home que més estimava les muntanyes d'Escòcia”) i ens vam asseure a dinar.

El camí segueix vora el llac un bon tram passant platgetes i zones boscoses com ara el bosc de Salochy o el de Ross. No faltà qualque pujadeta curta, però en general és molt agradós caminant entre falgueres, grans arbres i plantes de nabius. Arribàrem a Rowardennan, un hotel en un raonet del llac Lomond amb bones vistes. Caminàrem una estona fins al Ben Lomond Bunkhouse, punt on comença la pujada al cim del Ben Lomond, encara ens faltava una mica de camí fins a arribar a una mena de granja habilitada com a hostel, on dormiríem.

Dia 2 de juliol de 2025. Rowardennan – Inverarnan (Beinglass). Distància 20,8 km. Desnivell aproximat de 340 metres

Berenaren de bon matí i sortiren per a fer la ruta més propera al llac, que passa per Ptarmigan Lodge. Aquest tram resulta un xic incòmode amb contínues pujades i baixades i travessant molt de rierols que baixen pels vessants de la muntanya. L'ambient és molt humit i hem d'anar alerta per no patinar per les pedres i la terra banyada. Passàrem el cap de Rubha Carraichd, i vorejant els penya-segats pel camí estret arribàrem a Inversnaid, on gaudiren de les espectaculars cascades creades pel riu Arklet, en arribar al llac. Aquí dinàrem.

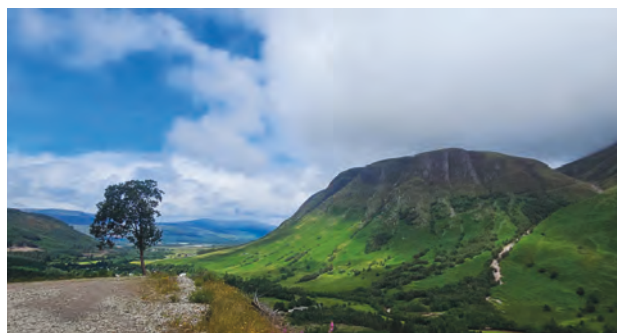
El camí continua vorejant el llac, però la ruta és una mica més lleugera que el tram fet anteriorment. Passàrem per petites platgetes. Ja prop de Doune Bothy ens aturàrem a descansar, i qualcú aprofità per a fer un bany. A patir d'aquesta platja el camí abandona el llac i comença a pujar un coll per un camí envoltat de falgueres. A dalt del coll, les vistes de la zona nord del llac Lomond són ben boniques. Passarem per l'embarcador d'Ardleish



que travessa a l'altra vorera (Ardlui). El tram final de l'etapa és una baixada fins al càmping de Benglass, prop de Inverarnan.

Dia 3 de juliol de 2025. Beinglass – Crianlarich – Tyn-drum. Distància 19,2 km (afegir 3,8 km desviaments, anada i tornada a Crianlarich) Desnivell aprox. 5550 metres

Berenàrem ben prest al restaurant i a la sortida lliurarem una camiseta a na Cati, que s'havia preocupat



molt en preparar la ruta, com a mostra d'agraïment. Just a l'hora de sortir plovia suaument. La ruta travessa una zona preciosa vorejant el riu Falloch. En sortir del bosc el camí travessa uns prats, on uns pastors recollien ovelles per transportar-les a altres zones. Pujàrem fins un coll trobàrem un desviament cap a Crianlarich. Camí que vam haver de desfer sota la pluja. El WHW travessà una zona d'explotació forestal, anàvem per uns turonets i la pluja resultava molt molesta. Després d'una baixada, seguírem per tram asfaltat, envoltat de reixes de les finques fins a la granja de Kirkton, on vam veure les primeres vaques típiques de les Terres Altes d'Escòcia. Just devora la granja hi ha un antic cementeri en un petit



turonet (Kirkton Burial Ground), amb unes esteles ben interessants d'origen medieval.

El camí voreja el riu Crom Allt, enfilant cap a Tyndrum. Passarem per un caminó sota el bosc de ribera, entrant en el Tyndrum Community Woodland. Aviat trobarem el càmping on teníem reservat dues cabanes per passar la nit. Cercarem una màquina, per intentar eixugar roba i les botes que anaven ben xopes. Mentre vam anar a sopar a un restaurant proper.

Dia 4 de juliol de 2025. Tyndrum – Bridge of Orchy.
Distància 9,6 km. Desnivell aprox. 350 metres

Etapla molt curta, però sota la pluja. Un parell decidiren descansar i aprofitaren que entre Tyndrum i Bridge of Orchy hi ha línia de tren. Acabarem de berenar i tres començarem l'etapa. El camí no presentava cap dificultat, llevat del mal temps.

Després d'una pujada, vorejarem el vessant est del Beinn Odar (901 m). A la nostra dreta tot era un seguit de rierols que baixaven per la muntanya (amb unes petites cascades) i per l'esquerra una ampla vall amb el riu Allt Coire Chailein, la carretera i el Beinn Bheag (653 m) al davant. Travessat el pont que travessa el riu Allt Kinglas i seguirem una llarga recta més o manco planera fins a arribar a l'estació de Bridge of Orchy on ens esperaven els companys. Anàvem ben banyats, però a l'hotel ens permeteren estar a una sala ampla on poguérem deixar la roba i les botes a eixugar vora el foc. Anàrem a dinar i després passarem part del capvespre a la sala jugant amb jocs de taula o llegint fins a l'hora de sopar.

Dia 5 de juliol de 2025. Bridge of Orchy – Inveroran – Kings House.
Distància 20,8 km. Desnivell aprox. 310 metres

A les 7 en punt, els qui havíem de fer la ruta sencera ja berenàvem a l'hotel i tot d'una iniciàrem la caminada travessant el pont del riu Orchy, un dels més ràpids de les Terres Altes d'Escòcia. La ruta tot d'una puja per un turonet i aconsegueix una certa alçada, oferint bones vistes del llac Tulla.

Baixarem fins a Inveroran, on tot estava tancat, i amb la resta del grup iniciàrem la caminada per un curt tram de carretera asfaltada. Travessarem el pont Victoria i poc després trobarem un desviament per un camí empedrat que puja suaument vora el bosc cap al Black Mount. Després de recórrer uns turonets, el sender va baixant suaument cap a la vall, ens desviarem cap al Glencoe Mountain, on dinarem. Dinats baixarem fins a la carretera A82, i en pocs metres arribarem a Kings House, un hotel enmig del no-res amb possibilitat de pernотar en habitacions de diverses categories. Durant l'estada a la sala d'estar uns cérvols van passejar pels jardins exteriors de l'hotel: tot un espectacle.

Dia 6 de juliol de 2025. Kings House – Kinlochleven.
Distància 12,8 km. Desnivell aprox. 550 metres

Cercarem les botes de l'habitació d'eixugar, berenarem al restaurant de l'hotel i iniciarem la caminada per un sender ample i còmode que travessa la vall de formes arrodonides (sembla d'origen glacial) per on discorre el riu Coupall. Les vistes, malgrat ser un dia ennuvolat, són molt boniques amb una de les muntanyes més icòniques d'Escòcia «Buachaille Etive Mòr».

A poc a poc el camí va apropant-se a la carretera i acabà paral·lel en un tram just fins a l'inici d'una aspra pujada coneguda com «The Devil's Staircase», una sèrie de ziga-zagues ens permet pujar al punt més alt de la ruta WHW (550 metres). Justament en arribar a dalt caigué un bon ruixat amb vent, en un coll sense vegetació o protecció. Va durar poc, però ens banyà, ben banyats. Travessarem una zona inhòspita i molt guapa. Una llarga baixada per una pista forestal amb molt pendent ens dugué al poble de Kinlochleven.

A l'entrada del poble, davant una gran nau industrial trobarem el nostre hostel. Com vam arribar prest anàrem a dinar al centre del poble, on provarem el plat del dia que s'ofereix tots els diumenges (Sunday Roast o carvery). En haver dinat com anàvem sobrats de tems passejarem pel poble i vora el riu Leven fèrem una ruta dedicada al salmó. Al hostel ocuparen les habitacions, compraren per a fer el sopar i prest anàrem a dormir.

Dia 7 de juliol de 2025. Kinlochleven – Fort William
Distància 24 km. Desnivell 300 metres

Sortirem després de berenar en el menjador del *hostel* i iniciarem una pujada per un tram boscós. El sender és estret, però còmode i amb bona senyalització. Així com puja les panoràmiques s'obren sobre el llac Eleven i els cims del voltant. En sortir del bosc poguérem guaitar la vall de Lairigmor, un tram imponent.

Passarem les runes de dos edificis i arribarem al pas de Lairigmor, iniciant una suau baixada fins a un tren-call que oferia dues rutes per arribar a Fort William. Triarem l'oficial, la més llarga, per un sender que fa pujades i baixades, que conflú en una ampla pista que ens dugué a Nevis Forest. La pista baixa decididament cap a la vall oferint magnífiques vistes del Ben Nevis (la muntanya més alta d'Escòcia i de la Gran Bretanya), malgrat que la boira tapava el cim, i de la vall de Glen Davis.

Deixarem la pista per un caminó cap al Centre d'Informació i després de la consulta seguirem vora la carretera (Belford Road) per un carril per a vianants, a penes ens quedàvem uns dos quilòmetres per arribar a Fort William. A l'entrada trobarem el cartell indicatiu de final d'etapa. Cercarem el nostre hostel on ens acomodaren en habitacions compartides. Ens dutxarem i sortirem a cercar un lloc per sopar i de pas fer un volt.

Arribàrem a Gordon Square, on hi ha un monument d'un caminaire assegut que comprova l'estat del seu peu. Aquí es considera l'inici i final del WHW.

Dia 8 de juliol de 2025. A Fort William, uns al canal de Caledònia i altres al Ben Nevis

Després de 8 dies de caminada, no tothom tenia ganes de pujar al Ben Nevis malgrat el bon dia que havien pronosticat era una temptació. Al final només dos quedàrem per pujar. Així que, de bon matí ens aixecàrem, prepararem les maletes (haviem de canviar a un altre hotel), berenaren i esperàrem el taxi que ens dugué al Centre d'informació. El Ben Nevis (Beinn Nibheis), malgrat tenir una alçada modesta 1.345 m (4.413 pies) és el «sostre» d'Escòcia i la Gran Bretanya. Nosaltres decidirem fer la ruta «normal» o «Ruta del poni».

Tota la ruta està molt ben senyalitzada, però realment no feia falta bastava seguir el riu de gent que pujava. Tota la ruta és una rampa que puja, puja i puja. El camí és un sender molt marcat i el ferm està format, en bona part, per grans esglaons de pedra.

Així com pujàvem podíem gaudir d'impressionants vistes de la vall Glen Devis. L'altiplà del llac Lochan Meall an t-Suidhe, suposa una breu pausa de la forta pujada. El cim del Ben Nevis és la muntanya més alta de les Illes Britàniques, oficialment la seva alçada és de 1.344,52 metres. La zona del cim té diversos monuments commemoratius, un punt d'inflexió i molts monticles de pedres. Feta la foto de rigor al cim i admirar les bones panoràmiques, vaig iniciar la baixada per la mateixa ruta de pujada. Cal dir que la baixada es fa pesada i castiga els genolls i els turmells, els irregulars esglaons de pedra no ajuden gaire. La pujada va ser de 4 hores exactes i la baixada 3 hores, incloent-hi els breus descansos, havent d'afegir el tram fins Fort William.

La resta de companys i companyes no van perdre el temps. Van visitar el museu de Fort William i van fer un recorregut per la vorera pel canal de Caledònia. Un recorregut fàcil, planer i ben indicat, de devers 6 o 7 quilòmetres. També van fer una excursió pel canal en barca.

A l'hora de sopar vam coincidir en l'hotel i anàrem a sopar.

Dia 9 de juliol de 2025. De Fort Williams a Glasgow i tornada a «Sa Roqueta»

Dia 9 era un dia de viatge, havien d'agafar un autobús i partir cap a Glasgow. Berenats tornaren a l'hotel agafaren les maletes i ens dirigírem a l'estació d'autobusos, que era ben a prop. Ja teníem els bitllets comprats, així que en arribar pujàrem i ens poguérem asseure amplex, ja que no estava gaire ocupat.

El viatge en autobús resultà una preciosa ruta per les Highlands. Vorejàrem el canal de Caledònia per endinsar-se cap a l'interior, passant per zones i poblacions que



haviem recorregut caminant. La ruta és per la carretera A82, i vam poder caminaries que feien la WHW com nosaltres fa uns dies. Passàrem per Kinghause prop de Glencoe Mountain; pel llac Tulla i Bridge of Orchy; Tindrum i Crianlarich; Inverarnan i la riba del llarg llac Lomond (anàvem per la riba oposada al nostre recorregut, així que anàvem identificant llocs per on havíem passat); fins a l'estació d'autobusos de Glasgow. Allà bai-



xàrem de l'autobús i a correuita agafaren un altre per apropar-nos a l'aeroport de Prestwick d'on partia el nostre avió cap a Palma. Mentre esperàvem l'embarcament vam dinar. La sortida i l'arribada a Mallorca va ser més o manco puntual i sense contratemps.

Total Ruta WHW: oficial 152 km (95 milles). Amb el GPS ens surten 167,04 km, la diferència és causada per arribada a llocs d'allotjament i petites desviacions de la ruta per veure indrets interessants.



Viatge a Galícia de socis del Club Sol Naixent

Del dia 2 al 7 de novembre de 2025, devers 56 socis del Club Sol Naixent van anar de viatge a Galícia. Durant l'intens viatge van fer un extens (i intens) programa d'activitats visitant Finisterre i Monforte de Lemos, navegant pel riu Sil en catamarà, visitaren la Ribera Sacra, admirant les extraordinàries plantacions de vinya, s'embarcaren amb una «mejillonera» a Cambados i pogueren tastar «ostres» i «vieiras». També visitaren els llocs més representatius de La Coruña i Lugo, fent estada a Santiago de Compostela.

Caminant pel nord de Menorca 2025

Entre els dies 7 al 10 de novembre del 2025, el grup que solem fer la caminada de Capdepera a Lluc vam fer la segona part del camí de Cavalls de Menorca (cal recordar que l'any passat vam fer la part sud entre Ciutadella i Maó).

Així vam preparar la part nord del Camí de Cavalls en 4 etapes. Volíem fer-les lineals, correlatives, però per culpa del mal temps vam canviar l'ordre de les etapes que van quedar així:

1a etapa/ 7 de novembre del 2025, de Cala Mesquida a l'Arenal d'en Castell (28 km)

Per la sortida ens tocà matinar molt. A les 4:15 el vaixell de Baleària tenia la sortida a Alcúdia. Durant aquesta primera etapa vam arrossegar haver passat la nit sense dormir gaire (o gens), però l'espectacular paisatge i el traçat de la ruta ens va llevar el paparró. Sortírem de Cala Mesquida i seguírem la ruta ben marcada del camí de cavalls que passa per tot un seguit de cales fent pujades i baixades constants. A Cala Binillautí aturàrem a berenar i ens adonàrem que anàvem molt lents, així que decidírem incrementar el ritme una mica. Passàrem per l'albufera des Grau i pel camí de Sant Bartomeu arribàrem a Cala Morella i Cala Presili, abans d'arribar a Favàritx. Dos companys decidírem marxar a Ciutadella, la resta seguirem. A la cala del Pou d'en Caldes dinàrem al solell. Pel camí d'Addaia travessàrem un bosc i arribàrem a les salines d'Addaia o de Montgofre, on vam veure d'un gran grup de flamencs. Travessarem la part urbana del nucli de població i seguírem per un tram de carretera fins a la urbanització de s'Arenal d'en Castell on esperàrem una estoneta l'autobús.

Després de sopar pel port férem una passejadeta nocturna per Ciutadella i la majoria anàrem a dormir ben prest.

2a etapa / 8 de novembre, de Cala Morell a Punta Nati i Ciutadella (17,5 km)

Davant la declaració d'alerta taronja a tota l'Illa per pluges intenses, cada un comparegué a berenar a una hora diferent. Visitàrem el barri antic de Ciutadella i com no plovia i a les 11:30 h, el grup decidí fer la darrera etapa del camí alterant la seqüència prevista. El tram de Cala Morell a Ciutadella és la més curta (17,5 km), i a més permet abandonar la ruta a la meitat, a Punta Nati, ja que té accés en autobús.

Puntualment, el bus arribà a les 12 h i partírem cap a Cala Morell. Abans d'arrancar la caminada vam visitar la necròpoli de Cala Morell i iniciàrem la ruta. No va tardar molt a començar a ploure. El tram transcorre per damunt del penya-segat i és gairebé planer, això sí, és molt pedregós i ple de bassots. La ruta travessa el camí de sa Marina de Morell, la vegetació és baixa i no hi ha redossa, així que arribàrem al far de Punta Nati ben xops. En l'aparcament de Punta Nati ens esperava l'autobús. Tothom marxà cap a l'autobús per anar a Ciutadella, excepte tres que decidírem seguir la ruta caminant.

Els tres que seguírem vam fer un mos i ens canviàrem de roba. Afortunadament la pluja havia minvat. El tram és molt planer, i passa per una zona amb molt d'elements etnològics rurals i ponts de bens. Al mirador de punta Falconera les vistes són espectaculars, malgrat la poca visibilitat. Mentre baixàvem de la punta Falconera ens va fer un bon xubasco. Passat un breu tram asfaltat el camí gira cap a l'espectacular Punta del Pont d'en Gil, ja prop de la zona urbanitzada de Cala En Blanes que continua per un passeig de vianants ben il·luminat fins a Ciutadella. A l'arribada a l'hostal, un parell ens esperaven a la porta. Per anar a sopar ens distribuïren en grups.

3a etapa / 9 de novembre, de Cala Morell a Binimel·là (24 km)

El dia comparegué lluminós, amb l'única incidència del vent. Després d'esmorzar agafàrem el bus, en direcció a Cala Morell. Vam decidir fer l'etapa més llarga (i pot ser més interessant) en sentit de Cala Morell a Binimel·là.

Ruta molta variada que passa per cales, trams vora els penya-segats, zones d'interior, conreus... El codolar de Biniram, cala Fontanelles, Cala Algariens o Sa Vall, macar d'Alfurinet (Pla de Mar), Cala del Pilar... Les onades eren considerables, rompent contra illetes i esculls. El color de la terra és d'una vermellor intensa, per l'alt percentatge de ferro. A més l'erosió dona formes molt curioses a les roques.

Després de la platja dels Alocs el camí puja de forma constant amb un bon pendent, ens endinsàrem cap a terra i pujàrem uns turons paral·lels a la costa (penyes de Binidelfa). Des de dalt (punt més alt de l'etapa) teníem molt bones vistes de la costa nord, amb les illes



des Coloms i Bledes davant i, al fons, el cap de Cavalleria. La baixada ens dugué vorejant la costa a Cala En Calderer, però abans ens aturaren a berenar i descansar una mica. Em aquesta zona les pedres tenen unes formes i colors ben peculiars.

Arribàrem Cala Pregonda, una de les platges emblemàtiques de Menorca, amb la seva arena groga d'origen volcànic i l'escull característic que la protegeix. Per una zona arenosa planera, que sembla un desert, arribàrem a la platja de Binimel·là. On ens esperava l'autobús.

4a etapa/ 10 de novembre, de Binimel·là a l'Arenal d'en Castell (20,5 km)

Pel darrer dia havíem deixat una etapa assequible, ja que prest havíem d'anar cap a l'hotel i el port per tornar a Mallorca. De bon matí (vam sortir una mica abans per anar amb temps) tornàrem a l'aparcament de Binimel·là. Per passarel·la anàrem cap a la platja i per un senderó vora la costa iniciàrem la caminada.

L'aire fresc ens deixondeix i tots caminem en grup per un tram còmode fins cala Mica i vorejarem la costa fins a la platja de Cavalleria. Des de l'aparcament hem de recórrer un bocí de carretera fins a l'àrea arqueològica de Sanitja. El camí, gairebé planer, es fica cap a l'interior i torna a la caleta Santa Teresa, on ens aturarem una estona que alguns aprofitarem per a fer un capficó.

Arribats a la part externa d'una urbanització, la ruta segueix per una ampla pista sense asfaltar fins a la passarel·la i el pont que salva la desembocadura i la zona humida de Cala Tirant, i continuarem cap a Fornells per la carretera, 3,5 km per la vorera (ben minsa) fins a arribar a un portell. El tram a fer és bàsicament un pinar. A l'ombra ens aturarem a dinar. Després de travessar el bosc, arribarem a la platja de l'Arenal de Son Saura amb la seva blanca arena. Entre l'Arenal de Son Saura i l'Arenal d'en Castell a penes hi ha un quilòmetre per un senderó rocallós que travessa una zona de vegetació baixa (xipell, romaní).

En arribar al punt de trobada amb el bus ens comuniquen que durà un poc de retard Mentre esperem, un parell ens anàrem a fer un beure a l'únic bar obert, per cert, amb una terrassa amb vistes magnífiques sobre la cala. Arribat el bus marxàrem cap a l'hotel a recollir les maletes i ens dirigirem al port. El port ens oferí una impressionant posta de sol amb Mallorca al fons, mostrant el perfil de les muntanyes de Llevant.

La sortida del vaixell va ser puntual. Aprofitarem la travessia per sopar amb les restes de menjar que duïen (un bon soparillo) i ens férem la darrera fotografia de grup. A Alcúdia ens esperava l'autobús que ens retornà a casa.

Així completaren la ruta del Camí de Cavalls Sud i Nord, en dues parts. Tota una experiència per la bellesa de les rutes i el bon ambient dels caminaires.

Esport

Gala de l'Esport Gabellí 2025

L'acte es va celebrar el 25 de gener al Centre Cap Vermell on es va reconèixer el millor esportista masculí i femení, el millor equip, entrenadors/es destacats, distincions a projectes de valors socials i col·laboració amb l'esport, així com menció especial a Miquel Bestard pel seu llarg recorregut al futbol local.



Jornada mediambiental d'alumnes de s'Auba, al Puig de Can Mateu

Els alumnes de 5è de primària del CEIP S'Auba van participar en una activitat al Puig de Can Mateu (zona afectada per un incendi el 2022), organitzada amb el Servei de Xarxa Forestal i l'àrea de Medi Ambient de l'Ajuntament de Capdepera. Durant la jornada van rebre informació sobre prevenció d'incendis, operatius i la biologia de la reconstrucció del bosc i del paisatge, combinant educació ambiental i coneixement pràctic del territori.



Jornada de «plogging» a Cala Agulla

L'activitat de *plogging* a Cala Agulla va consistir en una caminada per recollir residus al pinar darrere la platja, on els participants van arreplegar plàstics i altres deixalles que van ser retirats pel servei de recollida.



Curses

XI Cursa de la dona 2025

Aquesta edició de la XI Cursa de la Dona es va poder celebrar després d'un ajornament per mal temps previ. Malgrat això, el vent, el fred i l'amenaça de pluja van fer que la participació fos discreta i menor que en altres edicions, tot i que els dorsals i samarretes commemoratives es van lliurar igualment i es va mantenir l'esperit de la cursa.



Atleta gabellí a la Marató de Boston 2025

Juan Martín Vila Panadero, corredor local de Capdepera, membre de l'Atlètic Club de Capdepera, va disputar i completar amb èxit la 129a Boston Marathon, celebrada a l'abril de 2025. La marató forma part de les Abbott World Marathon Majors, prova que va reunir més de 30.000 participants i va aconseguir una ràpida recaptació solidària de 50,4 milions de dòlars per a causes benèfiques.



Antoni Gran i Mia Lindqvist guanyadors de la XXXV edició de la Mitja Marató de Cala Rajada

La XXXV Mitja Marató de Cala Rajada, prova de mitja distància més veterana de Mallorca, va celebrar-se amb prop de 500 inscrits i un circuit exigent pels carrers i passejos de Cala Rajada. En paral·lel a la mitja marató es va disputar la prova popular de 10 km.



Bàsquet

Juan Antonio Ferrera, segon entrenador de la selecció balear cadet femenina

Juan Antonio Ferrera entrenador de bàsquet de l'equip tècnic del Club de Bàsquet Capdepera, participa activament en l'organització i entrenament d'equips de formació de bàsquet a Mallorca.

Durant la temporada 2025/2026, Ferrera ha estat designat com a segon entrenador de la selecció autonòmica cadet femenina de les Illes Balears de bàsquet, i va participar al Campionat d'Espanya de seleccions autonòmiques a Saragossa.



Fotosub

Joan Sans campió de les Balears 2025 de Caça Fotosub

Joan Sans ha estat proclamat **campió de les Balears 2025** en la disciplina de **Caça Fotosub**, una modalitat competitiva de fotografia submarina que combina immersió en apnea amb captura d'imatges de fauna, escenaris o detalls submarins, i que posa en relleu la seva trajectòria dins l'àmbit de la fotografia subaquàtica.



Futbol

Presentació del torneig de futbol base East Mallorca Cup 2025

L'East Mallorca Cup 2025 és la setena edició d'un gran torneig internacional de futbol base que es va disputar a l'abril en diferents seus de la comarca del Llevant de Mallorca. Hi van participar uns 2.200 jugadors de 98 equips i 18 països en les categories aleví (U11), infantil (U13) i cadet (U15)



Ajax, Barcelona i Juventus campions de l'East Mallorca Cup 2025

Al camp de futbol de Cala Millor en jugaren les tres finals de l'East Mallorca Cup 2025, amb els següents campions: Aleví (U11): Juventus de Torí, Infantil (U13): FC Barcelona. Cadet (U15): Ajax.



L'infantil «A» de l'Escolar campió del grup «B» de segona regional

L'Infantil A del CE Escolar s'ha proclamat campió del Grup B de la Segona Regional (categoria infantil) de Mallorca durant la temporada 2024-2025. L'equip va acabar en primera posició amb 76 punts, van disputar 27 partits, dels quals van guanyar 25, van empatar 1 i van perdre només 1.



Nova directiva de l'Escolar. Salvador Castro nou president

El C.E. Escolar ha renovat la seva junta directiva i Salvador Castro ha estat elegit nou president, substituint Francisco Vega. La transició s'ha fet de manera ordenada, amb una única candidatura presentada, i la nova directiva ja treballa en la planificació de la temporada 2025-26.



CE Escolar



Carlos
Torreblanca



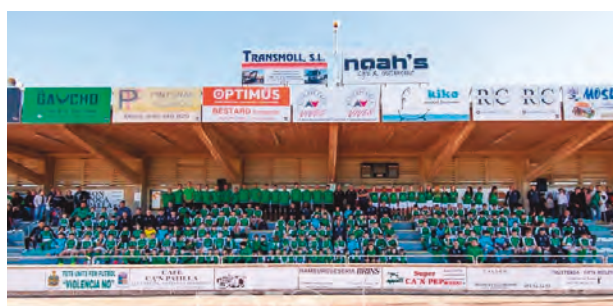
Luci Flaquer (a dalt), coordinador i vocal de la Junta de l'Escolar i Carlos Torreblanca Montoya (al costat), entrenador del primer equip de l'Escolar.

Presentació equips del CE Escolar. Temporada 2025/2026

Al desembre de 2025, el CE Escolar va presentar els seus equips al camp de futbol d'Es Figueras. Amb la participació de tots els equips i l'assistència d'autoritats i la nova junta de l'Escolar amb el seu president, Salvador, al capdavant.

Capdepera va tancar amb èxit el Campus de Tecnificació de futbol 2025.

Del 28 de juliol a l'1 d'agost, els nins i nines a partir de 5 anys han viscut una setmana intensa de formació, aprenentatge i emoció amb el Campus de Futbol dirigit per Jovan Stankovic.



III Memorial Francisco Domínguez «Nene»

Hi participaren els veterans de l'equip amfitrió, el C.E. Escolar, els del Serverense i els del Mallorca.



Miquel Bestard i Guillem Danús homenajats pel CE Escolar

El CE Escolar ha viscut dos moments destacats de reconeixement a persones molt vinculades al futbol local. D'una banda, durant el Torneig de Sant Bartomeu, Miquel Bestard va ser homenatjat pel Petra i pel mateix Escolar per la seva dedicació i implicació al llarg dels anys amb els clubs.

D'altra banda, en l'inici de la temporada 2025-26, el club va retre un emotiu homenatge a Guillem Danús, històrica figura de l'entitat com a jugador i entrenador, que va fer la treta d'honor abans del partit contra el Ferriolense, rebent l'ovació de l'afició.

En conjunt, ambdós actes posen en valor la trajectòria i la contribució de persones clau en la història i identitat del CE Escolar.



Nova edició de l'East Mallorca Girls Cup 2025

A l'Auditori Sa Màniga de Cala Millor s'ha presentat una nova edició de l'East Mallorca Girls Cup 2025, el torneig internacional de 57 equips d'11 països i més de mil jugadores d'entre 12 i 16 anys. Una competició disputada a Cala Millor, Son Servera, Sant Llorenç i Capdepera.

Després de tres dies d'eliminatòries el FC Nordsjælland danès s'imposà a la categoria sub 16. En la categoria sub 14 el Madrid CFF guanyà. I en la categoria sub 12 el FC Barcelona es corona com a campiones.



La Federació Balear de Futbol ret homenatge a Guillem Danús

Al novembre tengué lloc la Gala de Futbol Balear 2025. En ella es guardonà amb l'escut de plata a Guillem Danús per la seva trajectòria de tota una vida dedicada a l'Escolar. En Guillen va ser acompanyat per membres de l'actual directiva de l'Escolar i allà es trobà amb Toni Prats.



Futbol Platja

Torneig de futbol platja a na Taconera

A les pistes de l'hotel Na Taconera es disputaren varis partits en les categories alevins, infantils i cadets.

Preparacions de les seleccions de futbol platja a Capdepera

A l'hotel Na Taconera de Sa Font de sa Cala, es va disputar un partit preparatori pel Campionat d'Espanya de Futbol Platja de la selecció sub-20 Femenina, contra el Collerense. La selecció sub-17 femenina també va realitzar un entrenament i per altra banda es van disputar tres partits preparatoris pel Campionat d'Espanya de Futbol Platja masculí, amb la participació dels joves talents de diferents categories, Selecció Sub 14, Selecció Sub 16 i la Selecció Sub 20.



La selecció balear de futbol platja entrena a Capdepera

Al Club Esportiu Hotel Na Taconera es troba l'únic camp reglamentari de futbol platja de Mallorca, l'Ajuntament col·labora perquè les seleccions puguin entrenar en aquest espai excepcional que hi ha al nostre municipi.

Així les seleccions femenines balears sub-17 i sub-20 varen realitzar els seus entrenaments a Capdepera, aprofitant aquestes instal·lacions úniques.



Globus

Segona edició de l'Illes Balears Ballooning Festival del 22 al 26 d'octubre

Del 22 al 26 d'octubre ILLES BALEARS BALLOONING organitzà la segona edició del festival de globus aerostàtics de Capdepera. IB Ballooning al costat de l'ajuntament de Capdepera i del Grand hotel Capvermell fan realitat aquest festival que aquest any comptà amb més globus i més formes especials.

Capdepera tornà a omplir el cel de colors amb el Festival de Globus IBBF Mallorca 2025

Aquest any participaren més de 25 globus amb de 10 nacionalitats diferents de tot Europa dels quals un terç són pilots femenines com l'any passat.

Alemanya, França, Bèlgica, Holanda, Espanya, Polònia, Lituània, Anglaterra, Suïssa, Letònia, USA i alguns pilots mallorquins i catalans prendran part al meeting. A més un terç són globus amb formes especials com el coet, la granota o la cara de nen i el nostre globus d'època (montgolfiere) que hi van participar l'any passat.



Judo

Lluís Galian, plata a la Copa d'Espanya de Vitòria-Gasteiz 2025

A l'abril se celebrà la Copa d'Espanya de judo master, al qual Lluís Galian va participar a la categoria de M1-81Kg, aconseguint la medalla de plata. Una gran experiència i un gran campionat que el classifiquen pel campionat d'Espanya, que es durà a terme a Segovia a finals d'any.

Lluís Galian, participa a Paris al campionat del món Judo màster 2025

Lluís Galian, establert a Navarra va participar en el mundial Màster de Judo 2025 en què van prendre part 2500 competidors en les seves respectives categories de veterans tant masculí com femení, entre els que Lluís competí en la categoria M1 -81 kg. Amb un total de 43 participants a la categoria, destaca l'avanç en el seu rendiment i la sensació d'estar al nivell per plantar cara als millors.

Vela

Melania Henke Riera campiona d'Espanya de la classe 49er FX

Patricia Suárez i Melania Henke, de Cala Rajada, van presentar el seu nou projecte de vela olímpica, que compta amb la direcció d'Antón Paz com a entrenador i director de campanya. Un projecte amb la mirada posada en Los Angeles 2028.

Tot i el poc temps que porten entrenant juntes, han aconseguit, després de diferents proves, el campionat d'Espanya després de quedar segones al 54 Torneig de vela Reina Sofia de Palma.

Voleibol

Volei de primera a Es Figueral

El 17 i el 18 de febrer, el Club de Volei Manacor va preparar la seva participació a la Copa del Rei (a la qual l'equip manacorí va passar a la final) a Capdepera. Durant dos capvespres els jugadors de la primera divisió de vòlei van entrenar en el poliesportiu d'Es Figueral

Campionat de Balears 2025 de Voleibol juvenil femení a Capdepera

A l'abril va tenir lloc el Campionat de Balears de Voleibol de la categoria juvenil femení al Poliesportiu Es Figueral de Capdepera, baix l'organització de la Federació Balear de Voleibol.



Zumba

Vibrant masterclass solidària de Zumba

El Poliesportiu de Capdepera la Zumba Masterclass Solidària a benefici de l'Associació Espanyola Contra el Càncer de Mama. L'acte va incloure també un sorteig de molts premis.



Atletisme

Inès Lorenzo i Maria Servera guardonades a la gala de l'Esport mallorquí 2025

Inès Lorenzo i Maria Servera, atletes del club Claudia Troppa Centen, van ser guardonades a la XXIII Gala de l'Esport Mallorquí 2025, pels seus èxits en l'esport escolar al 2024. Lorenzo va destacar amb un bronze estatal als 100 m tanques sub18 i Servera amb un or al Campionat d'Espanya sub16 per federacions.

Entre febrer i abril de 2025, els atletes del Claudia Troppa Sport Center destaquen als campionats de Balears, Mallorca i Espanya, amb nombrosos podis i medalles. Maria Servera aconsegueix el bronze estatal sub18 en



salt d'alçada i brillen també les germanes Lorenzo.

L'activitat es completa amb competicions populars i de base com la Cursa de Sant Bartomeu i els campionats sub12.



Ciclisme

IV Resistència BTT Wikiki Cala Agulla 2025

La quarta edició de la **Resistència BTT Wikiki Cala Agulla** va tenir lloc el **16 de març de 2025** a Cala Agulla (Capdepera). Tot i dificultats pel tancament del pàrquing i dies de pluja, l'organització va adaptar la sortida i la cursa es va celebrar amb èxit, consolidant-se en el calendari BTT.



IV edició de la sortida en BTT «Amics d'en Lluís»

El **31 de juliol de 2025** es va celebrar la **IV sortida en BTT Amics d'en Lluís** pel Parc de Llevant, amb un recorregut habitual que va des de Can Manolo fins a Cala Rajada i tornada, seguit d'un sopar col·lectiu.



Club Esportiu Escolar

El CE Escolar afronta la temporada 2025/2026 amb una nova directiva liderada per Salvador Castro, que pren el relleu amb l'objectiu de consolidar el projecte esportiu i social del club. La renovació comença al març, amb la candidatura de Castro i el suport actiu dels veterans, i es formalitza al juny amb la constitució oficial de la junta directiva que queda així:

President: Salvador Castro, Vicepresident: David Flaquer, Secretària: Cati Osca, Tresorer: José Luis Rufo, Vocals: Susana Trigueros, Pedro Alexandre, Miquel Barceló, Manuel García, Lucí Flaquer, Fran García. Coordinadors: Lucí Flaquer, de cadets al primer equip, Javi Pacheco, de pre benjamins i Infants, Susana Trigueros, de dones, Assessor esportiu: Javier Vaca.

Durant l'estiu, el club impulsa diverses iniciatives per dinamitzar la comunitat esportiva. Es posa en marxa la campanya de socis i inscripcions, es tanca amb èxit el Campus de Tecnificació de futbol 2025 a Capdepera i es programen activitats de reconeixement i homenatge, com el III Memorial Francisco Domínguez «Nene» i l'homenatge a Miquel Bestard. Paral·lelament, la directiva i els entrenadors, com Carlos Torreblanca Montoya i Lucí Flaquer, treballen en la planificació esportiva i en la coordinació dels equips de totes les categories.

La temporada culmina a desembre amb la presentació oficial de tots els equips, posant de relleu l'energia i la implicació de jugadors, entrenadors i aficionats. Aquesta etapa reafirma el compromís del CE Escolar amb la formació esportiva, el respecte pels valors del club i la implicació amb la comunitat local.

El CE Escolar continua així construint futur amb projectes sòlids, entusiasme i passió pel futbol, consolidant-se com un referent esportiu a la comarca.



Club Basquet Capdepera

El Club de Bàsquet Capdepera continua avançant amb pas ferm en el seu procés de creixement i consolidació dins l'àmbit de l'esport base i la competició a la nostra illa, mantenint el seu compromís amb la promoció de l'activitat esportiva i la formació integral de jugadors i jugadores. L'any 2025 volem destacar el canvi de la presidència del club, on Jaume Nadal és l'actual president després de la dimissió de Lorenzo Baltasar, i la incorporació de 3 persones més a la directiva, formant un equip de 10 persones. La temporada 2024-2025 va acabar amb un total de 12 equips, la qual cosa es resumeix en un total de 137 jugadors i jugadores, mentre que la temporada 2025-2026 ha començat amb 162 jugadors i jugadores que han format 13 equips, destacant la gran quantitat d'infants inscrits a la categoria més pe-





tita i la incorporació de l'equip sènior femení +40. Pel que fa a l'equip tècnic del club, tenim un total de 13 entrenadors repartits en totes les categories, a més de 7 jugadors joves que enguany han donat la passa com a ajudants d'entrenadors a les categories més petites. Al llarg del 2025, el club ha dut a terme diferents activitats i esdeveniments, els quals han contribuït a crear una gran atmosfera de convivència i passió pel bàsquet: 3x3 de reis, fogueró de Sant Sebastià, clínic de tir amb Toni Martorell, II clínic amb Paco Alarcón, Mercat Medieval, festa final temporada 24-25, tres dies de divercampus de bàsquet, participació dels entrenadors al clínic de La Zubia a Granada, streetball, 3x3 Sant Bartomeu, sessions a l'escola esportiva d'estiu, jornades esportives amb l'alumnat del CEIP s'Alzinar, xerrada amb el coach Karlos Alé i Pep Toni de Ment psicologia, presentació temporada 25-26 i la diada familiar del xocobàsquet.



Escacs

Durant el 2025 s'han celebrat diverses activitats d'escacs a Mallorca amb una participació activa de jugadors de diferents edats del nostre municipi a través del Club Esportiu Reis i Dames de Llevant. Dos esdeveniments es poden destacar durant el 2025

A l'agost, dins del programa de festes de Sant Roc a Cala Rajada, es va disputar el Torneig Open d'escacs Sant Roc 2025 organitzat pel Club Esportiu Reis i Dames de Llevant a la plaça dels Pins, que va comptar amb la presència de representants municipals i del club organitzador. Hi va haver una gran participació de jugadors de molts clubs i de totes les edats i nivells, amb molt bon ambient esportiu i presència d'espectadors. Destacant els resultats, Andrés Schenk (Sa Dragonera) -campió absolut-, segon, Adrià Sampol (Andratx) i tercer, Antoni Cirer (Mallorca Isolani).

També es van entregar premis per categories d'edat, des de Sub-8 fins a Sub-16, i distincions especials com Millor local i Millor femina.

Al novembre es va celebrar la Diada d'Escacs de Mallorca, una jornada de competició i promoció dels escacs escolars a l'illa. En aquesta Diada, l'equip format per Daniel M., Daniel N. i Alexander S. del CEIP s'Alzinar va aconseguir una segona plaça molt destacada, reconeixent-se també l'esforç del centre i la seva tasca de foment dels escacs.

Activitats que reflecteixen una dinàmica activa i diversa de l'escac local a Mallorca, amb esdeveniments oberts que reuneixen aficionats de totes les edats i accions específiques per a escolars, on clubs i centres educatius participen amb èxit i crescuda participació.

Futbol sala

Dos esdeveniments esportius viscuts al nostre municipi entorn del futbol sala durant l'any 2025, reflecteixen molt més que una competició, sinó una celebració del valors esportius, comunitaris i educatius. Per una banda, el Torneig de Futbol Sala a Capdepera va demostrar l'elevat nivell de joc i implicació dels equips locals que va servir perquè jugadors, familiars i aficionats compartissin una jornada on l'esport i el joc net van ser protagonistes amb Maria Autoescuela Vives com campió i Ud Zineros segon.

Les finals disputades al *Poliesportiu a Es Figueras* van oferir un espectacle intens i competitiu on posaren en valor la qualitat del futbol sala a la zona, sinó que per compartir una jornada on l'esport i el joc net van ser protagonistes.

Per l'altra banda, la jornada lúdico-esportiva amb l'Illa Balears Palma Futsal va traspasar el marc competitiu, per convertir-se en una iniciativa educativa i integradora. Amb una participació activa de la plantilla i activitats dirigides a 550 alumnes dels centres Ceip S'Auba i IES Capdepera, va suposar una experiència inoblidable pels més joves.



Hípica

Lluna de Llevant ha estat una de les grans protagonistes del trot balear, amb victòries destacades al Critèrium de 4 anys i al Gran Premi del Criador, disputats a l'Hipòdrom de Son Pardo. Aquestes victòries confirmen el seu alt nivell competitiu i consoliden un palmarès molt destacat dins el calendari de curses mallorquí.

El cavall s'ha convertit en una referència del trot actual gràcies a la seva regularitat i capacitat decisiva en moments clau de les curses.

Dins l'àmbit del trot, conegut al món del trot, "Pepín" Terrassa apareix com a protagonista mediàtic en una entrevista al programa «Troters» del canal fitwi, presentada per Biel Sánchez.

L'entrevista reforça la visibilitat del món del trot més enllà de les curses, donant veu a persones rellevants de l'entorn d'aquest esport, no tractava directament de resultats esportius, sino que fou rellevant pels aficionats al trot interessats en personalitats i continguts mediàtics relacionats amb aquest esport.



Judo Renshinkan

El Renshinkan ha desenvolupat al llarg de l'any una activitat molt intensa i diversa, centrada principalment en la competició de judo però també en la formació, la promoció esportiva i les arts marcials associades. El club ha participat amb èxit en nombroses competicions escolars, autonòmiques, estatals i internacionals, amb destacats resultats en rànquings escolars, campionats de Mallorca i de les Illes Balears, Copes d'Espanya i Campionats d'Espanya, així com en cites internacionals a Bèlgica i al Mundial de París. Paral·lelament, el Renshinkan ha mostrat una clara aposta pel judo de base, amb una presència constant en trofeus escolars, festivals i competicions de promoció, aconseguint classificacions i resultats rellevants de les categories minis fins a júnior.

A més de la vessant competitiva, el club ha exercit un paper actiu com a organitzador d'esdeveniments esportius, trofeus i exhibicions, molts d'ells vinculats a festes populars i actes institucionals, reforçant la difusió del judo dins la comunitat. També s'han dut a terme campus, estades i concentracions formatives, tant per a infants com en format familiar, així com accions de formació tècnica a nivell estatal i internacional. L'activitat del Renshinkan s'ha completat amb la participació en trobades i competicions d'altres arts marcials com el iaïdo i el kendo, l'obtenció de nous graus i cintes negres, i una presència constant en actes socials i esportius, consolidant el club com una entitat de referència esportiva, formativa i social.






PISCINA&JARDÍN

Especialistas en piscinas
spa y barbacoas

CAPDEPERA - PORTOCOLOM
www.piscinayjardin.com



Marxa nòrdica

Gabellins a la cursa de marxa nòrdica de La Mola 2025

Cursa de Cala Agulla/ Cala Moltó 2025 de marxa nòrdica

Resultats de marxa nòrdica a la cursa «Malalts de Turmell 2025»

El 2025 ha estat un any molt actiu per a la marxa nòrdica amb presència destacada de corredors gabellins en diverses proves. A la cursa de La Mola, puntuable per la Copa Balear, es va disputar un recorregut exigent de 12 km marcat per la pluja i el vent, amb bons resultats dels participants locals. També es va anunciar la cursa de Cala Agulla – Cala Moltó, prevista per a l'octubre, com una nova cita dins el calendari balear en un entorn natural de bosc i costa. Finalment, a la prova popular Malalts de Turmell 2025, amb 10,3 km i una vintena de participants, es varen obtenir destacats pòdiums tant en categoria masculina com femenina, amb presència del Club Myotragus Capdepera. En conjunt, aquestes curses reflecteixen el bon nivell i la participació creixent de la marxa nòrdica a Mallorca i Balears.



CAP VERMELL



A la BIBLIOTECA DIGITAL DE CAP VERMELL
aquests dossiers i llibres:

podeu trobar

41. Alarit i altres lectures actuals del segle passat / Miquel Llull
42. Capdepera i Alou. Història d'una dissidència / Josep-Lluís Carod-Rovira
43. Construir la civilització del temps alliberat /
Un text del passat per al futur: André Gorz
44. S'acaba el confinament / Caterina Terrassa
45. 12 hores, 12 mesos / Jaume Fuster
46. calarajada una rondalla a dos temps d'arnaudeguerau
47. Poemes del confinament
48. Bonet de ses Pipes, bruixes, espiritistes i Capdepera / Miquel Llull
49. El corsari groc
50. Al voltant d'Arturo San Martín i Capdepera. Bartomeu Melis, *Meyme*
51. L'Alei-alei a Capdepera
52. Antoni Domínguez Moll, sempre a l'esquerra i altres articles
53. "25 anys i més". Una comunicació de Cap Vermell a les Jornades de premsa local
54. Memòria històrica. Josep Terrassa
55. Gabellines, de les primeres en emancipar-se. Isabel Peñarrubia
56. Còmic Dorothea Bate. Guió i dibuixos Elisa Martínez
57. Dorothea Bate i *Myotragus balearicus*. Karolyn Shinder.
Traducció al català: Associació Cultural Cap Vermell
58. Calendari 2015. Quadres i versos de Pere Orpí
59. El republicanisme a Capdepera. Catalina Martorell Fullana
60. COMPTAM AMB ELS SUPERHEROIS
Quadern de dibuix amb il·lustracions de GUSTAVO
61. Tríptic de Sant Joan, de Francisco Croissier
62. Jim Morrison, Pep Cuní i jo. Miquel Llull
63. Tots aquells dies viscuts en unes illes. Miquel Llull
64. El convidat que no acaba d'arribar. Miquel Llull
65. Intempèrie. Miquel Llull
66. La solitud sollerica del corredor de fons Allan Sillitoe. Francesc Lladó
67. La por que ens feren. Francisco Croissier
68. 40 anys de Cap Vermell. Dossier
69. Auca de l'Alei-alei. Pere Orpí i Pep Esteva
70. 75 aniversari CE ESCOLAR Miquel Bestard
71. Història del Castell de Capdepera...i dels seus habitants
Joan Saura, Josep Terrassa, Pere Cortada i Paco Galián
72. Francesc de Riart a Capdepera / Miquel Llull



La base de dades més extensa sobre Capdepera



NATS

Gener

Dia 3, Ona García Rosselló, de Rubén i Maria Victoria
 Dia 7, Fatouaw Diouf, d'Assane i Ndeye Fatou
 Dia 10, Alejandro Hernández Expósito, de Luís Ernesto i Yanelys
 Dia 12, Paul Schäuuffele, de Max Maria i Regina
 Dia 12, Bruno Mesa López, d'Agustín Manuel i Anna
 Dia 16, Clara Maria Coll Vives, de Juan i Margalida
 Dia 17, Arthur Jay Sacher, de Christoph i Alisa
 Dia 24, Yasmin Alameda Fernández, d'Iván i Noemí
 Dia 27, Alejandro Echagarrúa Cobos, d'Ariel i Susana
 Dia 28, Vera García Prieto, de Raúl i Cristina
 Dia 29, Emi Ruíz Carballo, de Sergio i Paola

Febrer

Dia 2, Lucas del Amo Fernández, de Livan i Anabell
 Dia 9, Laia Mestre Nebot, de Luís i Francesca

Març

Dia 3, Marc Jiménez Ferrer, de Víctor i Mireia Francesca
 Dia 13, Layan Eddalai, de Zakaria i Hasna
 Dia 28, Oliver Juan Urios Rodríguez, d'Àngel i Jennifer Catalina

Abril

Dia 4, Arnau Casellas Alzina, de José Miguel i Margalida
 Dia 11, Marina Yaiza Pacheco Bossy, de Emilio José i Annika
 Dia 13, Jeremias Sierra Villa, de Guillermo Arturo i Sara Elizabeth
 Dia 13, Coral Morón Portillo, de Pablo i Coral
 Dia 16, Moussa Faye, de Moussa i Fatou
 Dia 23, Roser Tous Serra, de Miguel Ángel i Margalida
 Dia 25, Olivia Lucia Grimm, de Philipp i Jasmin

Maig

Dia 8, Gianna Raszyk Durán, de Przenyslaw Pawelj i Marta
 Dia 16, Emanuel Agea Castillo, d'Antonio Jesús i Katherine Elizabeth
 Dia 16, Jimena Quiles Ziergöbel, de Jonathan i Cecile
 Dia 16, Dylan Quiles Ziergöbel, de Jonathan i Cecile
 Dia 29, Lluís Sancho Gili, de Luis i Elisabet
 Dia 30, Ailanny Castillo Valencia, de Jonier Escoto i Karol Susana

Juny

Dia 6, Gerard Narváez Rocha, de Darío Emmanuel i Esperança
 Dia 16, Gala Moyano Riera, de Ramiro i Violeta
 Dia 16, María Dolores Santiago Rodríguez, de Sebastián i Jenifer
 Dia 18, Antonio Santiago Muñoz, de Antonio i María Dolores
 Dia 27, Emiliano Gael Rodríguez Giachetto, de Marcos Jesús Iván i Constanza Andrea

Juliol

Dia 13, Marc Monlló Ginard, de José María i Margarita
 Dia 16, Mateo Horbach, de Christian i Sulay Astrid
 Dia 17, Mahelet Sombra Flores, de Leo Javier i Yessica Ayelen
 Dia 18, Lia Wenzel, de Jamie i Maria Alejandra
 Dia 18, Antoni Uceda Alcover, de Antoni i Paula
 Dia 18, Tiago Alexander Pons Mergener, de Joel Alexander i Laura

Agost

Dia 1, Isabel Braza Santos, de Sergio i Fernanda
 Dia 1, Michael García Santiago, de Sebastián Alonso i Natalia
 Dia 2, Laia Roma Murua García, de Román Lautaro i Mayling Mickaela
 Dia 7, Luca Libawski, de Kevin i Selina
 Dia 11, Valentino Aurelius Schubert Maethner, de Steffen i Christiane
 Dia 12, Angela Dimitrova Stamatova, de Dimitar i Maria Julissa
 Dia 14, Santiago Blanco Ríos, de Facundo Santiago i Solange Janet
 Dia 29, Vera Moll Muñoz, d'Antoni i María
 Dia 29, Luca Manuel Pascual López, de Jorge i Erika

Setembre

Dia 30, Inès Zarallo Mercant, de Juan Antonio i Marta

Octubre

Dia 7, Alejandro Pérez Muñoz, de Simón i Estela
 Dia 18, Pablo Emidio Asquino Balcazar, d'Emidio i Abigail Julieta
 Dia 22, Lia López Molina, de Xavier i María del Carmen
 Dia 26, Cosmo Dongui Taylor, de Fabio i Edwina Behan
 Dia 31, Boucharaia Boucharaia Oumar, de Nah i El Hasniya
 Dia 31, Gadi Boucharaia Oumar, de Nah i El Hasniya°

Novembre

Dia 3, Mirán Alcaraz Estevan, d'Andrés i Sandra
 Dia 3, Adaia Durán Malpesa, d'Antonio i Nerea
 Dia 28, Pau Pascual Jaramillo, de Daniel i Leidy Johana

Desembre

Dia 2, Neo Bajo Martínez, d'Alejandro i Irene
 Dia 2, Iris Bajo Martínez, d'Alejandro i Irene
 Dia 2, Meritxell Sirer Cerdà, de Joan i Maria
 Dia 2, Lucía Oliver Linares, de Carlos i Lorena
 Dia 6, Ares Campos Fuster, de Juan Yojasnel i Bàrbara Maria
 Dia 13, Caterina Aguilar Morey, de Sergi i Irene
 Dia 17, Irina Artigues Arquelladas, de Miquel i Tara
 Dia 19, Marina Medrano Sancho, de Juan Manuel i Maria Isabel
 Dia 22, Joel Cruz Vega, de Bartomeu i Juana Maria
 Dia 23, Nadia Guardiola Tardio, de Luís Antonio i Judit



NOCES

Gener 2025

Dia 31, Joan Llabrés Gil amb María del Carmen Cacho Medina

Febrer

Dia 14, Carmen Carmona Luna amb Tania Riera Castro

Març

Dia 6, Manuel Alberto Filgueiras Posada amb Carmen Pastor Martínez

Dia 21, Sergi Medina Esteva amb Margalida Esquina Sancho

Dia 22, Ernesto Rolando Méndez Reasco amb Ana Esperanza Vulgarin Castro

Abril

Dia 25, Marc Piris Flaquer amb Leonor Morey Esteva

Dia 26, Fabián Parra Báez amb Ginna Milena Amado Espitia

Maig

Dia 15, Matias Sánchez González amb Alejandra Ramírez Juárez

Juny

Dia 5, Antonio Javier Batista Batista amb Laura Vinuesa Luque

Dia 25, Basilio Cabalgante Martín amb Teresa Lozano Berjano

Juliol

Dia 1, Francisco Vivas Páez amb Noelia Macías Tarifa

Dia 11, Miguel Ángel Flaquer Terrasa amb Mercedes López Isern

Dia 21, Javier Duro Lozano amb Carmen María Barra Calfuqueo

Dia 30, Joaquín Orensa Cebrián amb Alejandra Montroy Ibáñez

Agost

Dia 1, Iván Camilo Córdoba Castaño amb Elizabeth Carabalí Escobar

Dia 8, Javier Mauro Maine Siri amb Tatiana Hernández Blanco

Dia 8, Faustino Alameda González amb María José López García

Dia 8, Pedro José Castillo Granados amb Carmen Fajardo Esteva

Dia 22, Ginés Martínez Rodríguez amb Manuela Jiménez Sirgado

Dia 29, Alexis Lugo Sandoval amb Daniela Mosquera Caicedo

Setembre

Dia 3, Guillem Pont López amb Lidia Vega Carreras

Dia 4, José Manuel Gualda Vega amb Pilar Santiago Moreno

Dia 10, Raúl Campos Rojo amb Anderson Alexander Eguez Chitupanta

Dia 11, Manuela Juez Carracedo amb Linda Ursula Schubert

Dia 12, Víctor Jiménez Rodríguez amb Mireia Francesca Ferrer Jaume

Dia 13, José Ángel Sancho Redondo amb Catalina Maria Rexach Campins

Dia 19, Adrián García Carrera amb Beatriz Alejandra Gelabert Margüello

Dia 26, Ramón Gutiérrez Jerez amb Adrián González Jurado

Dia 26, Luís Arturo Perlaza Gallego amb Jennifer Cristina Castaño Guerrero

Octubre

Dia 12, Bartomeu Cruz Servera amb Juana María Vega Adrover

Dia 15, Borja Torremocha Lara amb María Isabel Jiménez Pulido

Dia 16, Iván Cortés Heredia amb Joana Francisca Flaquer Maench

Dia 17, Manuel Jesús Pérez Carrasco amb María Beatriz Fernández Hermosa

Dia 23, Brian Vera Henao amb María Isabel Moreno Llinás

Dia 24, Juan Antonio Mayol Ladera amb María de los Ángeles Sierra Aguado

Dia 27, Francisco Torres Marabel amb María Dolores Pérez Cano

Dia 27, Francisco González Medina amb Josefina Viejo Rodríguez

Novembre

Dia 7, Gregorio Martínez Massanet amb Belén Inés Cara Zaccaria

Dia 7, José Antonio Alzamora Garau amb Leidy Estefania Alfonso Castaño

Dia 7, Alejandro Macarro Ferrer amb Maria antònia Servera Llaneras

Dia 7, Juan Rodríguez Fernández amb Alessa Christina Hallmann

Dia 14, Francisco García López amb Priscila Saray Aguirres Cabello

Dia 14, Bartolomé Pascual Medina amb Isabel María Martínez Blanes

Dia 24, Roberto Carvalho Couto Filho amb Sabrina Elizabeth Ana Litman

Dia 26, Mateu Sirer Muñoz amb Cristina Macías Tarifa

Dia 28, Fabián Guerrero López amb Bianca Benítez Valle

Desembre

Dia 4, Joaquín David Talquenca amb Alexandra Nicol Ríos Gómez

Dia 4, Walter Andrés García Narváez amb María del Rocío del Canto Oliva

Dia 11, Da Hua Lu Xia amb Zaira María Muñoz Gómez

Dia 12, Kevin David Florez Falla amb Marta Melis Bestard



FINATS

Gener 2025

Dia 1, Àngel Francisco García Zarallo (1948)
 Dia 4, Magdalena Barceló Pastor (1929)
 Dia 5, Rosa Julián Araco (1927)
 Dia 6, Francisca Servera Canet (1933)
 Dia 6, Irene Wolf (1943)
 Dia 11, Isabel Terrasa Flaquer (1938)
 Dia 16, Juan Nicolau Santandreu (1940)
 Dia 17, José Gomila Gómez-Quintero (1959)
 Dia 17, Maximina Ramos Ferrera (1925)
 Dia 21, Jacques León de Vidas (1947)

Febrer

Dia 1, Ernst-Ludwig Pirr (1944)
 Dia 4, Dolores Brazo Cruz (1931)
 Dia 13, Antonio Vives Alemany (1963)
 Dia 16, Catalina Villalonga Bernard (1923)
 Dia 18, Pedro Arévalo Flaquer (1952)
 Dia 21, Daniel Fernández Flaquer (1971)
 Dia 25, Margaretha Elsa Vanweerts (1925)

Març

Dia 2, Manuel González Buzón (1936)
 Dia 2, Antonio Jabalera López (1956)
 Dia 3, Maria Bonet Aguiló (1934)
 Dia 5, Josefa Coronado Martínez (1938)
 Dia 7, Juan Fernández Espiritusanto (1935)
 Dia 12, Margarita Garau Roca (1947)
 Dia 13, Adoración Ullaque Diarte (1942)
 Dia 15, Júlia Gracia Díaz (1948)
 Dia 19, Serafín Nebot Mercant (1929)
 Dia 23, Diego García Muñoz (1932)
 Dia 29, Amelia López Montes (1952)

Abril

Dia 1, Juan Francisco Forian Alonso (1946)
 Dia 4, Rosario Ocaña Romero (1929)
 Dia 11, Bàrbara Soler Riera (1943)
 Dia 14, Maria Flaquer Sancho (1959)

Maig

Dia 2, Rafael González Lechón (1933)
 Dia 2, Pedro Melis Garau (1936)
 Dia 4, Yvette-Simone Susanne Frenzel (1968)
 Dia 9, Ilonña Bloch Hermani (1953)
 Dia 10, Catalina Brunet Vives (1936)
 Dia 14, Norbert Pelz (1972)
 Dia 15, Catalina Rosselló Capó (1926)
 Dia 24, Catalina Sirer Sirer (1930)
 Dia 25, Ralf Gropp (1965)
 Dia 27, Francisco Massanet Terrasa (1946)

Juny

Dia 3, Brigitte Bahlmann (1942)
 Dia 7, Antonia García Servera (1934)
 Dia 7, Siegfried Klaus Leppin (1952)
 Dia 11, Hans-Peter Weinberg (1959)
 Dia 14, Harald Dollwet (1955)
 Dia 18, Àngela García Manibardo (1939)
 Dia 25, Francisco Calviche González (1959)
 Dia 26, Ben Lee Clark (1984)
 Dia 28, Josefa Serrano Ruiz (1930)

Juliol

Dia 2, Maria Perera Brazo (1940)
 Dia 8, Walberg Wilhelm Anton Schepers (1952)
 Dia 9, Consuelo Venteo Bermúdez (1938)
 Dia 10, Frank Andreas Moritz (1968)
 Dia 11, Wilhelm Möntelbauer (1927)
 Dia 15, Rafael Gómez Martínez (1973)
 Dia 18, Paula Núñez Falán (1952)
 Dia 21, Magdalena López-Pinto Ruiz (1943)
 Dia 26, Antonia Garau Vives (1930)
 Dia 30, Brigitte Bahlmann (1942)

Agost

Dia 5, Jerónimo Puigros Sureda (1935)
 Dia 7, Marion Davis (1940)
 Dia 8, Antònia Domínguez Moll (1941)
 Dia 10, Dietmar Georg Saletski (1938)
 Dia 10, María Casas Roca (1936)
 Dia 11, Beate Martha Charlotte Rogge Otto (1949)
 Dia 14, María Díaz Huertas (1939)
 Dia 20, Pedro Flaquer Terrasa (1929)
 Dia 23, Godfrey Fletcher Mersh (1939)
 Dia 24, Vicenta Rufo Merchan (1938)

Setembre

Dia 1, Antonio González Cardo (1940)
 Dia 2, Massimiliano Garzia (1975)
 Dia 3, Marianne Mögel (1939)
 Dia 3, Karin Tornow (1940)
 Dia 4, Wolfgang Görgen (1959)
 Dia 10, Carmen de Teba Rodríguez (1932)
 Dia 11, Antonio Garau Muntaner (1927)
 Dia 12, Francisca Reus Tur (1955)
 Dia 14, James Denis Mac Gonagle (1945)
 Dia 18, Serafín Rosselló Tous (1939)
 Dia 19, Maria Llompart Betes (1928)
 Dia 23, Jörg-Peter Schulz (1958)
 Dia 25, Juan Mayol Torrens (1952)
 Dia 25, Gabriele Berndmeyer (1964)
 Dia 26, Pedro Moll Servera (1950)
 Dia 26, Juan García Zambrana (1961)
 Dia 30, Francisca Mayol Bauzá (1944)
 Dia 30, Matías Vadell Sureda (1948)

Octubre

Dia 7, Manuel Rodríguez Rodríguez (1935)
 Dia 10, Clemente Garau Bordoy (1930)
 Dia 11, Manuel Malagón Jiménez (1948)
 Dia 17, José Muñoz Ferrera (1959)
 Dia 20, Magdalena Carrasco Vives (1935)
 Dia 30, Juan Flaquer Massot (1953)
 Dia 30, Petra Lucia Schmidt (1959)

Novembre

Dia 5, Clemente Garau Fernández
 Dia 13, Francisca Ferrer Ferrer (1931)
 Dia 25, José Nieto Moreno (1961)
 Dia 25, Aneliesse Damm (1955)
 Dia 25, Nadja Andrea Von der Hocht (1975)

Desembre

Dia 1, Horst Herbert Jecht (1927)
 Dia 3, Esperanza Esquina Bassa (1932)
 Dia 7, Antonio Mestre Ginard (1962)
 Dia 15, Luisa Rodríguez Ardila (1950)
 Dia 17, Magdalena Quesada Vilchez (1931)
 Dia 18, Antonia Vaquer Amorós (1939)
 Dia 18, María Cuadrado Hernández (1932)
 Dia 25, Manuela Viajo González (1938)
 Dia 26, Lucia Flaquer Moll (1933)
 Dia 26, Maria Pilar Santos Leyva (1961)
 Dia 27, Maria Mas Morey (1932)
 Dia 31, Winfried Bruno Geiler (1951)

Com ens veuen les màquines

Crònica de Capdepera 2007-2024

Aquesta és la crònica integral de Capdepera basada en els anuaris publicats entre 2007 i 2024, un període que defineix la transició del municipi cap a la modernitat digital sense perdre de vista les seves arrels històriques.

Fites històriques i evolució política

El relat s'inicia el 2008 amb la celebració del **150è aniversari de Capdepera com a municipi independent d'Artà**. Institucionalment, el trasllat de l'Ajuntament a la nova seu de **Can Creu d'Inca** l'abril de 2012 va marcar un abans i un després en la gestió municipal. Políticament, el municipi ha passat per etapes d'instabilitat governamental (com el 2014) fins a arribar a la històrica elecció de la **primera batlessa de la seva història**, Mireia Ferrer, el 2023. El 2024 s'ha consolidat amb un pacte d'estabilitat entre el PP i MÉS, marcat també pel **comiat de Rafel Fernández** després de divuit anys en la política local.

Memòria històrica i identitat cultural

Un eix central d'aquestes cròniques ha estat el rescat del passat:

- **Repressió i justícia:** S'han dut a terme tasques feixugues per identificar les restes dels represaliats a la Guerra Civil. Destaquen la identificació i el retorn al poble de les **Roges del Molinar** (Catalina Flaquer i les seves filles) entre 2023 i 2024.
- **Patrimoni immaterial:** S'ha reivindicat l'ofici de la **llata** com a motor econòmic i de llibertat per a les dones gabellines. També s'han publicat estudis sobre el metodisme i l'espiritisme, revelant una societat històricament plural.
- **Efemèrides:** El 2024 s'ha commemorat el centenari de la **Confraria de Pescadors** i el de **Clement Garau**.

Natura, crisis i fenòmens meteorològics

Capdepera ha estat testimoni d'episodis que han transformat el seu paisatge i societat:

- **Fenòmens extrems:** La **nevada de 2012** que va arribar a la mar, els greus aiguats de 2018 i les destrosses de les tempestes **Glòria (2020)** i **Juliette (2023)**, que afectaren greument el litoral i el poliesportiu d'Es Figueras.
- **La Pandèmia:** L'any 2020, «l'any que vam viure perillósament», va obligar a digitalitzar festes com el Mercat Medieval i va posar a prova la resiliència del teixit social.
- **Solidaritat:** El 2024 el municipi es va bolcar amb els afectats per la **DANA de València**.

Economia i territori

La crònica reflecteix la tensió entre el turisme i el benestar:

- **Paradoxa econòmica:** El 2016 es va assenyalar Capdepera com un dels **municipis amb la renda per càpita més baixa** de les illes, malgrat la seva potència turística.
- **Urbanisme i transport:** Han estat anys de debats sobre macrohotels a Canyamell i Son Moll. Paral·lelament, la reivindicació del **Tren de Llevant** continua sent una lluita de més de 25 anys que encara no s'ha materialitzat.

Cap Vermell: El mirall de la comunitat

Durant aquests divuit anys d'anuaris, l'Associació Cultural Cap Vermell ha actuat com a dipositària de la memòria viva. El desembre de 2024 s'ha assolit la fita de **35.000 articles publicats** a la seva web des de 2007. La revista s'ha consolidat com una eina de cohesió social que, per damunt de la intel·ligència artificial, prioritza el «batec» de les persones i la seva identitat.

Aquesta crònica és com el dic del port de Cala Rajada: ha hagut de ser reforçada davant les envestides de les crisis i el pas del temps, però es manté ferma com el punt d'unió on tota la comunitat es troba per mirar cap a l'horitzó.

«La relació del llenguatge amb la pintura és una relació infinita». M Foucault



L'any 1986 publicà una obra excepcional:
SOLILOQUIOS FOSFORESCENTES.
Una tirada de 300 exemplars numerada
i signada de vuit poemes. Cada poema
acompanyat de la seva serigrafia.



L'Associació Cultural Cap Vermell
reedita aquesta obra d'autor, de culte,
que publicà fa quaranta anys i així
rescatar la seva ànima poètica.



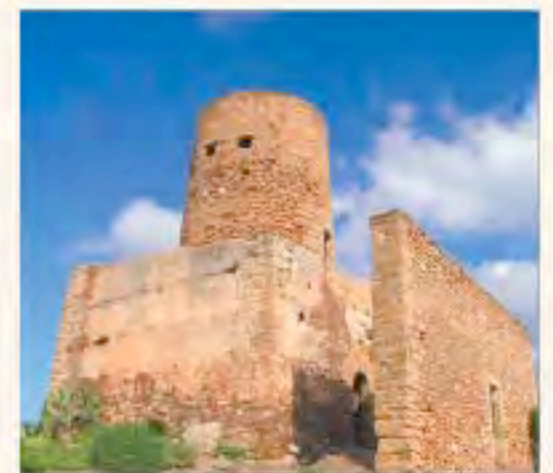
CASTELL DE CAPDEPERA

www.castellcapdepera.com

HORARI:

Hivern: (del 15 d'octubre al 15 de març)
De dilluns a diumenges de 09.00 a 17h

Estiu: (del 16 de març al 14 d'octubre)
De dilluns a diumenges de 09.00 a 20h



Visites guiades i servei d'audioguies. Demostracions de cetreria i de l'obra de palma, activitats per a infants, concerts i actuacions

Informació al telèfon: 971 818 746

EXPOSICIONS: (Casa del Governador)

- L'obra de palma
- El castell de Capdepera, la defensa d'una illa



Els ingressos i acaptats a taquilla es destinen a finançar la preservació del patrimoni cultural del municipi de Capdepera

CAMP DE FERRA

Mar de ferro. Exposició de Crespí-Alemanys

Juny-octubre 2025. Passeig Marítim de Cala Lliteres. **Cala Rajada**

